

Giới thiệu Trường Học Phép Thuật - Magic School

Truyện: Trường Học Phép Thuật - Magic School

Tác giả: Gem

Thể loại: truyện tình yêu

Văn án truyện: Mẹ mất sớm, ba lấy vợ hai. Để cô ở nhà một mình, nghĩ rằng đứa con gái của mình sẽ được sống hạnh phúc trong tình yêu thương của di ghê. Nào ngờ, cô phải chịu đựng cuộc sống bị đánh đập, bị xua đuổi, và phải làm việc vất vả mà không được ăn no. Sức chịu đựng của con người cũng có giới hạn, đến một ngày, sức mạnh của cô bộc phát.... Và kể từ đó, cuộc sống của cô thay đổi hoàn toàn, tình yêu cấp 2 của cô cũng cứ thế mà tan biến.

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Phép Thuật - Magic School* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1

Bên trong căn biệt thự trên ngọn đồi, một cô gái mang trên mình đôi cánh tím, cô nằm dài trên nền nhà lạnh lẽo. Xung quanh cô, mọi người cầm các vật dụng gia đình như chổi, dao, bô cào... và người đứng đầu là một nữ trung niên trẻ trung cùng với con gái của mình. Họ nguyên rửa cô, xua đuổi cô và họ muốn..... giết cô. Cô nằm đó nghe hết những lời họ nói, nhớ lại những ngày tháng cực khổ kia, cô cười. Nụ cười của ... quý. Thật hạnh phúc khi mình có sức mạnh đặc biệt, cô từ từ đứng dậy, dang đôi cánh của mình tạo luồng gió quạt ngã những người xung quanh. Mắt cô chuyển dần sang màu đỏ máu, lướt qua những người đang nằm bệt trên sàn, nụ cười ấy lại được nở ra. Chuẩn bị phóng lao gió về phía người nữ trung niên bỗng.....

Tin....Tin....

Chiếc limo dừng lại, ngay cửa biệt thự. Tiếng còi xe làm cô thức tỉnh, trở về trạng thái ban đầu – một cô gái xinh đẹp với mái tóc nâu đỏ, cô ngất đi. Những người khi này có sức gượng dậy, cầm dao đâm cô nhưng chưa kịp làm thì

- Dừng lại _giọng nói đanh thép, người đàn ông bước vào bế cô đi về phòng và không quên dặn dò những người còn lại: - Từ nay mọi người không được đụng đến con bé, nếu không hậu quả khó lường.

Sau khi đặt cô lên giường, ông nhẹ nhàng ra ngoài. Bên ngoài hiện giờ khung cảnh hoang tàn do sức gió lúc nãy của cô. Mọi người người thì xanh tím mặt mày, người thì lo lắng, người thì tức giận, mỗi người 1 tâm trạng. Ông ngồi xuống ghế shopa, lớn giọng quát:

- Máy người đã làm gì con bé

- Là do con bé cá, tự nhiên làm vỡ lọ hoa anh yêu thích làm gì? Em chỉ la mắng nó một chút mà nó thành ra như vậy. Em rất sợ, mọi người cũng vậy nên mới lấy vật dụng xua đuổi nó _người nữ trung niên hoảng hốt nói

- Hừ.... Janet, em thật là.... Dù sao nó cũng là con anh, em có cần phải làm vậy nó không? _ông nói

- Nhưng anh thấy đấy, nó có ý định giết em. Nếu anh không về kịp chắc em đã không còn đứng đây mà nói với anh được nữa _ người nữ trung niên, đưa khăn tay lên chấm chấm nước mắt

- Đứng đây ba, chị ấy muốn giết mẹ. Chắc chị ấy là quỷ hiện hình muốn giết hết mọi người. Nếu không giết chị ấy chắc chị ấy sẽ làm hại đến người vô tội mất _ cô con gái theo mẹ, nói thêm vào

- Đứng đứng ông Muden, nếu không giết cô ấy thì cô ấy sẽ làm hại mọi người _ người hầu xung quanh cũng a dua theo

- Con bé sẽ không làm hại ai, tôi sẽ cho nó đến học ở ngôi trường mới _ ông Muden rầu rĩ nói rồi bước đi về phòng

Mọi người lại bàn tán về cô. Hai mẹ con bà Janet thì giận dữ nhìn về phòng cô, ánh mắt hiện lên sự trả thù.

~~~~ Sáng hôm sau ~~~~

Sau một đêm mưa gió, sấm chớp ùng ùng. Giờ đã trời quang mây tạnh, nắng đã lên đến đỉnh đồi. Trong phòng sách của biệt thự, ông Muden ngồi trên ghế xoay, nhìn cô con gái của mình vẫn còn yếu ớt sau hôm qua. Ông cất tiếng hỏi han

- Con thấy khỏe chưa?

- Ba ak, hiện giờ con khỏe như voi ấy. Ba cần kiểm chứng không?_ cô cười tình nghịch, đáp lại ba

- Con đúng là..... Ba muốn đưa con đến môi trường mới, ở đó sức mạnh của con sẽ được tăng cường thêm_ lắc đầu với đứa con gái của mình, ông vào thẳng vấn đề

- Sức mạnh? Ak cái hôm qua hà ba? Nếu thế chắc là đến nơi mà ở đó có phép thuật nhỉ? Con rất thích. Đi luôn chứ ba?_ nghe ba nhắc đến việc đó, cô thích thú, nóng lòng muốn đi

- Sáng mai ta sẽ đưa con đi, ở đó con phải tự lập không dựa vào người khác được đâu. Thi thoảng ta sẽ đến thăm con. Phải sống thật tốt nghe chưa con gái của ba_ ông mỉm cười hiền hậu nhìn nó

Gật đầu đồng ý, ba nó bảo nó về phòng chuẩn bị. (bây giờ gọi cô là nó nhá :3)

Nhanh chân về phòng, nó háo hức cho chuyến đi ngày mai. Tối đến, nằm ngủ không yên, cứ nghĩ xem cuộc sống sau này sẽ như thế nào. Chắc vui lắm đây. Nó sắp được sống trong cái thế giới nó hằng mong ước mà người ta chỉ cho đó là điều tưởng tượng không có thật trên đời. Càng vui hơn khi nghĩ đến mình sắp thoát khỏi cái cảnh bị hành hạ, đánh đập suốt ngày. Miên man trong những dòng suy nghĩ, nó đi vào giấc ngủ lúc nào không hay.

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Phép Thuật - Magic School* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 2

~~~~ Ngày hôm sau ~~~~

Ánh nắng ban mai len lỏi qua từng ô cửa sổ, chiếu sáng từng ngõ ngách cho căn phòng được bao phủ một màu trắng tinh nơi có cô gái đang thả mình vào những giấc mơ bay bổng. Khi nắng làm chói mắt cô, cô mới bừng tỉnh giấc, đi làm vsen. Xong xuôi đâu đó, cô bước xuống nhà với áo xọc caro, váy xòe duyên dáng. Ngồi vào bàn ăn đã được chuẩn bị sẵn, nhẹ nhàng lên tiếng mời ba ăn sáng. Đang ăn giữa chừng, bà Janet lên tiếng

- Hôm nay con gái chuyển trường ak. Ở nơi ở mới không có ai bầu bạn, chăm sóc chắc con buồn lắm nhỉ? Hay là mình cho Lazy theo cùng để hai chị em nó bầu bạn với nhau cho vui_ quay sang ông Muden, bà nói giọng ngọt lịm

- Cũng được, ở đó cũng có lớp đào tạo phép thuật. Nếu Lazy đi cùng có lẽ Joy cũng vui hơn. Ý con thế nào Joy_ cảm thấy ý kiến của bà Janet hay, ông cũng đồng ý nhưng vẫn muốn cho Joy quyết định

- Sao cũng được a_ nó thờ ơ nói. Bởi nó biết nếu nói không thì bà Janet cũng làm cho thành có.

- Vậy Lazy, con hãy lên chuẩn bị đi. Khoảng tiếng nữa thì chúng ta bắt đầu đi_ ông Muden nói

- Con đã chuẩn bị xong rồi, ba không phải lo_ vui sướng, Lazy trả lời ba (bà Lazy đã chuẩn bị xong vì lí do ntn: Hôm qua, lúc ông Muden nói chuyện với Joy, hai mẹ con bà nghe được nên đã lập kế hoạch hết rồi)

- Ừm, vậy ăn đi còn lấy sức mà đi đường. Xa lắm đó.

Bữa ăn kết thúc, họ ra xe chuẩn bị đi đến Trường học phép thuật. Trước lúc đi, bà Janet có thì thầm to nhỏ gì đó với Lazy. Xe bắt đầu khởi hành, đi đến một cánh đồng rộng thì dừng lại. Bỗng trước mặt họ hiện ra một cách cổng cao, rộng. Từ cổng hiện ra là một người đàn ông mang trên mình đôi cánh xám, nhẹ nhàng đáp xuống mặt đất

- Chào mừng đến với Trường học phép thuật - Magic School_ nở nụ cười tươi trên môi, sau đó ông giới thiệu_ Tôi là người hướng dẫn ở Magic School. Ngài có phải là Muden?

- Đúng vậy, tôi là Muden. Hôm nay, tôi đưa đứa con gái của tôi đến đây để nó tăng cường sức mạnh. Phải rồi, như hôm qua tôi có nói, sẽ đưa đứa con gái lớn của tôi đến nhưng sáng nay đột nhiên thay đổi quyết định, tôi muốn cho đứa con gái thứ hai của mình đến theo học cùng. Không vấn đề gì chứ_ ông kính cẩn nói

- Ô, không vấn đề gì. Rất lấy làm vinh dự cho chúng tôi khi được dạy hai cô công chúa của ngài Muden đây

- Cảm ơn, giờ tôi có việc nên phải về. Mong trường hãy tạo điều kiện tốt cho hai đứa con của tôi_ sau khi nói chuyện với người hướng dẫn xong, ông Muden cúi chào ra về.

- Nào theo thầy_ vẫy tay ra hiệu đi theo, người hướng dẫn tung cách bay lên

Do chưa sử dụng được phép thuật của mình nên Joy không thể tung cách ra, còn Lazy vốn dĩ không có phép thuật nên không làm được gì.

- Thừa thầy, chúng em không thể bay_họ gọi với theo thầy hướng dẫn
- Ôi thầy xin lỗi, vậy chúng ta đi bộ nhé_ nhận ra sự vô ý của mình, người hướng dẫn vội xin lỗi
- Dạ_đồng thanh

Họ bước qua cánh cổng, hiện lên trước mắt là một khung cảnh tuyệt đẹp. Ngôi trường rất rộng, nhìn qua không biết được có bao nhiêu dãy nhà. Có khi đi vào trường có thể bị lạc lúc nào không hay. Rồi vừa đi, người hướng dẫn lần lượt giới thiệu về trường. Sau 1 tiếng tham quan ngôi trường, người hướng dẫn đưa họ đến phòng hiệu trưởng.

Đến phòng hiệu trưởng, người hướng dẫn rời đi, để lại hai bọn nó. Chần chừ một lúc, Lazy gõ cửa. Tiếng thầy hiệu trưởng vang ra mời họ vào.

- Chào các em, sau khi đi thăm quan trường xong chắc các em cũng đã mệt. Hãy ngồi nghỉ chút rồi chúng ta bắt đầu vào chuyện chính nha_ hiệu trưởng ngỏ ý mời họ ngồi nghỉ ngơi rồi mới nói chuyện

Họ ngồi xuống ghế shopa đặt gần cửa. Sau 1 lúc thầy hiệu trưởng bắt đầu lên tiếng

- Hồ sơ của em Suko Ryri Joy thầy đã nhận được. Do em có sức mạnh rồi nên sẽ vào lớp tăng cường. Tạm thời em học khối C nếu sức mạnh của em phát triển tốt thì sẽ được thăng cấp. Còn em Suko Ryri Lazy thì thầy chưa nhận được hồ sơ nhưng theo thông tin được biết thì em chưa có sức mạnh nên em sẽ vào lớp Khởi nguồn. Em học ở khối E._ sau khi nói xong hiệu trưởng phát cho 2 người họ 2 tấm bản đồ trường rồi bảo họ đến Kí Túc Xá của từng khối để tìm người bảo hộ họ sẽ dẫn đến lớp của mình.

Rời khỏi phòng hiệu trưởng, hai người họ tách nhau ra mỗi người một ngã. Sau một hồi tìm kiếm thì Joy cũng tìm được người bảo hộ. Trình bày sự việc của mình, người bảo hộ dẫn nó đi đến lớp học. Lớp học của nó là lớp 10C3. Sau khi người bảo hộ trao đổi với GVCN xong, để lại nó 1 mình rồi tung cách bay về KTX. GVCN vào lớp giới thiệu bạn mới

- Hôm nay, lớp chúng ta sẽ có bạn mới chuyển vào_rồi ra hiệu bảo nó đi vào

Vừa bước chân vào lớp, cả lớp đã trầm trồ khen ngợi vẻ đẹp của nó. Cô giáo đập bàn, yêu cầu trật tự rồi kêu nó giới thiệu.

- Hello, My name is Joy. Rất vui được làm quen và mong các bạn giúp đỡ mình nhiều nha_ nở nụ cười, nháy mắt tinh nghịch với cả lớp
- Em hãy xuống chỗ kia ngồi nha_GVCN chỉ tay về phía bàn cuối.
- Cô ơi, không được, nguy hiểm tính mạng lắm_ một học sinh đứng dậy phản đối
- Đúng đúng cô ơi_ cả lớp lại a dua theo
- Giờ lớp ta hết chỗ rồi, cô nghĩ Kid cũng không làm gì bạn ấy đâu_ cô giải thích

Nó đi xuống chỗ ngồi, trong đầu đang thắc mắc không biết Kid là ai mà có thể gây nguy hiểm tính mạng cho mình. Nhưng thôi kệ, học hăng tính sau. Nó ngồi vào chỗ, chú ý lắng nghe cô giảng bài. Giờ học kết thúc, nó chán nản vì cái lý thuyết mà cô truyền cho, đang định đánh một giấc ngon lành thì cô bạn bàn trên quay xuống

- Chào, mình là Musa. Rất vui được làm quen_ Musa nở nụ cười thân thiện bắt tay chào nó
- Rất vui_nó cười đáp lại
- Bạn mới vào nên chắc chưa biết hết về trường nhì. Bọn mình xuống canteen vừa ăn mình vừa kể về trường cho mà nghe nha
- Ok

Sau đó nó và Musa cùng đi xuống canteen. Xuống đến canteen Musa hỏi nó muốn ăn gì, nó gọi trà sữa và bánh quy. Musa chạy đi mua, nó thì chọn một cái bàn gần cửa sổ để có thể quan sát được cảnh vật bên ngoài. Mua về đến nơi, Musa đưa cho nó hộp trà sữa còn mình thì cầm cốc cam ép. Ngồi xuống bàn, Musa nói

- Bạn biết gì về phép thuật không?

Nó lắc đầu. Mặc dù nó có phép thuật thật nhưng đó chỉ là sự biến đổi trong khi nó mất hết ý thức.

- Haizz, vậy mình nói cho bạn nghe nè. Phép thuật thường chia làm 5 giai đoạn. Đầu tiên là khởi nguồn rồi đến tăng cường, sau đó bắt đầu vào giai đoạn chuyển đổi cấp. Cấp Argent là cấp thấp nhất, nếu sức mạnh tăng lên sẽ chuyển sang cấp Gold và cao nhất là cấp King. Mình nghe nói có người đã đặt qua cấp King rồi, đó là cấp Roi. Nhưng để sở hữu cấp này phải mang trong người dòng máu của phép thuật nguyên sinh. Chắc chỉ có con cháu mới sở hữu được. Chẹp thật tiếc là người đặt cấp Roi đã không để lại đứa con nào khi ra đi_ Musa kể về phép thuật, lòng thấy tiếc khi không còn ai có thể sở hữu được cấp Roi nữa. Nó ngồi nghe mà cứ đắm đuối vào câu chuyện, đến khi Musa gọi mới tỉnh

- Thế nào, còn muốn nghe nữa không? _ thấy nó say mê quá, Musa lại lên tiếng gợi ý xem nó muốn nghe nữa không

Nó thì gật đầu liên tục

- Trong trường này có 3 người đã đạt cấp King và đang cố gắng để có được sức mạnh của cấp Roi. Đó là anh Kid, Jas và Mar. Giờ họ đang đi hướng dẫn cho mọi người ở các khối C,D,E. Khối mình là anh Kid đó, thíc.....

- KID ? Cái người hôm nay cô giáo nhắc á ? _ chưa đề Musa nói hết, nó chen ngang nói lớn

- Trời ơi, cậu be bé cái mồm thôi. Uk đứng đấy, nhất cậu còn gì được ngồi cạnh hoàng tử băng giá _ Musa bĩu môi, ganh tỵ với nó

- Hi, phải xem có đẹp trai không chứ _ nó cười ngượng

- An tâm, rất rất đẹp trai, còn cool nữa chứ. Ôi ! _ nhắc đến Kid, Musa thầm cảm thán _ A, đúng rồi, cậu ngồi cạnh anh đấy phải cẩn thận đấy. Anh ấy ác lắm, giết người như chơi _ ghé lại tai nó, Musa nói nhỏ

- Eo, sợ thế. Thôi thì tùy cơ ứng biến _ nghe Musa nói, nó nổi hết da gà

Sau một hồi trò chuyện vui vẻ, nó cùng Musa về lớp. Vừa ngồi vào chỗ được không lâu, thì Kid bước vào, mọi người sợ hãi nhìn về chỗ nó còn nó thì vẫn đang mãi tán gẫu với cô bạn mới quen. Đến gần chỗ nó, Kid lướt qua 1 lượt rồi gằn giọng thét lên

- Cút....

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Phép Thuật - Magic School* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 3

Đang tán gẫu thì nghe thấy tiếng quát từ sau lưng, nó giật mình quay đầu lại. Giật mình vì trước mắt là một chàng trai với ngũ quan tinh tú, ánh mắt hiện lên những tia sắc lạnh khiến người ta không khỏi rùng mình. Hắn có thân hình chuẩn đến từng minimet ẩn sau chiếc áo sơ mi trắng. Nó bất động nhìn hắn như đang nhìn một sinh vật lạ, đến khi hắn thấy khó chịu vì bị người khác nhìn quá lâu mà lên tiếng- Nhìn đủ chưa, nếu đủ rồi thì CÚT...

- Hơ..ơ... _ còn đang ngơ ngác vì vẻ đẹp của hắn, bị tiếng quát của hắn đưa về hiện tại, nó không biết trả lời ra sao

- Không nhắc lại lần 2 _ bực mình vì nó không chịu rời đi, hắn gằn giọng

- Ồ, đây là chỗ tôi việc gì tôi phải đi _ sau những giây phút ngơ ngác trước vẻ đẹp của người con trai trước mặt mình, nó đã nhận ra mình đang ở hoàn cảnh nào liền cãi lại ngay (chị này tưởng mê trai nên không dám cãi).

- Nhiều chuyện, cút _ hắn giận giữ nói rồi bỏ đi để lại những con người còn đang ngơ ngác như con c.hó lác. Sau một hồi bất động, bất ngờ nó lên tiếng

- Ô, bảo người ta cút mà tự nhiên mình lại rời đi. Lạ thế

Sau câu nói của nó thì cả lớp quay lại nhìn nó với vẻ ngạc nhiên rồi lại nhìn bằng ánh mắt thương hại. Nó chả hiểu chuyện gì quay lên nhìn Musa. Biết được nó đang không hiểu chuyện gì nên Musa liền giải thích cho nó hiểu

- Cậu gây nên chuyện lớn rồi. Đó là Kid đó, nổi tiếng là độc ác mà. Cậu đã gây sự với anh ấy thì không thể sống yên đâu.

- O.o..... _ vẫn chưa hiểu chuyện

- Kid sẽ trả thù cậu, có khi là giết cậu ý

- Sao? _ đầu nó vẫn có dấu hỏi chấm to đùng

- Hiểu không vậy? _ chán nản với cô bạn mình, Musa thờ dãi nói

- Không _ đáp lại câu hỏi của Musa là câu trả lời vừa ngắn gọn vừa xúc tích của nó

-..... _ Musa hết cách với nó. Không hiểu sao cô bạn của mình lại mang cái đầu chứa toàn bã đậu bên trong

- Thế sao hán muốn giết mình, mình làm gì sai à? _ nó vẫn không hiểu, hỏi thêm

- Cậu... MUỐN BIẾT THÌ ĐI MÀ HỎI ANH ẤY_ sức chịu đựng của Musa cũng có giới hạn, liền lớn tiếng quát nó

Sau tiếng quát của Musa, nó im de không dám nói gì nữa. Được một lúc, giáo viên bước vào sau một hồi nói chuyện, giáo viên yêu cầu tụi nó ra sân tập để thực hành. Học sinh trong lớp ủa ra như ong vỡ tổ lần lượt tung cánh bay đi. Nó thì không thể bay nên đành nhờ sự trợ giúp từ giáo viên và Musa. Đến sân tập, giáo viên lên tiếng

- Buổi thực hành này chúng ta sẽ tập về triệu tập vũ khí. Nào các em làm theo cô_ giáo viên nói, tay giơ ra trước mặt rồi lên tiếng: Heiki xuất hiện. Sau tiếng nói của giáo viên, một cây gậy bạc xuất hiện, rồi cô lại nói Kyanseru gậy bạc biến mất. Các học sinh lần lượt nói "Heiki xuất hiện" các loại vũ khí hiện ra: lao, kiếm, gươm,...Chỉ riêng nó là không thấy cái gì hiện ra. Giáo viên yêu cầu các học sinh tập luyện cho thành thạo và đi lại chỗ nó an ủi

- Có lẽ là do em thực hiện sai điều gì đó, không sao đâu. Thôi bây giờ em hãy thử tập tung cánh ra xem như thế nào.

- Vâng

Giáo viên đưa nó ra một phòng khác. Nói nó hãy tập trung, dồn hết năng lực vào 1 chỗ và dùng sức để tung cánh. Nhưng mà nó dù thế nào đi nữa cũng không thể tung được đôi cánh ra. Giáo viên để nó lại tập 1 mình rồi đi lên phòng hiệu trưởng.

Tại phòng hiệu trưởng

- Tôi thật không hiểu tại sao Joy lại không thể thực hiện động tác cơ bản nhất. Đến tung cánh thôi mà không làm được thì sao mà đi chuyển. Tôi thực sự nghi ngờ về phép thuật của con bé_ giáo viên phân nản

- Hãy để con bé học dần dần. Có lẽ mới vào nên vậy. Tôi sẽ bảo Kid dạy cho nó.

Giáo viên không còn gì để nói nên lui đi.

Về phần của nó, do không thể tung cánh nên cũng thấy nản. Giơ tay lên làm bấm tiếng "Kaze" bỗng một cơn gió quay quanh nó nhấc bổng nó lên rồi lại biến mất. Nó ngạc nhiên, lặp lại động tác nhưng lần này không thấy gì buồn bã quay về nơi mọi người đang tập.

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Phép Thuật - Magic School* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 4

Buổi học kết thúc, nó chán nản đi dạo vòng vòng, bất chợt Musa chạy đến kéo tay nó đi. Musa đưa nó đến khu Kí Túc Xá ban sáng, kéo nó vào một căn phòng nhỏ nhưng đầy đủ tiện nghi. Còn chưa hiểu ra vấn đề gì thì Musa lên tiếng- Hai bọn mình ở chung đây, mình phải năn nỉ người bảo hộ mãi thì mới được. Cũng may mình ở một mình không thôi bạn lại phải ở cùng người khác. À hành lí của bạn được chuyển đến rồi để mình sắp xếp cho nhà_vừa nói xong Musa hô gió cuốn những đồ dùng của nó bay về đúng vị trí cần đặt. Nó há hốc mồm kinh ngạc về phép thuật của Musa lấp bắp nói

- Cậu...cậu sao làm...hay..hay thế?

- Ô cái này lúc nhỏ đã tự làm được rồi mà, bộ cậu chưa thể hả? _ngạc nhiên vì câu hỏi của nó, Musa ghé sát mặt nó hỏi

Không nói gì, nó chỉ gật gật cái đầu cho Musa hiểu. Biết rằng cô bạn của mình đang buồn vì không làm được như vậy, Musa liền chuyển sang chủ đề khác nhằm làm cho bạn mình vui hơn

- Thế buổi luyện tập hôm nay thế nào? Chắc bạn tung cánh được rồi hả?

Câu trả lời mà Musa nhận được chỉ là cái lắc đầu của nó, ánh mắt nó đã hiện lên sự buồn bã. Thấy sự việc ngày càng tồi, Musa an ủi nó

- Yên tâm đi, đến anh Kid lúc nhỏ cũng không thể sử dụng gió để di chuyển đồ, hay là mãi đến lúc 8 tuổi mới tung được đôi cánh ra. Mà bây giờ anh ấy đã đạt cấp Kíng rồi có khi sau này bạn cũng giỏi như thế đấy

Nghe thế, nó cũng vui hơn.

Sau khi tắm rửa sạch sẽ, cái bụng của bọn nó cũng reo lên. Hai đứa lại dắt tay nhau xuống canteen mua đồ ăn tối. Nó chọn món cơm chiên còn Musa chọn sushi. Đang ngồi ăn vui vẻ thì tiếng la của bọn con gái làm hai đứa phải dừng ăn mà quay lại nhìn. Từ cửa, ba chàng trai với khuôn mặt thanh tú đi vào. Đó là Kid, Jas và Mar, họ ngồi vào bàn gần chỗ nó nơi mà đã được đánh dấu chủ quyền. Mỗi người một phong thái, Kid lạnh lùng, Jas ấm áp, Mar thì ranh. Bọn con gái cứ chăm chú nhìn ba chàng, còn ba chàng thì thờ ơ ngồi ăn tối vì họ đã quá quen với cảnh này. Sau một hồi la hét chửi chửi của

các nàng cũng khăn đi, chỉ còn những tiếng bàn tán chuyện này chuyện kia. Lúc này, 3 chàng trai mới lên tiếng. Đầu tiên là Mar

- Ê tụi mày, hôm nay có gì vui không? Tao ở khối E thì không thể nào chịu nổi cái con nhỏ mới chuyển tới, suốt ngày lẻo đẻo bám theo. Mà không hiểu sao nhỏ đó học nhanh thế nhỉ, trong khi những đứa đã học lâu rồi còn chưa làm được thì nhỏ đó đã thực hiện một cách thuần thục. Chắc chỉ tuần nữa là lên khối D của mày thôi Jas ạ_ luyện thuyên một hồi, 2 chàng trai còn lại thở dài, họ lúc nào cũng phải nghe những câu chuyện nhạt nhẽo mà Mar kể.

- Lên với tao xong mà còn lẻo đẻo thì tao cho lên với Kid. Để nó xử cho gọn_ Jas đùa lại với Mar cho vui

- Có một cô nàng gan to dám đối đầu với tao rồi. Cũng vừa chuyển đến tao sẽ để chơi dài dài. Cái em của Mar thì mày giữ đi_ Kid nhếch môi cười khẩy

Câu chuyện của ba chàng trai đã lọt hết vào tai của cô gái bên cạnh. Nghe Kid nói xong, nó biết cái người hần nói chính là nó liền đập bàn đứng dậy tiến lại về phía 3 chàng trai, chỉ tay vào mặt hần, lớn giọng nói

- Cái gì chứ? Tôi là đồ chơi ak mà anh để chơi dài dài_ uất ức vì bị coi là đồ chơi (chị này gan to quá)

Tiếng của nó vang khắp canteen, mọi người nhìn chăm chăm vào nó với ánh mắt thương hại có, khâm phục có.....Bất ngờ vì câu nói của nó, hần tạm dờ nhưng rồi cũng bình tĩnh lại để nói

- Muốn chết_ cái giọng này thì nó lạnh khiến 2 anh bên cạnh rùng cả mình mặc dù đã quen

Lớ ngạ lớ ngớ vì câu trả lời của hần. Không hiểu hần là người như thế nào, đến cách nói chuyện cũng khác người. Nó nghĩ "thôi thì chống chế thế nào thì chống chế chứ bây giờ mà im lặng thì bêu lấm" liền nói

- Người đâu mà ngu thế, thử hỏi trên đời mày ai muốn chết chứ. Hỏi cũng ngu_ nó chột lại câu xanh rờn

Không nói gì cả, nhẹ nhàng hần lướt đến cạnh nó, bóp cổ nó nhấc lên cao, chân không còn tiếp xúc với đất. Nó nghẹn thở, miệng chủ động đọc lên tiếng "Kaze" (nói rất nhỏ chỉ đủ mình nó nghe) bất ngờ, hần bung tay, nó bay thẳng về phía tường. Do va đập mạnh, nó bất tỉnh tạm thời. Musa thấy thế liền chạy đến xem bạn mình như thế nào, Jas cũng chạy theo. Thấy nó bị thương nặng, Jas bế nó lên, liền đưa nó đến phòng y tế. Lúc này, Mar mới quay sang Kid nói

- Tường để chơi dài dài, sao ra tay mạnh với cô nàng thế?

Kid không nói gì, nhướn mày lại. Hần không hiểu vì sao, hần còn chưa kịp ra tay thì có một luồng gió hất bay nó. Nghi ngờ vì có ai muốn giết nó, đưa mắt nhìn xung quanh thì thấy có người đang nhếch môi cười. Chưa kịp nhận dạng khuôn mặt thì người đó đã biến mất.

Về phía nó, nó đang nằm trên giường bệnh ngồi bên cạnh là Musa và Jas đang đi đi lại lại quanh phòng. Định lên tiếng hỏi Musa thì Musa lại lên tiếng trước

- Cảm ơn anh đã đưa Joy đến phòng y tế.

- Không có gì. Chỉ là tôi đang thắc mắc vì sao khi Kid chưa ra tay mà cô ấy có thể tự bay về phía tường. Chẳng nghề có người muốn hại cô ấy. Nhưng nghe nói cô ấy mới vào trường thì không thể gây thù chuốc oán với ai. Hay là cô ấy....._ nghi hoặc về sự kì bí này, Jas cố gắng tìm hiểu

- Không phải Joy đâu, cậu ấy đến tung cánh còn không làm được thì sao có thể

- Tôi cũng không biết được. Thôi bây giờ tôi phải về cô ở lại chăm Joy nha

- Uk

Nói lời tạm biệt Musa xong, Jas tung cánh bay về ngôi nhà sang trọng nằm phía sau vườn trường. Bên trong ngôi nhà, 2 chàng trai đang ngồi trên ghế sofa về mặt trầm ngâm suy nghĩ. Jas bước vào lên tiếng

- Bọn mày có nghĩ Joy có.....

- Cô ta bị hại_ chưa để Jas nói hết, Kid đã chen vào. Chưa hiểu ý hần là gì, thì Mar liền giải thích

- Kid đã thấy có người định hại cô ấy, thật tiếc là không nhận diện được khuôn mặt

- Uk. Thật không ngờ mới vào trường mà đã gây thù rồi_ Jas thở dài

- Càng vui_ kèm theo câu nói là nụ cười tinh quái của hần.

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Phép Thuật - Magic School* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5

~~~~ Sáng hôm sau ~~~~ _Phòng hiệu trưởng_

- Có chuyện gì, thầy_hắn nói tóa hần khí khiến người đối diện nổi da gà

- Thầy muốn em chỉ dạy cho Joy_ hiệu trưởng ôn tồn nói

- Uk

Phòng y tế

Hiện giờ, nó đã tỉnh lại, đang húp từng ngụm cháo mà Musa nấu cho.

- Thế nào rồi_ Musa ân cần hỏi thăm tình trạng sức khỏe của nó

- Minh khỏe lại rồi, cậu không cần phải lo đâu_ cố gắng mỉm cười với Musa, nó không muốn vì mình mà ảnh hưởng đến người khác

- Hầy, thế là tốt. Cố gắng tĩnh dưỡng để mà đi học nhá. Mới học được một buổi mà đã ra nông nổi này không biết sau này cậu sẽ như thế nào. Mà anh Kid cũng ác thật, sao lại ra tay mạnh thế chứ_ vừa nói Musa vừa tỏ vẻ trách móc hần

Nó chỉ mỉm cười cho qua rồi lại cúi xuống ăn cháo.

- Tôi không làm, có người hại cô ta_hắn bắt ngờ bước vào từ cửa

Câu nói của hần phát ra khiến Musa giật mình. Sau cái giật mình là sự khó hiểu của Musa về câu nói đó. Sao lại có người mạnh hơn cả Kid để thổi bay Joy ra khỏi tay Kid. Còn về phần nó thì mừng thầm vì không phải mình làm xong cũng có phần lo sợ vì không biết ai đã làm thế với mình. Mà thôi dù gì cũng qua rồi, có lẽ người đó muốn giúp mình nhưng ra tay mạnh quá thôi.

- Tôi sẽ chỉ dạy cho cô, mai bắt đầu. Sân sau_ buông những lời nói lạnh lùng, hần bước ra ngoài để lại sự khó hiểu cho hai cô gái

Nằm nghỉ chán chê trên giường bệnh, nó xin được về phòng. Thấy nó cũng khỏe hơn nên y tá cho nó về. Lúc này đang là giờ học sân trường im lặng không còn tiếng ồn ào, náo nhiệt của học sinh trong giờ giải lao. Trên sân, chỉ lác đác một vài người đang đi làm công việc của mình. Nó thờ thững bước đi, mãi mê chìm đắm trong những dòng suy nghĩ, đôi chân đã đưa nó đến một nơi có khung cảnh tuyệt vời. Đó là một khu vườn được trang trí bởi thảm cỏ xanh biếc, lơ thơ vài cây bồ công anh đang tung bay trong gió. Và dưới gốc cây phong đỏ, một chàng trai với mái tóc vàng hoe nằm đó. Đôi mắt nâu sâu thẳm nhìn lên bầu trời xanh. Có vẻ như chàng đang có tâm trạng gì đó. Thấy thế nó tiến gần nói

- Anh có phải người hôm qua đã đưa tôi vào phòng y tế không?

Giật mình vì tiếng của nó, Jas quay sang nhìn. Thấy nó, anh vội vàng đứng dậy. Gật đầu ý chỉ là nó nói đúng. Nó nói tiếp

- Vậy cảm ơn anh nha_ nở nụ cười tươi

- Không có gì. Mà em khỏe chưa sao lại đi ra đây một mình thế_ Jas ân cần hỏi thăm nó

- Hê hê, em khỏe rồi. Nằm mãi một chỗ cũng chán nên em đi hóng gió. Mà không ngờ trường mình lại có nơi đẹp như thế này.

- Đây không phải khu vực trường mình. Nó nằm bên ngoài trường. Thành thạo anh lại đi ra đây nằm cho thoải mái_ Jas cười, nụ cười của Jas đẹp như thiên thần. Nó mê mẩn nhìn Jas. Một lúc sau thấy mình vô ý quá nên nó lảng đi tránh mặt Jas

- Em thấy anh đẹp lắm à_ thấy nó thế, Jas lên tiếng trêu đùa

Nó lúng túng, gật gật cái đầu rồi lại lắc lắc

- Vậy là anh rất xấu

- Không không anh... anh....rất đẹp_ nó xua tay phủ nhận, mặt dần đỏ ửng như trái cà chua

- Ha...ha trông em thật dễ thương_ anh cười lớn, đưa tay lên véo má nó

- Grừ anh có biết là đau lắm không_ chu môi, nó phụng phịu nói

- Anh không_ tiếp tục véo má nó mà trêu đùa

- - - ghét_ nó không làm gì nữa để nguyên cho Jas véo

- Thôi, không véo nữa, cho anh xin lỗi nha_ gãi đầu, anh tỏ mặt nũng nịu xin lỗi nó

- Ple... ple...mơ à_ là lười trêu chọc Jas

- Ô, thế em xem cái này có phải mơ không nha_ nói xong Jas giơ tay cù nó. Thế là cả hai đuổi nhau khắp khu vườn.

Ánh nắng chiều tà rọi xuống khu vườn, hai người ngồi đó cười đùa vui vẻ. Nhận thấy đã đến giờ về, họ đứng lên dắt tay nhau bước qua cánh cổng ngăn cách khu vườn với ngôi trường. Mỗi người 1 ngà, họ về Kí Túc Xá của mình. Trong lòng nó lúc này thấy thật thoải mái, nó đã có một buổi vui vẻ. Còn Jas cảm thấy băng khuâng, vẫn muốn lưu kéo lại.

P.s: Cảm thấy chap này có vấn đề :(dù sao cũng cảm ơn mọi người đã đọc đến đây *cúi đầu*

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Phép Thuật - Magic School* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 6

Reng....reng....rengTiếng chuông đồ hồ vang vọng khắp căn phòng.

Rầm....Bộp....

Hiện tại, chiếc đồng hồ đã nằm gọn trên nền gạch bóng loáng. Trên chiếc giường không quá to nhưng cũng không thể nói là nhỏ, có hai cô gái với tư thế ngủ rất chi là "đẹp mắt". Chân cô này vắt lên cổ cô kia, chấn một nơi, gối một ngà..... không tài nào tả nổi =." Bỗng nhiên.....

- A.....a chết rồi. Dậy dậy, nhanh lên còn đi học_ Musa vội vàng lôi nó dậy rồi đi làm vsen

Còn nó, sau cái lôi đẩy bạo lực của Musa lại lăn quay ra giường ngủ tiếp. Sau 5 phút vsen, Musa thấy nó vẫn còn say nồng trong giấc mộng thì không tài nào nhện được mà hét lên

- DẬY NGAY CHO MÌNH>.< MUỐN CHẾT HẢ

Tiếng hét của Musa như cái đồng hồ báo thức, vừa lên tiếng là nó bật dậy liền, phi thẳng vô toilet. Thế nào đang đi nó khựng lại, quay lại hỏi Musa

- Ủa hôm nay không phải chủ nhật hả? Bộ chủ nhật ở đây cũng phải học sao?

- Ó...ớ...._ nghe nó hỏi xong Musa ngớ cả người. Nghĩ lại thì hôm nay là chủ nhật thật. Mà chủ nhật thì được nghỉ mà, mắt công dậy

- Hề hề, xin lỗi nha. Hôm nay là chủ nhật không phải học. Cậu cứ ngủ tiếp đi

- ~.~ làm mất cả giấc mơ đẹp của mình_ thế là nó lại leo lên giường ngủ tiếp

- Tỉnh ngủ đến bao giờ_ từ ngoài cửa, Kid nói vọng vào kiến người nghe nổi da gà

Nhanh chóng bật dậy, nó ngo ngắc nhìn Kid rồi quay sang Musa nói

- Ô, sao tên này vào đây

Musa không nói gì, chỉ lắc đầu thôi. Nó thì ngồi ngẩn tò te chả hiểu cái gì. Hắn cũng chả buồn giải thích, sử dụng gió nhấc bông nó lên lôi ra ngoài. Ngồi trên con gió của hắn, nó la oai oái đòi xuống. Nhưng hắn nào có nghe cứ thế mà mang nó đi. Ra đến sân sau của trường, nó mới nhớ ra là mình chưa làm vsen nên phải quay lại để làm

- Rách việc_ sau câu nói của hắn, một lần gió nhẹ lại nhấc nó lên và mang nó trở lại phòng.

Hoàn tất công việc vsen, nó đi ra. Musa liền lại gần hỏi

- Anh Kid đưa cậu đi đâu thế?

- Mình chịu. Tự nhiên bắt ra sân sau làm gì không biết

- A, phải rồi, hôm qua anh đấy nói là anh đấy sẽ chỉ dạy cho cậu mà_ sau một hồi suy nghĩ thì Musa cũng nhớ ra chuyện hôm qua
  - Haizz, mình học ngu lắm hay sao mà phải chỉ dạy riêng_ nó than vãn
  - Không phải đâu. Do một số lí do đặc biệt nên mới được dạy riêng đấy.
  - Lý do gì chứ hả trời
  - Thôi cậu đi đi không anh đấy chờ_ Musa đùn nó ra cửa
  - Ở mình đi đây, tạm biệt nha_ nói rồi nó vẫy tay chào Musa rồi lên tiếng nói "Kaze", một lần gió lại nhấc bổng nó lên, nó dùng ý nghĩ của mình điều khiển làn gió đi đến cho hắn.
- Đến nơi, hắn kinh ngạc khi thấy nó ngồi trên gió mà đi đến. Khi nó hạ đất an toàn, hắn mới lại gần hỏi
- Gió đó là do cô tạo ra?
  - Chắc thế. Tôi làm theo anh thôi mà. Cơ mà cũng vui thật, tôi có thể tạo ra gió và còn điều khiển được nó đi đến đây chứ_ nó cười vui sướng vì ít nhất mình cũng có thể sử dụng được phép thuật
- Hắn vẫn nghi ngờ về nó nên yêu cầu nó tung cánh ra coi sao. Nó tự tin, dồn hết sức mạnh, quyết tâm tung được cánh ra. Nhưng dù có làm cách nào đi chăng nữa nó cũng không thể tung cánh ra.
- Giương đôi mắt cầu cứu về phía hắn, nó muốn hắn chỉ cho cách để tung đôi cánh ra. Mặc dù đã chỉ dạy tận tình nhưng nó cũng không thể tung cánh. Bực quá, hắn quát lên
- Cô là ngu đến mức vậy sao. Có đôi cách cũng không tung ra được
  - Ồ thì... tôi sẽ tập tiếp đến khi được mới thôi_ chu môi, chọt chọt hai ngón tay vào nhau nó nói
  - Haizz, chuyển sang triệu hồi vũ khí đi
  - Ồ
- Hắn giơ tay ra nói "Kaze triệu hồi" thì hiện ra 1 thanh kiếm bạc rồi lại nói "Kyanseru" thanh kiếm biến mất. Thấy thế, nó hỏi
- Ô sao hôm nọ cô nói là Heiki xuất hiện mà?
  - Nhiều chuyện, làm đi
- Nó giơ tay lên nói "Kaze triệu hồi" không một thứ gì hiện ra. Chán nản, nó lại đưa mắt cầu cứu hắn.
- Vô dụng_ hắn chốt lại hai từ rồi đi qua góc bằng lưng ngủ.
- "Vô trách nhiệm" nó nghĩ trong đầu. Rồi nó lại một mình luyện tập. Cơ mà nó nói mãi cả hôm mà vẫn không có tác dụng gì. "Thôi thì nổi lùn nếu không được thì qua kia ngủ với hắn cũng được" nghĩ rồi nó nói "Heiki triệu hồi"....vừa nói xong thấy mình đã nói nhầm nên nói định sửa lại, nhưng thật không ngờ trong không trung lại xuất hiện 1 thanh kiếm bạc y như của hắn lúc này. Bất ngờ, nó cầm kiếm đi thẳng về chỗ hắn, nói lớn
- Ê, tôi triệu hồi được vũ khí rồi_ vừa nói, nó sợ ý quơ kiếm lung tung tạo luồng gió mạnh quyết qua cánh tay hắn làm đứt 1 đoạn dài trên cánh tay.
- Giật mình vì bị gió làm đứt tay, hắn bừng tỉnh nhìn xung quanh xem ai là thủ phạm. Đôi mắt hắn dừng ngay trên thanh kiếm trên tay nó, bật dậy, đi gần đến nó, hắn gần
- Sao cô sử dụng vũ khí của tôi
  - Ồ, đây là do tôi triệu hồi được mà, chứ ai thèm lấy vũ khí của anh_ nó cong môi nói
  - Cô triệu hồi được?_ nghi ngờ nó nói, hắn hỏi lại
  - Ừ, nhưng mà sao cái này mạnh thế, tôi vừa quơ 1 cái là nó đã chém đứt tay anh rồi
  - Tôi không sao. Giờ cô thử nói biến đổi xem nào_ hắn nói giọng khản trương

Giơ kiếm ra trước mặt, nó nói "Biến đổi" lúc này, thanh kiếm bạc trên tay nó tự nhiên biến mất thay vào đó là một cây roi gió. Ngạc nhiên trước điều hiện ra trước mắt mình, hắn neoh mắt nhìn người con gái vẫn gần gần không hiểu chuyện gì xảy ra. Tâm trí hắn thấy rối loạn, không biết người con gái này là ai mà lại có thể triệu hồi được những vũ khí cấp Kín. Thật đặc biệt.....

Thấy hắn đứng im như tượng, nó quơ quơ tay trước mặt hắn rồi lên tiếng kéo hắn về hiện thực

- Tôi làm được rồi, bây giờ làm gì nữa?
- Hủy lệnh triệu hồi đi
- Bằng cách nào?
- Kyanseru_ câu nói vừa dứt thì cây roi trên tay nó biến mất. kinh ngạc, nó hỏi hắn
- Sao anh có thể làm mất cây roi trên tay tôi?
- Cấp King có thể hủy bỏ lệnh triệu hồi_ hắn giải thích rồi bỏ đi để lại nó một mình

Thôi thì buổi tập cũng kết thúc rồi, nó sử dụng gió để di chuyển về KTX. Lúc này, Musa không có trong phòng nó lại dùng gió để di chuyển xuống canteen mua đồ ăn. Dù sao sáng nay nó chưa ăn gì mà đã phải đi tập rồi.

Canteen bây giờ không còn náo nhiệt như các giờ ra chơi bởi hôm nay là ngày nghỉ nên các học sinh đã ra ngoài mua sắm hết rồi. Đến quầy bán hàng mua 1 hộp bánh quy và 1 trà sữa, chọn cho mình chỗ ngồi ưng ý rồi nó đánh chén ngon lành.

Có lẽ bữa ăn của nó sẽ kết thúc tốt đẹp nếu không có sự phá đám của cô em "yêu quý" Lazy.....

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Phép Thuật - Magic School* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 7

Đang ngồi ăn ngon lành thì cô em gái "yêu quý" Lazy đi đến, trên tay cầm cốc capuchino nóng - Chào chị gái yêu quý của em_ bước lại gần nó, Lazy nhẹ nhàng lên tiếng.

Giật mình vì tiếng nói của Lazy, nó quay đầu lại nhìn. Ánh mắt hiện rõ sự ngạc nhiên bởi....Lazy đã khác hoàn toàn so với trước, Lazy trở lên xinh đẹp, vẻ đẹp huyền bí khiến bất cứ chàng trai nào nhìn vào cũng bị mê hoặc.

- Ôi, cô em gái yêu quái à nhầm yêu quý của chị, em vẫn nhớ đến người chị gái tội nghiệp này ư?_ sau những phút giây kinh ngạc, nó cũng lấy lại được bình tĩnh để đáp lại câu nói của Lazy

- Sao em có thể quên được, người mà giúp em có được sức mạnh như bây giờ_ khẽ nhếch môi kinh bị, Lazy trầm trồ_ À, phải rồi, nghe nói chị không sử dụng được phép thuật hả?

- Việc đó đâu cần em lo_ do đã bị Lazy trầm trồ nhiều nên nó đủ bình tĩnh để đối đáp

Bực tức vì câu nói của nó, Lazy găm giữ. Nhưng có sự tác động của những đứa bạn bên cạnh, Lazy lấy lại bình tĩnh, nở nụ cười trên môi, cất giọng nói

- Chỉ là em muốn quan tâm chị thôi. Phải rồi, báo chị biết một tin, ngày mai em sẽ chuyển lên lớp chị học đó, hai chị em mình lại được đoàn tụ rồi.
- Ồ_ chán nản vì sắp học cùng Lazy, nó buông lời

Câu nói của nó đã kết thúc câu chuyện của hai người, Lazy dùng ánh mắt khinh bỉ nhìn nó, nhẹ nhàng lướt qua tiện tay hất đổ cốc capuchino vào nó. Theo quán tính, nó bật dậy, lau vết capuchino trên áo. Quay sang trách Lazy

- Cô làm gì thế
- Chỉ là món quà nhỏ thôi mà_ nhếch môi, Lazy nói
- Quà.... Đây không cần_ khoanh tay trước ngực, nói lại rồi nó dùng gió di chuyển về KTX

"Chị cứ chờ đi, tôi tin rằng chị sẽ không còn ở đây lâu được đâu"

Phòng Kid

- Tại sao cô ấy làm được như vậy?_ chau mày, Jas nghi ngờ hỏi

- Chắc chắn là có sự nhầm lẫn rồi. Nghĩ sao 1 người đến cánh cũng không tung ra được lại có thể triệu hồi vũ khí cấp Kin chứ? Hay là cậu quên không hủy bỏ lệnh triệu hồi để cô ấy lấy hả? _ Mar hỏi

- Không. Do cô ta triệu hồi được _ hấn chắc chắn

Căn phòng trở nên im lặng và trong đầu 3 con người đều chung 1 suy nghĩ "Cô ấy là ai? Tại sao làm được vậy? Thú vị"

~~~~ Thứ 2 ~~~~

Sau 1 hồi chuông tập chung, cả trường đã có mặt đầy đủ tại nhà đa năng (không biết gọi là gì nữa). Cô phụ trách bước lên bục phát biểu vài lời rồi chuyển mic cho thầy hiệu trưởng

- Chúng ta đã học được những phép thuật cơ bản. Vì vậy, 2 tuần tới trường sẽ tổ chức cho các em thi khảo sát. Nhà trường sẽ tạo điều kiện tốt nhất cho các em ôn tập. Chúc các em có sự chuẩn bị thật tốt _ thầy hiệu trưởng phát biểu

Tập chung xong, học sinh về lớp.

- Sao thi nhanh vậy? Mình mới vào học mà? _ ngồi chống tay lên bàn, nó than thở với Musa

- Tại cậu vào muộn thôi, chứ thật ra bọn mình học được 2 tuần rồi? _ Musa giải thích

- Thế sao hôm nọ mới học triệu hồi vũ khí? _ nó thắc mắc

- À, vì hai tuần đấy là lý thuyết

- Bất công thật, không học lý thuyết sao biết thực hành chứ?

- Lý thuyết là học về lịch sử của thế giới phép thuật mà, đâu phải về phép thuật đâu.

- Thế thì may _ nói xong nó nằm gục xuống bàn ngủ. Musa lắc đầu với nó rồi quay lên xem lại bài học

Tiếng chuông vào lớp vang lên, cô giáo bước vào

- Cô muốn thông báo rằng, Kid sẽ không ở lớp ta nữa, bạn ấy sẽ về lớp của mình.

Vừa dứt lời, cả lớp dội lên tiếng tiếc nuối khi không được học cùng Kid.

- Thôi nào các em, Kid chỉ kèm cặp chúng ta khi bắt đầu luyện tập sức mạnh thôi. Bạn ấy cũng cần luyện tập cho riêng mình chứ _ cô lên tiếng an ủi _ Có 1 thông báo nữa mà cô muốn nói, lớp chúng ta sẽ nhận thêm 1 bạn mới, bạn chuyển từ khối E sang, nhưng phép thuật của bạn được tăng cường rất nhanh có thể bạn sẽ vượt chúng ta nên chúng ta cần phải cố gắng để không thua kém bạn ấy. _ nói xong, cô cho bạn mới vào

Vừa bước vào, cô bạn mới đã nhận được những lời khen không ngớt:

- Đẹp quá

- Vừa có sắc vừa có tài đúng là đỉnh của đỉnh

-

- Bây giờ em hãy giới thiệu về mình cho lớp biết? _ cô giáo

- Hello, mình là Suko Ryri Lazy. Mong các bạn giúp đỡ nha _ nói rồi, Lazy nháy mắt với cả lớp

- Em ngồi gần Joy nha. Nghe nói hai người là chị em

- Dạ, đúng ạ

Lazy bước xuống chỗ Joy. Ngồi xuống, quay sang nở nụ cười với nó

- Chị em mình gặp nhau sớm ha

Liếc mắt nhìn Lazy, nó không nói gì. Cả buổi học hôm đó với nó như là sự tra tấn.

Chương 8

Buổi chiều hôm đấy, nó đi ra khu vườn nơi có cây phong đỏ. Ngồi dưới gốc cây, nó miên man suy nghĩ về cuộc sống sau này của mình. Thật không ngờ, Lazy lại có thể học phép thuật nhanh như thế, chắc chắn con bé đó sẽ lại gây khó dễ cho mình. Nhếch môi cười, nó ngủ thiếp đi. "Cô bé đó, với mái tóc đen dài nổi bật giữa khu vườn bằng. Những hạt băng nhỏ bung ra khỏi cành cây bị gió thổi bay vào không gian vô tận của khu vườn..... thật đẹp. Đang vui vẻ đùa nghịch, bỗng cô bé nghe thấy tiếng hét thất thanh ngoài sảnh, không chần chừ, tung đôi cái tím, lao nhanh vào gió, thoát cái cô đã có mặt ngay tại đại sảnh. Cảnh tượng lúc này thật huyền ảo, những vũng máu đỏ tươi còn đọng trên nền bằng. Không một bóng người, không một cái xác, xung quanh chỉ có máu và..... máu. Đưa đôi xám tro u tối nhìn xung quanh, dừng lại trên chiếc vòng ngọc thạch. Ánh mắt trở lên giận giữ, luồng ma thuật bao vây xung quanh, còn quá nhỏ để chống cự lại, cô bé ngất đi....."

- Em cướp chỗ của anh?_ đang chìm sâu trong giấc mơ lạ thường, nó tỉnh giấc bởi tiếng nói của Jas

- Vẫn nằm?_ nhìn nó mơ màng Jas nhíu mày

- A...không, em giả anh ngay đây_ tỉnh giấc hoàn toàn, nó bật dậy áp ứng nói

- Dễ thương thật_ nhéo má nó, Jas cười rồi kéo nó ngồi xuống gốc cây -Em có nét rất giống với công chúa Yoou.

- Sao anh lại nói thế, mà công chúa trông như thế nào?_ nghe Jas nói, nó thấy tò mò về vị công chúa mà lại có nét giống mình

- Một cô bé với mái tóc đen dài, đôi mắt xám tro thật đẹp. Đôi môi chúm chím như cánh hoa anh đào. Lúc đó, công chúa Yoou chỉ tầm 4,5 tuổi. Không ngờ, lần gặp nhau cuối cùng của bọn anh lại trong khu vườn này_ ánh mắt Jas đờm buồn nhìn những chiếc lá phong rơi, giọng khàn khàn kể lại - Hôm đó là một ngày đẹp trời, khi đang chơi đuổi bắt dưới gốc cây phong đỏ này thì công chúa nhận lệnh trở về cung điện. Nhìn công chúa, anh thấy một cảm giác gì đó.....cái cảm giác như sắp có cuộc chia ly. Thật không ngờ, nó là thật_ Jas cười đau khổ

- Công chúa Yoou thật tội nghiệp. Không ngờ cô ấy còn nhỏ vậy mà đã mất đi người mẹ của mình_ nhớ lại giấc mơ ban nãy, nó nghĩ người Jas kể chính là người đã xuất hiện trong giấc mơ của nó

- Sao em biết?_ bắt ngờ với câu nói của nó, Jas quay sang nắm chặt vai nó lớn tiếng hỏi

- Ô..ơ.. chỉ là.. em.. à hình như khi nãy em đã mơ về...công chúa_ nó áp ứng trả lời câu hỏi của Jas

Không nói gì nữa, Jas lẳng lặng quay đi và hình như anh đang suy nghĩ gì đó

- Anh làm sao vậy?

- Không sao. Anh chỉ đang thắc mắc tại sao em lại có giấc mơ đó. Hay.....chính em là công chúa?

- Cái gì ? Em sao thế chứ?

- Có thể lắm chứ, không phải người ta hay mơ về quá khứ trước kia của mình sao?

- Không chắc chắn không phải đâu vì em nhớ rất rõ quá khứ của em mà.

- Thế em nhớ chính xác hay chỉ được nghe kể từ người khác_ Jas như hét lên trước sự kiên quyết phủ nhận của nó. Và nó thì im lặng ngẫm nghĩ, cũng phải thôi quá khứ của nó chỉ là do ba nó kể lại, nó không có một kí ức gì về hồi nhỏ, nó chỉ biết rằng mình đã mất mẹ từ khi còn rất nhỏ và nó chỉ biết đến cảm giác đau khổ, tủi nhục khi bị mẹ con Lazy hành hạ

- Thế nào, em nói anh nghe đi. Tại sao em chỉ yên lặng thế chứ_ không chịu được sự yên lặng của nó, Jas lại hét lên lần nữa. Lúc này, toàn thân nó run run, đã xuất hiện những giọt nước ở khóe mắt chỉ trực trào ra. Không phải do tiếng hét của Jas mà là do nó không thể nào chấp những lời nói của Jas nói nó chính là công chúa Yoou. Nó tin chắc chắn mình không phải là công chúa nhưng lấy lý do gì để phủ nhận những điều Jas nói là sai.

- Anh xin lỗi_ ôm nó vào lòng, Jas nhẹ nhàng lau đi những giọt nước mắt hơi ẩm đang lăn dài trên đôi má nó

- Anh không có lỗi, nhưng em muốn nói em không phải công chúa Yoou, em chắc chắn_ nó nói trong tiếng nấc, kiên quyết khẳng định mình không phải công chúa Yoou

- Không phải em rất giống công chúa sao, tuy có sự thay đổi về màu tóc nhưng đôi mắt xám tro này của em thì đâu nhằm lẫn được_ mặc dù Jas biết nó không muốn nhận nó là công chúa Yoou nhưng Jas vẫn phải nói với nó điều đó, vì anh đã yêu công chúa và anh muốn nó phải đứng lên trả thù cho sự hi sinh của mẹ nó - nữ thần Say

- Không... không phải, em chắc chắn. Em không phải công chúa_ vùng vẫy thoát khỏi vòng tay của Jas, nó chạy đi, chạy rất nhanh như để xóa bỏ hết

những gì mình vừa nghe được.

Về đến KTX, Musa đã đứng sẵn ở cửa chờ nó. Nhìn thấy nó, Musa vội chạy lại, nhìn thấy những giọt nước mắt còn đọng trên đôi mắt nó, Musa ôm chầm lấy nó, sau đó là những lời hỏi thăm

- Cậu làm sao thế, sao lại khóc, hãy kể mình nghe đi?

- Mình không sao. Chỉ là vô ý để bụi bay vào mắt thôi.

Nói rồi nó nhanh chóng tách Musa ra đi thẳng vào nhà vệ sinh. Nhìn vào tấm gương trên kệ để đồ, nó thấy đôi mắt xám tro của nó, đôi mắt ấy mang vẻ u buồn, bây giờ nó không muốn nhìn thấy đôi mắt này nữa đôi mắt mà nó từng cảm thấy quý trọng vì nó giống với đôi mắt mà mẹ nó đã mang. Gục mặt xuống bồn nước đầy, nước mắt nó lại trào ra, nước mắt hòa cùng với nước trong veo, lúc này chỉ có nó mới biết được nó đang khóc. Thoát khỏi bồn nước, lấy khăn mặt lau đi những giọt nước còn đọng trên mặt.

Bước ra khỏi nhà vệ sinh, nó cố gắng nở nụ cười thật tươi để cho Musa khỏi lo lắng. Vớ đại một cuốn sách, nằm dài trên giường nó chăm chú đọc. Nói là vậy chứ thực ra nó đang lạc vào dòng suy nghĩ của riêng mình

- Này Joy, cậu cũng có hứng thú với công chúa Yoou à? _ thấy nó cầm trên tay cuốn "Những điều về công chúa Yoou" Musa lên tiếng hỏi

-

- Này Joy.... Joy_ thấy nó im lặng, Musa gọi

-_ vẫn im lặng

- JOY

- Hừ_ cho đến khi Musa phải quát lên thì nó mới thoát khỏi những suy nghĩ trong đầu

- Nghĩ gì mà mình gọi này giờ mới nghe

- Linh tinh ấy mà_ nó chỉ cười cho qua chuyện

- Thật không

- Thật

- Chắc chắn

- Uk, mà gọi mình có chuyện gì thế?_ nó cố tình lảng sang chuyện khác

- Bạn cũng thích công chúa Yoou à?

- Không

- Thế sao lại cầm cuốn sách về công chúa vậy ?

- À, à....mình..mình...muốn tìm hiểu về công chúa_ chưa biết lấy lý do gì thì nó nhanh nhẩu nghĩ ra cái lý do đó, một mũi tên trúng 2 đích

- Thế đọc được gì chưa

- Chưa, hay bạn kể mình nghe đi

- Haizz, lại phải mang cái kiến thức của mình cho bạn rồi

- Đi mà_ nó làm mặt nũng nịu, trông rất dễ thương

- Ờ ờ một với cô_ gõ trán nó 1 cái rồi Musa bắt đầu kể - Công chúa Yoou là con của nữ thần Say, có lẽ công chúa Yoou là người có sức mạnh thứ 2 trong thế giới phép thuật.

- Vậy người mạnh nhất là ai?

- Chính là nữ hoàng Jioy mẹ đỡ đầu của công chúa Yoou. Công chúa Yoou thật may mắn khi được nữ hoàng Jioy đỡ đầu, cũng có thể vì thế mà công chúa được thừa hưởng một chút phép thuật cấp Roi từ nữ hoàng.

- Thế cậu có biết hiện giờ công chúa đang ở đâu không?

- Sau khi nữ thần mất, công chúa đã biến mất theo. Mà mình được nghe kể là nữ thần Say đã bị nữ hoàng Jioy giết và đã bắt cóc công chúa Yoou đi.

Nhưng mình không tin điều đó là thật vì sau khi mẹ con công chúa biến mất thì nữ hoàng cũng biến mất theo vậy thì sao có thể nói bà ấy bắt cóc công chúa chứ.

- Thật là 1 câu chuyện bi đát. Vậy bây giờ thế giới phép thuật do ai cai quản?

- Là vua Gapit và nữ thần Kichi. Họ có một người con trai nhưng không ai biết đó là ai. Mà hình như người đấy cũng học ở trường mình đây.....

- Ra sân sau luyện tập_ Musa đang hăng hái kể truyện thì Kid bước vào ra lệnh cho nó đi tập luyện rồi tung cánh bay đi

Sau khi Kid rời khỏi nó cũng uể oải đứng đây, vẫy tay chào Musa để ra sân sau tập luyện. Lần này nó không sử dụng gió để di chuyển, rê bước trên hành lang dài của KTX, nó lại suy nghĩ về công chúa Yoou và những lời Jas nói. Có thật nó là công chúa không? Con người ta thường khó mà chấp nhận được những gì đến quá nhanh với mình nhưng sau đó họ lại miễn man suy nghĩ về nó.

Khi đã đi đến sân sau, nó vẫn lòng vòng trong suy nghĩ của riêng mình. Mãi đến khi hắn sử dụng gió xô nó ngã thì nó mới chịu tỉnh và đứng lên trách móc hắn

- Này làm gì thế. Sao tự nhiên xô tôi ngã hả?

- Nhiều chuyện_ kết thúc câu nói không có tí nội dung gì là giải thích, hắn lại chỉ tay về phía những cây cột được dựng thẳng hàng và yêu cầu nó ra đó tập đi chuyển.

Liếc mắt nhìn hắn, nó găm gù vài tiếng rồi đi lại những cây cột để luyện tập

- Kaze_ một lần gió nhắc nó nên, dùng ý chí nó di chuyển gió qua những cái cột. Nhưng nó nghĩ là 1 đấng, thực tế là một nẻo, nó liên tục bị va vào những cây cột đến nỗi mặt nó sưng vù vì bị đập khá mạnh.

Bị như thế, nó quay ra nhìn hắn bằng ánh mắt xin giúp đỡ. Hắn lạnh lùng nhìn nó rồi buông câu nói: - Ngu ngốc

Ước chế vì câu nói của hắn, nó không thèm nói gì nữa, mặt hùng hực sát khí bỏ về. Khi đi ngang chỗ hắn, bất ngờ nó bị hắn kéo tay lại chưa kịp phản ứng gì thì hắn đã áp bàn tay của hắn áp lên khuôn mặt nhỏ bé của mình. Sau đó hắn nói: - Hồi phục_ ngay lập tức các vết bầm trên mặt nó biến mất, nó không thấy đau nữa. Khá ngạc nhiên vì sức mạnh của hắn và nó muốn cảm ơn nhưng mà vì câu nói của hắn khi nãy nên nó cho qua luôn rồi chạy một mạch về phòng.

- Xì xóa_ nhếch môi, hắn nhìn theo nó một lúc rồi tung cánh bay đi.

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Phép Thuật - Magic School* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9

Sáng hôm sau, nó cùng Musa xuống canteen mua đồ ăn sáng. Cầm trên tay ổ bánh mì, bọn nó tiến lại cái bàn gần cửa sổ. Chưa kịp ngồi xuống, cái ghế của nó đã bị kéo ra, sau đó là Lazy ngồi xuống ghế. Lazy ngồi với mấy đứa bạn mình nói chuyện rôm rả, khề liếc đôi mắt xám tro nhìn nó đang đứng ngây ra nhìn bọn họ- những kẻ cướp chỗ. Khề nhếch môi cười, có lẽ Lazy đang hã hê lắm với việc làm vừa rồi. Còn nó thì đứng đó trừng đôi mắt nhìn những kẻ cướp chỗ 1 cách trắng trợn. Đang định đi ra chỗ khác ngồi thì Musa kéo nó lại lên tiếng nói lớn- Cậu sao thế? Phải giành lại chỗ của mình đi chứ.

- Nhưng.....mình sợ_ ghé vào tai Musa nó nói nhỏ

- Không việc gì phải sợ, bây giờ chúng ta đang học ở trường học phép thuật, nó sẽ không làm gì được cậu đâu.

- Hùng hồn nhi cô bạn, bạn cần mình dạy cho bài học không?_ đứng đây, Lazy đi lại phía bọn nó, khoanh tay trước ngực nhìn tui nó khinh bỉ

- Tui này không sợ đâu_ nhún vai, Musa nói

Bốp....._ bàn tay thon dài của Lazy tát thẳng vào đôi má phúng phính của Musa tạo tiếng vang khắp canteen. Musa cũng không vừa, tát lại Lazy một cái. Đôi má của Lazy ứng hồng lên đồng thời ngọn lửa trong người cũng rực cháy dữ dội hơn.

- Heiki triệu hồi_ từ không trung, xuất hiện 1 thanh kiếm lửa, cầm thanh kiếm trên tay Lazy chém một nhát mạnh vào không trung, sức nóng của không khí tăng lên, sức nóng ấy bay thẳng đến chỗ Musa, suột qua tay cô tóe máu. Thấy thế, nó liền chạy lại chỗ Musa xem chừng vết thương. Musa cổ cầm cự, hô to: - Heiki xuất hiện_ lần này, trong không trung hiện ra một thanh kiếm màu ngọc rất đẹp, dùng sức chém mạnh, một tia nước bắn về phía Lazy. Nhanh nhẹn đưa kiếm của mình lên chống đỡ, tia nước tan biến bốc hơi vào không khí. Musa ngã quỵ, thanh kiếm trên tay biến mất. Hoàng sợ nhìn

Musa nằm trên nền lạnh lẽo, nó vội chạy đến đỡ Musa lên để đưa tới phòng y tế.

- Định chạy ư.....không dễ đâu_ vừa dứt lời, Lazy giờ kiểm soát một nhát mạnh về phía nó. Cảm nhận có sức nóng sau lưng, nó nhanh nhẹn tránh né, đặt Musa xuống ghế, nóng quay lưng lại đối diện với Lazy. Hai cặp mắt xám tro đối diện nhau, ánh mắt của Lazy là sự tức giận, của nó là lạnh lùng xen chút khinh bỉ.

- Dám làm hại bạn ta, NGƯỜI - GIỚI - LẮM_ giờ tay ra trước mặt, nó hô to: - Heiki triệu hồi_ một cơn gió mạnh thổi quanh người nó, mái tóc nâu đỏ của nó được gió thổi bay hòa vào không trung. Gió dần dần tắt, cây roi gió dần dần hiện ra trước sự ngạc nhiên của mọi người. Quất mạnh roi, dây roi dài vươn tới chỗ Lazy, không kịp nhìn Lazy hứng trọn lực quất của nó, một vết thương lớn trên người làm máu của Lazy ứa ra thấm đẫm chiếc áo sơ mi trắng.

Như phát điên, Lazy tung đôi cánh nâu của mình tiến về chỗ nó. Gắng gượng vết thương trên người, dùng sức chém mạnh vào nó. Nó cũng nhanh nhạy né tránh những nhát chém của Lazy nhưng cũng bị thương một số chỗ. Cầm cây roi trên tay, tập trung hết lực vào nó, nó quất mạnh roi vào đôi cánh của Lazy khiến cho Lazy rơi từ không trung xuống đất một cách đau đớn.

- Kasai tấn công_ cơn rồng lửa lao đến chỗ nó, đâm xuyên người nó khiến nó cảm thấy thân thể mình như bốc cháy, nó gục ngã

- Hừ, người không bao giờ thắng được ta đâu_ bước những bước yếu ớt lại phía nó, Lazy dơ kiểm soát nó nhưng chưa kịp làm thì người bảo hộ đi vào, dùng phép thuật hủy bỏ vũ khí của tụi nó. Rồi bảo một số học sinh đang đứng đó đưa 3 người: nó, Musa, Lazy vào phòng y tế.

Khi 3 người họ đã được đưa đến phòng y tế, nhìn lại cảnh tượng của canteen bây giờ hết sức hoang tàn. Các học sinh có mặt đang hết sức kinh ngạc trước trận chiến vừa rồi. Họ không thể tin vào mắt mình, những cô gái vừa rồi chỉ là học sinh năm nhất sao có thể lại có sức mạnh đến như vậy.....

___Phòng y tế___

Lúc này, trong phòng có 4 người: nó, Musa, Jas và Mar. Tự hỏi vì sao lại không có Lazy? Lý do chính là Lazy hồi phục nhanh hơn bọn nó nên đã được rời phòng sớm.

Jas ân cần đến bên nó, rút từng miếng cháo nóng cho nó ăn. Musa thấy thế lên tiếng trêu chọc

- Đây, đừng tỏ ra tình tứ thế gato lắm

- Bạn cần mình làm thế cho không?_ ngồi gọt táo trên bàn, Mar lên tiếng trêu Musa khiến cô đỏ ửng mặt

- Làm đi làm đi mình ủng hộ_ nó cũng hùa theo Mar

-Nào ngồi yên, em còn bị thương đấy_ Jas lo lắng cho nó lên tiếng bảo

- Đầu có, em khỏe rồi mà hihi_ nó chu môi phản bác

- Em chỉ tài cái_ Jas gỡ đầu nó

- Haizz hai người đừng làm thế chứ, tôi ăn đủ bánh gato rồi.....

___Tại nơi nào đó___

- Tôi đã dặn cô rồi cơ mà, không được sử dụng đến nó_ người đàn ông mặc bộ đồ đen, mái tóc che đi nửa khuôn mặt lớn tiếng quát

- Nhưng, nếu không làm thế tôi không thể giết nó_ cô gái thanh minh

- Không có lệnh ta, cấm dùng_ hàn ngữ lạnh lùng phát ra

- Nhưng.....

- Ra ngoài_ chưa để cô gái nói hết, người đàn ông đã lên tiếng chen ngang rồi biến mất một cách kì diệu

_____0o0_____

Đến hôm nay, nó và Musa đã khỏe hẳn. Vừa về phòng nghỉ ngơi được mấy tiếng thì bị gọi đến phòng hiệu trưởng. Đến phòng hiệu trưởng, bọn nó bất gặp Musa cũng ở đó. Hiệu trưởng lên tiếng

- Khi vào trường, thầy nghĩ các em đã được học nội quy rồi chứ. Hành động của các em gây ra cách đây một tuần đã vi phạm nội quy nhà trường. Vì thế các em sẽ bị đình chỉ và tước phép thuật trong 3 ngày_ chống tay trước mặt, hiệu trưởng nghiêm nghị nó

- Nhưng thầy, tất cả đều do Lazy mà ra chứ_ Musa lên tiếng cãi

- Nếu các em đi báo với người bảo hộ thì đâu đến mức phải nằm điều trị trong một tuần. Hơn nữa, thầy nghĩ Lazy và Joy là 2 chị em mà sao lại đánh nhau như thế.

- Đó không phải chị/em tôi/em_ Lazy và nó đồng loạt lên tiếng. Hiệu trưởng ngạc nhiên nhìn 2 người họ. Rõ ràng lúc mới vào, ông Muden đã nói hai người họ là chị em mà.

- Thầy, tại em về được chưa?_ Lazy thấy thầy hiệu trưởng không nói gì thì lên tiếng hỏi

- Các em về đi. Thầy mong chuyện như thế sẽ không xảy ra nữa.

Bọn nó bước ra ngoài, về đến KTX thì bị người giám hộ chặn lại, người bảo hộ sử dụng lọ thủy tinh hút hết phép thuật của bọn nó vào đó

- Hãy cầm lấy, sau 3 ngày phép thuật sẽ trở về với bọn em_ đưa cho bọn nó lọ phép thuật người bảo hộ nói

Cầm lọ phép trên tay, nó chăm chú nhìn màu sắc bên trong của từng người rồi lên tiếng hỏi Musa

- Tại sao lọ của tớ như có đám khí bên trong, của cậu như có nước biển, của Lazy lại như có nham thạch thế?

- Vì phép thuật của mỗi người một khác mà_ Musa giải thích

Quan sát lọ phép của mọi người xong, Lazy không nói gì mà nhanh chóng bỏ đi. Nó và Musa cũng nhanh chóng về phòng.

- Haizz, không có phép thuật, bị đình chỉ 3 ngày mình biết làm gì đây?_ nằm vật ra giường, nó than vãn

- Cơ hội hiếm có, ra ngoài chơi đi_ Musa đưa ra ý tưởng

- Ok

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Phép Thuật - Magic School* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10

Trên con đường đông đúc người qua lại của một thành phố lớn, ta dễ dàng thấy được hình ảnh của 2 cô gái đang náo loạn cả thành phố. Họ đi hết nơi này đến nơi khác, chạy hết từ tiệm này sang tiệm khác mà chủ yếu toàn tiệm ăn không =.= "- Oa vui quá, biết thành phố vui như thế này thì mình cứ phạm lỗi dài dài thôi_ cầm que thịt xiên trên tay, nó cắn miếng thịt đậm đà hương vị của nước sốt, thưởng thức mùi thơm từ que thịt tỏa ra.

- Phạm lỗi dài dài là bị cấm túc đấy. Lần đầu mới được thả lỏng thôi_ Musa cũng như nó, cầm trên tay que thịt xiên mà thưởng thức.

- Èo, chán vậy. Thế bây giờ đi đâu?

- Công viên giải trí.

Ngay lập tức Musa kéo tay nó chạy đến công viên, mua 2 vé vào. Bước chân vào công viên, nó hết sức bất ngờ, cứ nghĩ rằng sẽ chẳng khác gì công viên ở thế giới nó từng sống hóa ra lại là một điều khác biệt hoàn toàn. Công viên rộng như một mê cung vậy, chắc không thể khám phá hết những trò chơi ở đây được.

Musa dẫn nó đi lang thang một hồi, mãi chưa tìm được trò nào để chơi, mỗi chân quá nó liền lên tiếng than vãn

- Tìm trò gì chơi đi chứ cứ như thế này mình mỗi chân lăm.

- Thì mình đang tìm nè, không biết cái trò đấy đi lối nào nhĩ_ vừa trả lời nó, Musa vừa ngó nghiêng ngó dọc để tìm kiếm cái gì đó.

- Trò đấy là trò gì?_ nó thắc mắc hỏi, không biết trò Musa định dẫn nó đi là trò gì.

- A....kia rồi_ không trả lời câu hỏi của nó, Musa đột nhiên kêu lên rồi cầm tay nó kéo đi một mạch.

Dừng chân tại biển hiệu "Raundo", nó ngược lên nhìn thì thấy 1 bánh xe to khổng lồ đang quay, thoạt đầu thì tưởng như ở thế giới trước kia nhưng khi nhìn cách chơi của họ thì thấy khác hoàn toàn. Cái bánh xe đó chỉ là phương tiện di chuyển thôi, còn những người chơi sẽ ngồi vào 1 cái khoang nào đó, với vận tốc quay chóng mặt của bánh xe, họ sẽ bị văng ra khỏi bánh, nếu thích thì có thể tung cánh bay lên, còn không họ sẽ rơi xuống nước.

Mua vé xong, Musa kéo tay nó đi đến 1 cái khoang trên bánh xe rồi ngồi vào. Nhìn mặt Musa lúc này rất hào hứng còn nó thì tái xanh.

- Cho mình xuống đi_ ôm chặt tay Musa, nó giương đôi mắt long lanh nhìn Musa.

- Trò này vui mà_ cười tươi nhìn nó, Musa nói.

- Nhưng mà.....AAAAAAAAAAAAA_ chưa nói hết câu, bánh xe bắt đầu quay, nó ngồi trong khoang chỉ biết ôm chặt lấy tay Musa mà hét lên. Đến điểm dừng, dây an toàn của bọn nó bị bật ra, cả người bọn nó bị văng ra khỏi bánh, lao xuống hồ nước phía dưới.

- AAAAA.....thích quá_ đang roi với vận tốc ánh sáng, Musa vẫn có thể hét lên vui sướng còn nó thì tái mét mặt mày, nhắm nghiền mắt lại không nói 1 câu gì.

Roi gần xuống mặt nước, bỗng nó thấy mình như được nhấc bổng lên, mở mắt ra thì thấy mình đang bay ở trên không trung. Thì ra là Musa đã kéo nó lên. Đáp xuống mặt đất, thu đôi cánh xám của mình lại, Musa cười tươi nhìn nó

- Trò này chơi vậy mới vui, gần như ai cũng đều làm thế cả.

- Mình ghét cậu_ giận dỗi nhìn Musa, nó hét lên rồi quay mặt đi chỗ khác

- Thôi mà, mình tưởng sau khi chơi trò này xong cậu sẽ thấy vui. Không ngờ....._ đưa tay lên gỡ đầu, Musa nhìn nó hồi lỗi

Không nói lời nào, nó liền bỏ đi mặc cho Musa đuổi theo.

Cứ cắm đầu mà đi, nó đã dẫn Musa đến một khúc sông dài, xung quanh là cỏ cây um tùm. Khi nhận thấy mình đã đi quá xa, nó nhìn ngang nhìn dọc không biết đây là nơi nào, nhìn lại thì thấy Musa đang cúi gằm mặt xuống mà đi theo mình, nó liền hỏi

- Đây là đâu thế Musa?

Thấy nó lên tiếng hỏi, Musa vui mừng ngẩng mặt lên để trả lời. Định rằng sẽ trả lời rành rọt cho nó nghe bởi vì mình đã khám phá hết công viên này rồi nhưng đầu gối, khi nhìn thấy phong cảnh nơi đây, Musa vô cùng ngạc nhiên. Cô có thể nhận định rằng đây không phải là công viên, có lẽ là đằng sau của nó. Nhưng làm sao mà Joy có thể đi đến đây được trong khi công viên luôn được bao bọc bởi 1 mảng chắn vô hình. Thật lạ.....

Trong ánh mắt Musa hiện lên sự lo lắng, thấy vậy nó hỏi

- Cậu làm sao thế_ vừa hỏi nó vừa dò sát thái độ của Musa.

- Chúng ta quay lại đi, có lẽ nơi này không an toàn.

- Ừ.

Hai người định đi thì đột nhiên xuất hiện con thú dữ, trông hình thù của nó rất ư là quái dị. Giật mình, nó bắt giắc lùi lại phía sau Musa. Có vẻ như Musa cũng rất sợ hãi nhưng nghĩ mình có phép thuật nên đã đứng ra để bảo vệ cho nó.

- Cậu đứng sang một bên đi, mình sẽ chiến đấu với nó_ nói xong, Musa đẩy nó qua một bên, đứng đối diện với con quái thú.

Bất giác, con quái thú lao đến. Phản xạ nhanh nhạy, Musa liền tung cánh bay lên không trung, giơ cao tay hô to "Heiki xuất hiện". Vừa dứt câu nói, vẻ mặt của Musa như đặc trắng, nhưng Musa đâu ngờ không có một cái gì hiện ra. Lúc này Musa mới nhớ đến mình đã bị tước hết phép thuật. Không còn cách nào khác, Musa liền bay lại chỗ nó lên tiếng xin lỗi. Hiểu được hoàn cảnh của Musa, nó cũng dễ dàng bỏ qua. Nhưng lúc này, điều quan trọng mà 2 bọn nó cần làm là tiêu diệt con quái thú.

Nhanh tay nhặt lấy cây gậy dưới đất, 2 bọn nó làm tư thế phòng thủ để chuẩn bị nghênh chiến với con quái thú. Con quái thú nhe nanh sắc nhọn nhìn bọn nó như muốn ăn tươi nuốt sống mà lao vào. Hai bọn nó nhanh chóng tách ra hai bên, nhằm lúc con quái thú chưa lấy được đà tấn công thì nhanh như chớp lao vào cho con quái thú đó một gậy. Bong da, con quái thú đau sột gào lên. Dùng đôi sừng cứng cáp của mình lao nhanh về phía Musa, Musa cũng nhanh trí dùng cánh của mình bay lên nhưng cũng bị trầy xước ở chân. Không làm gì được Musa, con quái thú liền quay sang nó để lao vào. Nó thì đã trèo lên cây từ lúc nào rồi, trên cây cầm gậy trọi liên tục vào đầu con quái thú đang cố sức húc đổ cái cây. Từ đằng sau con quái thú, Musa dùng sức ném mạnh hòn đá to lên người nó khiến nó bất tỉnh tạm thời, còn nó thì trèo xuống trục mù con mắt của nó khiến nó gào lên thống thiết rồi ngã gục.

Hai bọn nó đập tay nhau vui sướng vì đã đánh bại được con quái thú. Chưa kịp vui sướng hết thì bỗng có một tia sáng lóe lên, cảnh vật xung quanh bỗng thay đổi hoàn toàn. Nó là một căn phòng rộng mênh mông, từ cửa phòng bước vào là một người trung niên. Người đó giơ hai tay lên chào bọn nó và nói

- Chào mừng hai vị đến với trò chơi "Tiêu diệt quái thú" của chúng tôi. Xin hai vị cho biết cảm giác của mình ạ.

Nghe xong, hai bọn nó quay mặt vào nhau mà mình, mặt hai đứa cứ thộn ra rồi lắc đầu bỏ đi để lại người trung niên đứng ngẩn ngơ không biết chuyện gì.

Kết thúc một ngày mệt mỏi, hai bọn nó trở về phòng và lăn ra ngủ như chết. Hai ngày tiếp theo thì mọi việc diễn ra bình thường không có gì đáng kể (thật ra là tác giả không biết kể gì :3)

Chương 11

- HẠNH PHÚC QUÁ..... Cuối cùng cũng lấy được phép thuật rồi_ ba ngày bị đình chỉ cộng thêm việc bị tước phép thuật đã kết thúc, nó vui sướng reo lên khi thấy lọ thủy tinh đựng phép của mình biến mất.- Mới sáng sớm ồm ồm gì vậy_ lật đống chần ra khỏi người mình, dụi dụi mắt Musa cần nhả với giọng điệu ngái ngủ.

- Hôm nay bọn mình được đi học lại đó. Bộ cậu không tính chuẩn bị đi học à?

- Thôi chết.....mình quên_ nghe nó nói xong, Musa lao nhanh vào nhà vệ sinh để làm vsen.

Chuẩn bị xong xuôi, cả hai khoác tay nhau đi đến lớp, lòng nó vui như nở hoa. Vừa bước vào lớp, các học sinh trong lớp đã chạy ra vây kín xung quanh bọn nó hỏi dò đủ loại chuyện trên trời dưới biển, có khi còn vượt ra ngoài vũ trụ cũng nên (lớp này nhiều chuyện thế =.=). Cả lớp đang nhao nhao thì một học sinh chạy vào, trên tay cầm tờ thông báo gì đó.....

Đội cả lớp trật tự thì học sinh đó mới cầm tờ giấy lên đọc

"Kính gửi các em học sinh thân mến!

Vào 3 ngày xx,yy,zz trường ta sẽ tổ chức thi khảo sát cho các em

Nội dung thi:

1. Khảo sát về tốc độ
2. Khảo sát về phòng thủ
3. Khảo sát về tấn công

Quy chế thi:

- Về tốc độ: từng nhóm thi sẽ vượt qua các chướng ngại vật.....
- Về phòng thủ: chia thành từng cặp, mỗi cặp sẽ chung sức để bảo vệ rương báu trong 30 phút.....
- Về tấn công: từng người sẽ đấu với nhau theo sự sắp xếp của nhà trường.....

....."

(một số nội dung khác nhưng không đủ thời gian để dẫn ra :>)

- Chúng ta sẽ được nghỉ trong 3 ngày để có thời gian tập luyện, mọi người hãy cố gắng để đạt kết quả tốt trong kì khảo sát này_ học sinh đó nói xong thì bước về chỗ, cả lớp lại nhao nhao lên bàn về việc này cho đến khi giáo viên vào mới ngưng bàn tán.

Tiết học này bọn nó học về khả năng điều khiển sức mạnh.

- Sức mạnh của chúng ta được rèn luyện qua từng ngày, nhờ sự rèn luyện chăm chỉ mà chúng ta có thể đi đến bước chuyển đổi cấp. Nhưng nếu trong người chúng ta có dòng máu nguyên sinh thì việc chuyển đổi cấp là một điều dễ dàng. Ví dụ như trường ta có Kid, Jas, Mar là 3 người có dòng máu nguyên sinh trong người họ đã đạt đến cấp King, cấp mà nhiều người muốn đạt tới. Nhiều khi, sức mạnh của chúng ta rất khó điều khiển, có thể là do chúng ta mất tập trung vào nó hoặc do bị ảnh hưởng từ một thứ gì đó từ bên ngoài....._ giáo viên cứ liên tục nói với bài giảng của mình.

Trong lúc giáo viên giảng bài thì nó liên tục ngáp ngáp dài, mặc dù đã cố vênh tai lên để nghe hết những gì giáo viên nói nhưng có vẻ như không có tác dụng gì với nó, nghe tai này lại lọt tai kia. Nó cứ mơ mơ màng màng trong suốt giờ học. Lúc nó thực sự bừng tỉnh thì chính là lúc tiếng trống ra chơi vang lên. Để tập trung tốt cho tiết học sau, nó rủ Musa xuống canteen uống li trà nóng cho tỉnh ngủ.

~~~~Canteen~~~~

- Hầy haizz, sao giờ học đó trôi qua lâu vậy..... mình cứ ngóng dài cả cổ để mong ra chơi à _ cầm li trà nóng trên tay nó cần nhả về giờ học hồi nãy

- Mình thấy nhanh mà, chỉ mong dài dài hơn chút thôi. Nghe cô giảng thú vị ghê, có lẽ nó cũng giúp ích cho kì khảo sát tới.

- Mình chịu thôi ~.~. Mà kì khảo sát tới phải làm sao, mình thấy mình chưa đâu vào đâu cả_ nó lo lắng cho kì khảo sát tới

- Hai bọn mình cùng luyện tập đi, nhất định phải đạt kết quả cao mới được_ Musa nói

- Ok....hi

~~~~~Nơi nào đó~~~~~

- Hãy cho tôi sức mạnh để đánh bại con bé đó_ cô gái với mái tóc đen dài lên tiếng

- Tại sao_ người đàn ông nghi hoặc hỏi

- Con bé đó, tôi muốn nó chết, tôi căm ghét nó_ gương mặt xinh đẹp trở lên giận dữ, trong mắt hiện rõ sự căm ghét

Người đàn ông đưa cô một lọ thủy tinh đen và dặn

- Hãy mở ra trước lúc thi đấu_ nói xong người đó biến mất.....

~~~~~KTX-buổi tối~~~~~

Trong một căn phòng nhỏ nhỏ, có một cái giường nhỏ nhỏ, trên cái giường nhỏ nhỏ có cô gái nhỏ nhỏ, trên tay cô gái nhỏ nhỏ là một quyển sách nhỏ nhỏ và bàn tay nhỏ nhỏ của cô gái nhẹ nhàng lật từng trang sách, cô chỉ dừng lại khi nhìn thấy dòng chữ to to "QUỲ"

Hơi ngạc nhiên vì mình chưa bao giờ thấy cái từ này trong thế giới phép thuật. Cô nhanh chóng lướt qua những dòng chữ nhỏ bên dưới để tìm hiểu về quỳ.

" Từ xa xưa, khi thế giới phép thuật vừa được hình thành. Phép thuật nguyên sinh ra đòi tạo hai trường phái khác nhau. Một là chúng ta hiện giờ hai là lũ quỳ vì lòng tham vô đáy muốn đánh chiếm vùng đất của chúng ta nên đã bị tách ra khỏi thế giới phép thuật vĩnh viễn.

Tuy nhiên, theo nghiên cứu của các giáo sư, lũ quỳ đang dần trở lại với thế giới, lũ quỳ sinh sống trong những bóng đêm nơi chúng ta ít khi ngó tới....."

- Sao cậu đọc cái này?_ đang chăm chú nhìn những dòng chữ nhỏ, bỗng nhiên Musa từ đâu chạy vào dụi mắt.

- Tại vì mình thấy lạ nên mới đọc thôi_ nó trả lời Musa đồng thời với tay lấy lại quyển sách.

- Lũ quỳ này ghê lắm, chúng có sức mạnh rất lớn, có thể sẽ xé tan thế giới của chúng ta ra.

- Vậy tại sao bây giờ chúng chưa tấn công?

- Bởi vì theo như các nhà tiên tri cho biết, ngày mà chúng tấn công thế giới thì sẽ có sự xuất hiện của một phép thuật vô hình. Với phép thuật đó có thể làm cho lũ quỳ diệt vong. Nếu muốn chiếm lĩnh nó thì phải tìm bằng được người nắm giữ và hút cạn máu của người đó. Bây giờ, có lẽ lũ quỳ đang ra sức săn tìm người mang phép thuật vô hình đó.

- Sao mình chưa gặp quỳ?

- Xung quanh thành phố được bao bọc bởi rào chắn nên lũ quỳ không thể xâm nhập, vì thế mà bạn không gặp chúng.

- Ô, ra là thế.

- Đây, đi chơi không_ hạ cánh trước mặt bọn nó, Mar lên tiếng hỏi

- Đi đâu?_ Musa

- Hội. Bộ không biết là ở thành phố có hội sao?_ Mar ngó mặt sát Musa hỏi

- Không.

- Đi đi, đang chán_ nó vui sướng, nhìn mặt hớn hờ khi được nghe tới đi chơi hội.

Hiện tại bọn nó đang ở trung tâm của đêm hội, đi đến đâu, bọn nó lại nhận được những ánh nhìn ngưỡng mộ bởi vẻ đẹp của Mar.

Đến một quán ăn nhỏ, bọn nó đi vào thì gặp Jas và Kid. Jas nhìn nó bằng ánh mắt triu mến, hân hân nhìn nó đầy nghi ngờ, thích thú. Yên vị trên chiếc ghế của mình, bọn nó bắt đầu gọi đồ ăn nhanh để lấy sức cho những trò chơi sắp tới.

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Phép Thuật - Magic School* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 12

Ăn uống xong xuôi đầu vào đó, bọn nó dẫn nhau ra khỏi quán để hòa nhập vào không khí vui tươi, náo nhiệt của lễ hội. Kéo tay nó chạy thật nhanh, Musa đưa nó đến chỗ phi tiêu chơi. Sở dĩ đến chỗ này vì khi này đi qua, Musa đã tía được chú gấu bông màu hồng nhìn bụ bẫm rất đáng yêu. Musa quyết tâm giành được con gấu đó bằng được nhưng nhìn ánh mắt nó có vẻ không thích lắm, thấy thế Jas liền hỏi nó- Đây, em không thích trò này sao?

Không nói gì, nó chỉ gật đầu một cái tỏ ý đúng. Thấy nó thế, Jas liền lên tiếng

- Bây giờ tụi mình sẽ tách nhau ra đi được chứ?

- Sao phải thế? _Mar ngạc nhiên hỏi

- Có lẽ mỗi người một sở thích riêng thôi.

- Ừ, thế cũng được. vậy cậu với Kid đi với Joy đi, mình ở lại với Musa là được rồi.

- Ừ_ nói xong, Jas kéo nó đi ra khỏi chỗ phi tiêu, hẳn không nói gì nhưng cũng lảng lạng đi theo.

Thấy không khí có vẻ hơi im lặng, nó lí nhí lên tiếng để phá vỡ bầu không khí này

- Bây giờ...là đi đâu?

- Em muốn đi đâu? _mỉm cười nhìn nó, Jas khẽ đưa tay lên xoa đầu nó

- Đến chỗ nào thoáng thoáng đi. Em thích như vậy_ nó trung bộ mặt vui sướng khi được Jas dẫn đến chỗ mình yêu thích

- Vậy được rồi. Đưa tay đây, anh dẫn đi_ đưa bàn tay săn chắc của mình ra cho nó nắm. Nhẹ nhàng tung cánh, lướt đi uyển chuyển trên không trung, Jas có vẻ như đã định hình được nơi sẽ làm nó toại nguyện. Về phần Kid, mãi bám theo cặp đôi đó cũng chán mà tự mình tách rời, tìm kiếm cho mình một khoảng lặng để luyện tập phép thuật.

Hạ cánh trước một bãi đất trống, lạnh lùng bước những bước chân vững chắc vào thềm cỏ xanh mềm. Bị màn đêm che phủ một màu, thềm cỏ xanh ấy cũng bị nhuộm màu của bóng đêm, khung cảnh nơi đây nhuộm một màu đen, chỉ lóe phớt những ánh đèn xa xăm của lễ hội. Hô gọi vũ khí, thành thực các chiêu thức tập luyện, cỏ cây xung quanh đã bị hắt làm cho tối tăm. Chưa một lần nào cảnh tượng lại hoang tàn khi hắt tập luyện như thế này cả, phải chăng trong lòng hắn đang có điều gì đó khiến hắn giận dữ như vậy.

Xoạt.....xoạt.....

Không khí đang im ắng lạ thường bỗng cất lên tiếng động lạ sau bụi cây. Cẩn thận đi tới, hắn phát hiện có một người con gái mặc đồ đen kín người đang nằm dài trên thềm cỏ. Hình như cô gái ấy đang bị thương rất nặng.....

Leng keng.....keng.....vù.....phập..... Hồn chiến đang xảy ra. Không hiểu vì sao lũ quỷ có thể tiếp cận được vùng núi này, rõ ràng nơi đây vẫn thuộc khu vực được bảo vệ bởi kết giới cơ mà. Mãi suy nghĩ mà Jas đã sơ ý để cho con quỷ đầu đàn đâm sượt qua lớp áo ngoài, cánh tay Jas bắt đầu rỉ ra những vết máu đỏ ừng. Thấy Jas bị thương, cô thoát khỏi vòng vây của lũ quỷ, nó vội chạy tới đỡ Jas

- Anh có sao không. Máu chảy ra nhiều quá.

- Không sao. Trước tiên là phải tiêu diệt lũ quỷ này hẵng.

Cầm chặt hỏa kiếm trên tay, đang định ra đòn quyết định thì bỗng nhiên Jas ngã gục xuống. Thì ra nhát đâm vừa rồi đã khiến Jas nhiễm độc, nó tròn mắt nhìn Jas.....

Lật người con gái về phía mình, bất ngờ mũi trâm đầu của cô rơi ra, mái tóc dài rũ xuống hai bên, ánh mắt cô hiện rõ sự giúp đỡ. Khi nhìn vào đôi mắt ấy, hắn bất ngờ bất động vài giây rồi lấy lại tinh thần. Trong đầu không ngừng đưa ra câu hỏi "Tại sao lại là ánh mắt ấy?" mặc dù ở trong bóng tối như hắn vẫn có thể nhìn rõ đôi mắt xám tro của người con gái ấy. Không hiểu vì lý do gì mà hắn lại nhắc người con gái ấy lên để trị thương.....

- Oa vui quá, được bao nhiêu là quà nè, còn có cả em gấu bông xinh đẹp này nữa, dễ thương quá hà_ Musa vừa đi, vừa xách túi quà, vừa nói, miệng cười hớn hở

- Haizz, lớn đầu rồi mà vẫn còn chơi mấy cái trò trẻ con vậy hà_ cần nhắc chuyện Musa làm cho mình bề mặt khi đi vào những nơi chỉ dành cho trẻ nhỏ, tiện tay Mar cốc cho Musa một cái rõ đau vào đầu.

- Aaaa..._ôm đầu, Musa kêu đau

- Lần sau không được lờ kéo mình vào những chỗ như thế biết chưa?
- Tại không có Joy nên mới phải thế chứ không còn lâu cậu mới được đi theo mình.
- Hừ.....Thôi được rồi bỏ qua đây, bây giờ đi đến nơi này với mình đi.

Không để Musa nói gì, Mar liền nhắc bổng cô lên bay đến ngọn núi nơi nó và Jas đang chiến đấu. Vừa đến nơi, chưa hiểu chuyện gì đang xảy ra thì thấy nó bị bao vây bởi bọn quý, Mar và Musa liền triệu hồi vũ khí xông vào giải vây cho Joy. Chiến đấu từ nãy tới giờ, Joy cũng đã thấm mệt rồi ngất lịm đi, chỉ còn lại Mar và Musa tiêu diệt bọn quý. Sử dụng nguồn nước ngầm bên dưới, Mar điều khiển chúng phóng lên tạo các rãnh nứt khiến bọn quý không kịp chạy thoát mà bị chôn vùi dưới lòng đất.

Chỗ hắc, không hiểu sao đang trị thương cho cô gái ấy mà trong lòng của hắc lại nhói lên. Bất giác rút tay lại, tung cánh bay về phía ngọn núi. Khi đến nơi, thấy cảnh vật hoang tàn như có một cuộc hỗn chiến xảy ra, đang định hỏi xem có chuyện gì xảy ra ở đây thì hắc trông thấy nó đang nằm cạnh Jas dưới gốc cây, về mặt bờ phờ, mặt mũi. Nhanh chóng bay đến cạnh nó rồi nhắc bổng nó bay đi để lại đằng sau 2 con người đang ngơ ngác không biết chuyện gì xảy ra.

Mặt trời dần hé lộ sau những rặng cây, ánh mặt trời chiếu rọi vào mắt cô gái đang nằm trên thảm cỏ xanh, khẽ cựa mình, cô tỉnh dậy nhớ lại cảm giác hôm qua, hình như cô đã được cứu sống bởi một người con trai mang về lạnh lẽo và cái mà cô nhớ rõ nhất là đôi mắt tím lạnh lẽo đầy huyền bí.

- A.....A.....A.....aaaaaaaaaaaa TÔI ĐANG Ở ĐÂU THẾ NÀY? _ nó tỉnh dậy trên một chiếc giường màu đen, nhìn xung quanh thì thấy lạ hoắc, hoảng sợ nó hét lên
  - Nhà tôi_ nhâm nhi ly cà phê sáng, hắc nhẹ nhàng đặt ly xuống nhìn lướt qua nó
  - Ờ.....ừm.....Thế sao tôi lại ở nhà anh? _ ầm ừ định cho qua nhưng nó vẫn còn thắc mắc
  - Đem về trị thương. Khỏi rồi thì xin mời_ di chuyển từ ghế sofa ra cửa, hắc mở cửa mời nó ra ngoài
  - Ủ.... nhưng tôi không biết đường.
- Bất ngờ, hắc nhắc bổng nó bay về phía KTX, nơi Musa, Mar, Jas đang ngồi đợi tin tức của hai bọn nó.

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Pháp Thuật - Magic School* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 13

Đặt nó xuống, Kid di chuyển đến ghế ngồi. Musa thấy nó thì liền chạy lại hỏi han- Cậu có sao không? Kid có làm gì cậu không? _ nét mặt Musa hiện rõ nỗi lo lắng

- Mình không sao đâu_ cười xòa, nó trả lời Musa
- Em không sao thật chứ? _ ôm cánh tay bị thương của mình, Jas lại gần cầm lấy bàn tay nhỏ nhắn của nó. Có lẽ anh rất lo lắng cho nó, anh đã dùng hết sức lực của mình để có thể bảo vệ được người con gái đó - người con gái anh yêu và anh không muốn để mất đi người con gái này một lần nào nữa.
- Nhìn nè, em khỏe re à _ đỡ cánh tay của mình lên, nó cười với Jas. Nhưng chưa kịp hạ tay xuống thì nó đã ngất lịm đi trong vòng tay của Jas. Anh lo lắng, sao vậy sao mới giây trước nó nói với anh là nó khỏe mà giờ nó lại nằm trợn trong vòng tay của anh. Vội tung cánh đưa nó đến phòng y tế, 3 người còn lại cũng nhanh chóng đuổi theo.

Sau khi khám cho cho song, cô y tá nói nó chỉ bị thiếu hụt năng lượng do dùng quá sức. Cứ nghỉ ngơi một lúc là khỏe lại liền. Nghe thế, mọi người cũng bớt lo rồi họ rời phòng đi đến phòng hiệu trưởng để thuật lại cảnh hôm qua.

Trên chiếc giường nhỏ bé, nó nằm đấy, mơ màng về chuyện quá khứ. Vẫn là đại sảnh trong tòa lâu đài băng, nó nhìn thấy một cô bé với mái tóc đen dài đang nằm trong tay của "tử thần". Linh hồn của cô đang dần bị hút cạn, nó muốn lại gần để giúp đỡ nhưng tại sao đôi chân nó cứ dấy dụa mãi làm nó không thể bước lên. Nó chỉ biết đứng đó nhìn, đột nhiên có một luồng sáng phát ra từ người "tử thần" khiến cho đôi người của nó bị lừa đi, nó không thể nhìn thấy gì. Một lúc sau, khi ánh sáng đó đã bị dập tắt, nó nhìn lại khung cảnh nơi đây, không còn bóng dáng của "tử thần" và cô bé đó nữa thay vào đó là một người phụ nữ khoác trên người bộ y phục màu trắng tinh khiết, đôi cánh tím huyền bí bao phủ lấy thân thể người phụ nữ đó như muốn giữ ấm cho cô trong cái sự lạnh lẽo của toàn lâu đài này. Chút hơi thở cuối cùng, người phụ nữ dần ra đi, thân thể cô dần biến thành những mảnh băng nhỏ trong suốt bay đi theo chiều gió, nếu nhìn kĩ thì sẽ thấy được sự hiện diện của những chấm đen nhỏ li ti trên những mảnh băng. Nó không biết đó là gì nhưng trong lòng nó cảm nhận được đó là những gì xấu xa không đáng để tồn tại trên đời.

Tỉnh lại sau giấc mơ, mồ hôi đã là ướt đầm người nó. Nó vẫn còn hoảng sợ khi mơ về giấc mơ này, không lẽ đây là quá khứ của nó như Jas đã nói sao? Không, không phải vậy chắc chắn là không. Hoang mang trong dòng suy nghĩ, bỗng có tiếng mở cửa "cạch..." Kid bước vào. Hắn đã không đi cùng ba người kia đến phòng hiệu trưởng mà hắn đứng ngoài cửa quan sát nó, khi thấy nó tỉnh lại trong sự sợ hãi, tìm hắn bỗng đau thất lại nhưng hắn đâu biết đó là cảm giác gì. Đôi chân của hắn tự động di chuyển đưa hắn lại gần nó, đôi tay đưa lên vuốt lấy những giọt mồ hôi còn vương đọng trên khuôn mặt nhỏ nhắn của nó. Cứ thế hai người ngồi nhìn nhau, hắn cứ nhìn chăm chăm vào nó khiến nó cảm thấy ngại ngùng mà đưa mặt xuống thỉnh thoảng khẽ liếc mắt quan sát hắn nhưng chạm phải ánh nhìn của hắn thì nó liền đưa mắt về vị trí cũ. Sau một hồi nhìn nhau, hắn bắt giấc lên tiếng hỏi

- Chuyện hôm qua là như thế nào?

- Tôi không biết, tự nhiên có 1 đám người mà Jas gọi đó là quý xông đến ám sát chúng tôi_ nó trả lời

- Không lẽ chúng đã phá được vòng kết giới?

- Tôi không biết, tôi chỉ biết là mình vừa mới được biết đến chúng vào tối hôm qua, thật hay tôi lại được tiếp xúc với chúng, số thật là đen mà_ nó than vãn

- Hãy cẩn thận, có lẽ giờ lũ quý đang hoành hành đâu đây_ hắn nhắc nhở nó

- À, phải rồi, hôm trước tôi có đi lạc ra phía sau khu giải trí, thế nào mà lại gặp cái trò chơi chiến đấu với con quái thú. Không biết đó có phải trò chơi không nữa, nếu là trò chơi thì không thể nào để nó hung hăng lao vào người khác như thế được, nếu không nhờ sự khôn khéo của bọn tôi thì chắc bây giờ tôi đang nằm trong bụng nó rồi_ nhớ lại cái lần đi chơi công viên giải trí, nó không hiểu sao thấy điều đó cứ kì kì nên nói cho hắn nghe

- Được rồi nghỉ ngơi đi_ nói rồi hắn tung đôi cánh đen huyền bay lên bầu trời xanh thẳm, hạ cánh ngay trên ngọn đồi nơi hôm qua xảy ra trận đánh ác liệt giữa người và quý. Nhìn vết tích còn sót lại hắn có thể khẳng định đây là một số lượng lớn, có lẽ đã có một thế lực nào đó liên kết với chúng để phá vỡ kết giới giúp chúng xâm nhập vào thế giới phép thuật này. Bây giờ chúng chỉ phá kết giới ở những nơi mà người ta ít khi lui tới, nên chưa phải là mối lo ngại nhưng rồi số lượng chúng sẽ tăng lên, sự diệt vong của thế giới phép thuật sẽ đến gần. Đôi cánh đen ấy lại một lần nữa được cất lên, điểm dừng chân lần này chính là phía sau công viên giải trí, khi hắn tới nơi, hắn chỉ thấy mỗi con sông xanh biếc chứ không nhìn thấy khu trò chơi nào, chắc nơi đây cũng đã bị bọn quý xâm nhập.

~~~~ Phòng y tế ~~~~

Nằm trên chiếc giường trắng tinh khôi, nó nghĩ về giấc mơ hồi nãy, cố ghép nó với giấc mơ trước kia khi nó nằm dưới gốc cây phong đỏ. Nhận thấy rằng đây chính là sự tiếp diễn của quá khứ, nó không muốn tin nó là sự thật. Không lẽ như lời Jas nói ư nhưng nó có mẹ, có cha chứ đâu có mồ côi đâu. Đang lơ lửng trong dòng suy nghĩ thì cánh cửa phòng một lần nữa được mở ra, lần này là Jas, Mar và Musa bước vào. Musa để đĩa táo lên bàn cẩn thận gọt từng lớp vỏ, Jas thì ngồi bên cạnh nó hỏi han sức khỏe nó như thế nào, anh không cho phép nó dỗi anh thêm lần nào nữa. Chả nghề anh không đủ khả năng để bảo vệ nó ư mà để nó phải chịu đựng như vậy. Còn Mar thì ngồi thỉnh thoảng nghịch tóc Musa thỉnh thoảng thì thêm vài câu nói trêu chọc Jas khiến cho không khí phòng không còn ấm áp nữa. Được một lúc thì Musa và Mar xin phép về vì Musa còn phải tập luyện để chuẩn bị cho kì thi nữa, Mar thì không lo về việc đó nhưng anh muốn chỉ dạy cho Musa.

Giờ trong phòng chỉ có nó và Jas.

- Em có thể nghỉ thêm 1 ngày nữa không, anh rất lo cho sức khỏe của em. Đừng khiến anh phải đau lòng như vậy chứ_ Jas nói

Nó chỉ biết cúi gằm mặt xuống để tránh ánh mắt của Jas.

- Em hứa với anh được chứ_ thấy nó im lặng Jas nói tiếp

- Anh thấy đấy, em cũng dần khỏe lại rồi mà, với lại ở trong này chán lắm có thể nói em gắn bó với nơi này còn hơn cái lớp học chứ_ nó nói chơi như vậy để bớt đi cái không khí căng thẳng trong phòng

- Tại sao chứ, là do anh không tốt đúng không. Không thể bảo vệ được người con gái mình yêu. Anh thật vô dụng mà_ đập tay xuống bàn, Jas tự giằn vặt mình

- Không đâu, chỉ là do bọn quý đó thôi. Mà tay anh vẫn còn đau đó, đừng làm như vậy_ nó nhồm dầy giữ lấy tay Jas không cho anh tự hành hạ chính mình.

- Anh không sao. Chỉ cần ở bên em là anh hạnh phúc rồi_ ôm nó vào lòng, Jas cảm thấy nó chính là hạnh phúc của đời anh

Ngoài cửa, một người con trai đã nghe thấy hết cuộc trò chuyện. Anh không biết tại sao tìm anh lại đau như vậy. Rồi anh cất cánh bay đi.

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Phép Thuật - Magic School* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14

Sáng hôm sau, nó đã xin về để tập luyện cho kì khảo sát sắp tới. Ánh mặt trời yếu ớt len lỏi qua những đám mây. Bầu trời hôm nay u ám lạ thường. Không phải một ngày nắng đẹp cũng không phải một ngày mưa gió. Nhìn lên bầu trời, ta như cảm nhận một luồng tà khí đang len lỏi đâu đây. Thật vậy, những đám mây kia không mang màu trắng hay đen vốn có mà nó đan xen vào nhau thành những dải đỏ quanh, đầu đây lại hiện lên những vân tím huyền ảo.

Vừa mới xuất viện, nó đã đi ngay đến KTX để tìm Musa, con gió của nó lần này không có nhanh nhẹn nữa mà hiện rõ sự yếu ớt trong đó. Quyết định không sử dụng đến gió nữa, nó đảo bước trên sân trường, đôi chân tuy yếu ớt nhưng vẫn gắng sức để nơi cần đến.

Về đến KTX, không thấy bóng dáng Musa, nó lại đi ra phía sau trường nơi mà nó và hấn thường tập luyện. Vừa ra đến nơi, nó đã thấy hấn ngồi trên thảm cỏ xanh biếc, giương đôi mắt nhìn lên bầu trời quải đàn. Đi lại gần hấn, nó cũng ngồi xuống kế bên, ngược mắt nhìn lên trời

- Bầu trời hôm nay lạ quá nhỉ? _nó cất tiếng phá đi sự im ắng
- Bọn quý sẽ trở lại _ hấn thờ ơ nói, mắt vẫn không rời khỏi bầu trời
- Điều đó có làm thế giới này diệt vong? _nó hỏi
- Tùy _nói rồi hấn tung cánh bay đi, trước khi khuất bóng hấn còn để lại câu nói - Hãy cố tập luyện chăm chỉ.

Nó coi đó là một lời động viên cho chính mình, tự tạo rào cản, thử thách để tập luyện cho mình.

Jas đến phòng y tế thăm nó nhưng lại không thấy đâu, anh rất lo lắng liền tung cánh đi tìm khắp nơi. Sau đó anh nhớ đến khu vườn, nghĩ rằng nó sẽ ra đây hóng mát liền tung cánh bay đến. Nhưng khi đến nơi, anh không thấy nó, lòng bỗng hụt hẫng định quay bước ra về thì anh thấy lấy ló đằng sau thân cây phong là một dáng người quen thuộc, vội chạy đến ôm thì lại thấy đó không phải nó. Nhìn kĩ lại anh nhận ra đó chính là kẻ đã làm thương cho nó lần trước. Vội lên tiếng

- Cô làm gì ở đây
- Có một thứ gì đó thúc tôi đến _cô gái khi bắt ngờ khi có người đến nhưng cũng bình tĩnh để trả lời
- Phiên cô ra khỏi đây, nơi đây chỉ có tôi và Joy biết đến _ lịch sự, Jas mời Lazy ra khỏi khu vườn
- Có vẻ chị tôi quen nhiều quá nhỉ _ quay mặt ra nhìn Jas, buông thả mái tóc đen dài ra khỏi chiếc mũ lụp xụp, Lazy khẽ nhếch môi cười.

Nhìn vào đôi mắt xám tro quen thuộc, Jas bất ngờ nhưng điều làm anh bất ngờ hơn cả chính là mái tóc đen dài mà Lazy mang. Thực sự điều đó rất giống với công chúa Yoou. Nhưng anh vẫn tin rằng chính Joy mới là công chúa, cô gái này chỉ là sự trùng hợp ngẫu nhiên.

- Phiên cô ra khỏi nơi này _ vẫn lịch sự, Jas cản trọng mời Lazy đi
- Tôi muốn ở đây, anh không có quyền đuổi
- Vậy cô cứ ở nhưng mong rằng đây là lần cuối tôi thấy cô ở đây _nói rồi Jas bay đi

"Người con trai này quen quá"

~~~~ Chỗ Joy ~~~~

Nó đang ra sức tập luyện, khéo léo di chuyển để tránh chướng ngại vật nhưng tốc độ còn chậm chạp do sức khỏe vẫn còn yếu.

Sau một hồi tập luyện, nó đã thấm mệt nằm dài trên thảm cỏ xanh, đưa đôi mắt nhìn lên bầu trời u ám, nó bỗng cảm nhận được cái gì đó bên trong cơ thể. Cái cảm giác rất quen thuộc nhưng cũng không kém phần lạ lẫm. Nó không muốn nghĩ thêm gì nên đã mặc cho cái cảm nhận đó ngay một tầng mà tiếp đi.

~~~~ Nơi nào đó ~~~~

- Cô ta đang rất yếu, tôi xin trả lại ngài lọ thuốc này _ cô gái mặc đồ đen tay cầm lọ thuốc màu đen đưa lên chủ nhân
- Ngươi quá chủ quan, hãy giữ lấy _ người đàn ông nhìn cô với con mắt đỏ au
- Tôi tự lượng được sức mình, ngài cứ giữ nó mà dùng
- Ngày hôm đó ra sẽ ra quân, ngươi liệu mà ứng phó
- Tôi không muốn.

Vừa nghe xong câu nói của cô gái, người đàn ông đút ức giận đưa tay bóp cổ cô gần từng chữ - Trái lệnh, phải chết_ sau đó thân thể cô gái tan biến thành những mảnh băng nhỏ li ti tan biến vào không trung

~~~~ Cung điện Magic ~~~~

Vua Gapit và nữ thần Kichi đang ngồi trên chiếc ghế nạm vàng, viên được nạm kim cương, họa tiết sắc sảo chính giữa là một khối băng hình thanh kiếm. Nếu nhìn kĩ vào khối băng đó ta có thể thấy được viên ngọc hồng đang phát sáng. Viên ngọc ấy chính là viên ngọc của sự sống. Một khi băng bên ghế của đức vua tan vỡ chính là khi lũ quỷ bắt đầu hoành hành, còn năng bên nữ thần tan vỡ chính là sự xuất hiện của vị cứu tinh.

Ngay lúc này, khối băng bên vua Gapit đã có dấu hiệu nứt vỡ còn bên nữ thần Kichi vẫn nguyên vẹn. Điều này là cho thần dân của Thế giới phép thuật rất lo lắng. Biết là họ có thể đánh bại lũ quỷ kia nhưng còn thủ lĩnh của chúng thì cần phải có nguồn sức mạnh lớn mới có thể phong ấn hẳn lại.

Ngồi trên chiếc ghế vàng ngay dưới vua và nữ thần, hắn đang mãi suy nghĩ nên làm cách nào để khống chế khối băng kia. Quả thật sự thay đổi của bầu trời hôm nay chính là một điềm báo rồi nhưng nếu xem xét kĩ thì có thể thấy đằng sau đó là một bí ẩn lớn ta khó mà đoán được.

- Hoàng tử, con nghĩ chúng ta nên làm như thế nào_ vua Gapit điện tiếng hỏi Kid

- Con còn đang suy nghĩ_ hắn trả lời

- Sự sống nơi đây chắc chắn sẽ được bảo toàn, ta tin chắc như vậy. Những nhà chiêm tinh dưới kia, các người đã nghiên cứu được gì rồi_ nữ thần Kichi chỉ tay xuống những nhà chiêm tinh bên dưới hỏi

- Theo như sự nghiên cứu của chúng thần, vào ngày lũ quỷ xuất hiện sẽ có một nguồn năng lượng kì bí xuất hiện giống như các nhà tiên tri khác từng nói nhưng năng lượng này có thể không tiêu diệt được hết lũ quỷ_ một người đứng ra nói

- Tập hợp cả vương quốc lại chắc chắn sẽ cứu được thôi_ hắn nói

- Nên nhớ, trước nay ta không hề tìm hiểu về lũ quỷ trong khi có thể chúng biết rất rõ về ta, tại sao con lại nói ra cái điều như vậy chứ_ nữ thần trách móc hắn

- Nữ thần, ta nghĩ với sức mạnh của King 3 đưa chúng nó sẽ làm lên kì tích_ vua Gapit nói

- Đức vua, ngài thử nghĩ xưa kia nữ thần Say đã bị nữ hoàng Jioy đánh bại, với lực lượng hùng hậu của hoàng gia và sức mạnh to lớn như vậy mà không thể làm hại đến nữ hoàng, thử hỏi với cấp King như thế liệu có thắng nổi Quỷ chủ đã xuất hiện từ khi nữ hoàng Jioy vẫn tồn tại không? Với lại ít nhiều gì thì phép thuật của nữ hoàng Jioy cũng đã một phần bị Quỷ chủ lấy đi. Đã khó nay còn khó hơn_ nhớ lại chuyện xưa, nữ thần Kichi lo lắng cho tương lai của vương quốc. Trong lòng cũng thầm trách tại sao khi xưa nữ hoàng phải lòng Quỷ chủ làm gì để đến nỗi bị cả thế giới ghét bỏ, nếu người không phải lòng Quỷ chủ chắc bây giờ đã có cuộc sống vui vẻ bên vua Gapit rồi. Thầm nghĩ, ánh mắt nữ thần cũng liếc sang người con trai bên cạnh mình.

- Nữ thần đừng bao giờ đánh giá thấp chúng tôi như thế_ nói rồi, hắn bỏ đi

- Đoàn kết lại sẽ dễ dàng hơn_ vua Gapit cũng tiếp lời hắn

- Chị gái ta đã ra đi một cách oan uổng, tất nhiên ta rất muốn chiến thắng rồi.

- Vậy thì đừng bao giờ đánh giá cao đối thủ khi chúng đã từng bị đánh bại và cũng không nên hạ thấp chúng.

Quay lại với nó, nó vẫn nằm đó ngủ nhưng cái cảm nhận của nó ngày một tăng, đã có một màng chắn phép thuật vô hình bao quanh nó. Khi Jas tìm thấy nó, anh đã vội chạy đến nhưng lại bị màng chắn kia hắt ra, Jas lo lắng liền dùng phép thuật để phá bỏ nhưng không có tác dụng gì. Anh đành đứng ngoài gọi nó, nó vẫn không nhúc nhích khiến anh càng thêm lo lắng. Chỉ biết đứng chờ ra đó mà gọi to tên nó, anh không thể là gì giúp nó cả.

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Phép Thuật - Magic School* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15

Chỗ Kid và Mar, hai người cảm nhận được một nguồn sức mạnh lớn liền theo dấu để tìm. Khi đến nơi, thấy Jas đang đứng đó gọi tên nó, ba người vội chạy đến xem (có cả Musa nữa do là khi này Mar và Musa ở cùng nhau). Thấy nó nằm đó ngủ, Mar mới hỏi Jas - Có chuyện gì vậy?

- Joy em ấy đang bị bao bọc bởi một màng chắn vô hình, phép thuật của mình không thể phá vỡ nó_ Jas nói, ánh mắt anh vẫn hướng về phía nó

- Ra vậy_ nhoen miệng cười rồi Kid đi lại gần chỗ nó đưa tay sờ màng chắn, thật sự nó rất vững chắc, hắn đã dùng phép thuật của mình nhưng cũng

không thể phá bỏ. Sau một hồi thì hán này ra ý kiến là cả 3 cùng kết hợp lại. Họ vận hết nội lực để phá bỏ nhưng màng chắn đó có phép thuật quá lớn, họ không thể làm gì được.

Dù là như thế nhưng họ vẫn không chịu bỏ cuộc, cả 3 cùng triệu hồi vũ khí, đồng loạt hô

- "Kaze xuất hiện" _Kid

- "Kasai xuất hiện" _Jas

- "Kuni xuất hiện" _Mar

Ngay lập tức, ba thanh kiếm Bạc kiếm, Hỏa kiếm, Lục kiếm xuất hiện. Dồn điểm hội tụ sức mạnh lên đầu mỗi thanh kiếm, cả ba người cùng chém một nhát mạnh vào màng chắn khiến cho thêm cô xanh ấy xuất hiện một vết đứt lớn. Vội chạy đến chỗ nó kiểm tra, nhưng Jas không tài nào đến gần được bởi lẽ màng chắn ấy vẫn còn nguyên vẹn không một vết nứt. Cả ba người nhìn nhau khó hiểu, tại sao xung quanh người Joy lại có màng chắn với phép thuật lớn như vậy?

Đột nhiên, Kid nghĩ ra điều gì đó ngay lập tức tung cánh bay đi để lại Jas và Mar đứng đó nhìn khó hiểu. Lúc này Musa mới chạy lại xem tình hình như thế nào, thấy Joy vẫn nằm trong đó không một chút động đậy, nghĩ rằng nó đang gặp nguy hiểm, Musa liền gọi to tên nó, vừa gọi nước mắt cô vừa rơi. Thấy Musa như vậy, Mar liền chạy đến bên ôm chầm lấy cô. Anh đau lắm, không hiểu anh đã có cảm tình với cô gái này từ khi nào, tại sao thấy cô đau anh cũng đau như vậy. Còn Musa thì vẫn khóc, cô khóc nức nở vừa khóc vừa gọi tên nó. Jas thì chỉ biết đứng trơ ra đó mà không thể làm gì, đứng nhìn người con gái anh yêu đang bị bao quanh bởi một màng chắn.

Trong lúc mọi người buồn thảm như vậy, bỗng nhiên nó cựa mình rồi tỉnh giấc, thấy Musa đang khóc thì liền chạy lại xem sao.

- Musa cậu làm sao mà khóc vậy?

Nghe thấy tiếng nó, cả 3 cùng quay ra nhìn. Họ không tin vào mắt mình nữa, là nó nó đang đứng đây, nó đã lên tiếng. Chuyện này rốt cuộc là sao? Tại sao nó có thể thoát khỏi mà chần phép thuật 1 cách dễ dàng như vậy?

- Ủa mọi người sao vậy? _ thấy mọi người nhìn mình, nó ngạc nhiên hỏi

- Joy, cậu không sao là tốt rồi _ Musa nhảy chồm vào ôm nó, mặt mũi lem nhem nước mắt

- Sao em lại bị màng chắn bao bọc thế? _Jas lo lắng đến gần nó hỏi

- Hử? Màng chắn nào? Anh nói cái gì thế? _nghe câu hỏi của Jas, nó không hiểu một cái gì cả

- Thật sự là cậu không biết gì sao Joy?

- Cậu hỏi vậy là sao? _nó vẫn ngỡ ngàng

- Thôi bỏ đi, em không sao là tốt rồi. Thế sao em lại nằm ở đây? _Jas hỏi

- A tại em luyện tập mệt quá nên ngủ quên ý mà _ nó nhe răng cười

- Cậu đứng là... Không nên để mọi người lo lắng chứ _cộc nhẹ nó rồi Musa dẫn nó đi đến canteen mua gì đó tắm rửa

~~~~ Canteen ~~~~

- Ai da, nhiều đồ thế này sao ăn _nó ngán ngẩm nhìn đồng đồ ăn trên bàn

- Ăn đi, cậu yếu lắm đó _Musa lo lắng cho nó, từ khi đến học ở ngôi trường này nó đã không ít lần bị thương nhưng nó lại rất kiên cường. Không hiểu nổi cô gái này sao lại có thể chịu được như vậy nữa

- Nà, mình khỏe mà có yếu gì đâu _ nó nhảy bổ lên, gì chứ đừng coi thường nó nha, nó khỏe lắm chứ bộ, yếu chỗ nào.

- Thôi được rồi, ăn đi cô nương. Mai còn luyện tập cho khảo sát nữa _gỗ trán nó một cái, Musa nhắc nhở nó

- Tuân lệnh _giơ tay lên trán, nó cười tươi nhìn Musa.

Cả hai ngồi ăn ngon lành với nhau đến khi no căng bụng rồi thì về kí túc xá lăn ra ngủ.

Sau khi dời đi, Kid đã đến cung điện Magic. Có vẻ như ở đây đã có một sự thay đổi lớn. Thanh kiếm băng bên ghế nữ thần Kichi đã có dấu hiệu nứt vỡ. Cả cung điện ai cũng mừng rỡ vì vị cứu tinh cuối cùng cũng xuất hiện. Nhưng liệu vị cứu tinh ấy có đủ sức mạnh để phong ấn Quỷ chủ hay không? Đó lại là một sự lo lắng khác của cả cung điện. Còn hán sau khi thấy như vậy liền nở nụ cười khoe miệng. Có lẽ hán đã biết vị cứu tinh là ai. Và giờ nhiệm vụ của hán là giúp đỡ vị cứu tinh đó để cô có thể hoàn thành nhiệm vụ cứu cả giới khỏi tay bọn gian ác.

Chương 16

Lại một ngày mới bắt đầu tại thế giới phép thuật. Bầu trời hôm nay không khác hôm qua là mấy, vẫn là một màu đỏ quạch đan xen những dải màu tím huyền bí nhưng có vẻ nó u ám hơn hôm qua. Chắc chắn ai cũng cảm nhận được điềm xấu, trong lòng ai cũng lo lắng không yên. - Ôi trời, mấy hôm nay trời bị sao ấy nhỉ? Cứ âm u thế này kiểu như có điều xấu sắp xảy ra ý_ kéo rèm cửa ra, nhìn lên bầu trời Musa khó chịu nói

- Mình nghe Kid nói là bọn quỷ sẽ xuất hiện. Mà bọn quỷ chúng có gì đáng sợ vậy? Bộ chúng sẽ hủy diệt nơi này sao?_ nó nhớ lại câu nói của Kid ngày hôm qua và cũng thắc mắc không biết quỷ thì sẽ gây hại gì cho thế giới này

- Bọn quỷ thì cũng thường thôi, ai cũng có thể đánh bại chúng nhưng còn Quỷ chủ có lẽ cả thế giới hợp sức lại cũng khó mà đánh bại được_ Musa nói, giọng còn hiền hòa khi nói về quỷ nhưng khi nhắc đến Quỷ chủ thì giọng đột nhiên biến sắc.

- Quỷ chủ mạnh lắm hay sao? Mình tưởng...

- Mình cũng không biết nữa. Chỉ nghe kể thôi à.

- Nay, hai người có định đi luyện tập cho kì khảo sát không?_ hai người đang tán chuyện thì Mar xông vào

- Rồi rồi đi liền_ cả hai bọn nó cùng đồng thanh

Thế là Mar và Musa tung cánh bay đi còn nó thì dùng gió để di chuyển. Điểm tập luyện là sân sau của trường, nơi nó và hân thường tập luyện. Đến nơi, nó đã thấy Kid và Jas đứng chờ, còn có những thứ hỗ trợ cho việc tập luyện nữa.

Mọi người nhanh chóng đi vào tập luyện, Kid, Jas, Mar thì giúp đỡ nó và Musa đồng thời cũng luyện tập thêm cho mình với mong muốn đạt đến cấp Roi. Cả 5 người cùng nhau luyện tập, không khí vui vẻ tràn ngập nơi đây.

Cuối cùng thì một ngày luyện tập đã kết thúc (liệu mình có tua nhanh quá không nhỉ?) ai cũng mệt, bây giờ họ muốn nghỉ ngơi để lấy sức cho buổi khảo sát ngày mai. Từ canteen về phòng, đẩy cánh cửa đi vào nó bất ngờ khi thấy ba nó đang ngồi trên chiếc giường với nụ cười tươi tắn trên môi. Nó liền lao tới ôm trằm lấy ba mà khóc lóc sụt sùi. Cũng lâu rồi nó không được gặp ba, nó nhớ ba nhiều lắm. Musa thấy cảnh cha con gặp nhau cũng ngại làm phiền liền lảng lảng rời khỏi. Ông Muden ôm nó vào lòng, vuốt nhẹ mái tóc của nó. Ông muốn biết những ngày qua nó sống có tốt không.

Sợ ba lo lắng nên nó giấu nhèm đi chuyện phải vào bệnh viện mà chỉ kể những ngày vui vẻ và còn khoe cô bạn thân cùng phòng nữa. Khi kể đến đây thì nó mới nhớ tới Musa, giật mình quay lại nhưng không thấy Musa đâu, chắc nó cũng hiểu là Musa không muốn làm phiền nên tạm lánh đi rồi.

- Ba ơi, mai là con có kì khảo sát đó. Ba phải đến xem nha_ nó thoát khỏi vòng tay ông Muden, phấn khích nói ba đi cổ vũ cho mình

- Rồi rồi, ba sẽ đến mà. Con gái của ba phải thi đấy tốt nha_ ánh mắt ông Muden yêu chiều nhìn nó.

- Hi hi con sẽ cố gắng hết mình không để ba phải thất vọng đâu.

- Được rồi giờ ta phải qua thăm Lazy nữa. Con có muốn qua đó luôn không?_ đứng lên, ông Muden hỏi nó. Do không ưa Lazy cho lắm với lại nó biết rằng thằng nào ba nó cũng mang bà Janet theo nên không không muốn đi cùng ba liền lắc đầu từ chối.

Ông Muden rời khỏi phòng nó, đi qua phòng Lazy thì thấy hai mẹ con Lazy đang ngồi tâm sự gì đó. Khi ông bước vào, Lazy cũng chạy ra ôm lấy ông còn dụi dụi đầu vào ngực ông làm nũng nịu. Ông Muden lấy tay kéo Lazy ra, hỏi han về cuộc sống ra sao. Lazy kể hết mọi chuyện cho ông nghe, ông Muden rất tự hào về Lazy vì cô đã học nhanh chóng.

Khi thấy ông Muden rời khỏi phòng, Musa liền bay ngay về nhảy lên giường nằm rồi quay qua nói với nó

- Ba cậu có về quan tâm đến cậu nh?

- Ừm. Ba rất quý mình đó_ nó gấp quyển sách lại, quay qua nói với Musa

- A~ ước gì mình được như cậu_ đập giầy giụa lên, Musa thực là ganh tị với nó

- Haha cậu cứ ở đó mà ước đi. Mình ngủ đây.

Vậy là cuộc nói chuyện kết thúc, ai cũng mệt rồi, họ muốn nghỉ ngơi. Họ nhanh chóng chìm vào giấc ngủ của mình.

Cuối cùng ngày khảo sát cũng đã đến. Hôm nay là khảo sát về tốc độ, có những rào cản được dựng lên thí sinh phải kéo léo vượt qua nó mà không được sử dụng đến phép thuật. Nếu về đích trong thời gian quy định thì sẽ đạt còn không thì sẽ bị phạt xuống 1 bậc.

Các học sinh ai cũng cố gắng hết mình. Có lẽ phần này không phải là thử thách lớn cho họ, hầu như ai cũng đạt hết. Còn về nó thì sở hữu sức mạnh của gió vì thế cũng dễ dàng vượt qua. Ngày hôm nay, là một ngày nhàn hạ, không phải mất sức nhiều. Sau khi khảo sát xong Mar, Jas, Kid, Musa và nó cũng nhau đến canteen để ăn mừng vì đã vượt qua ngày đầu thành công.

A~ chap này nhảm quá đi. Cơ mà biết sao được khi mà phải tóm gọn lại các tình tiết nhỏ nhỏ lại để lấy có viết tiếp truyện chứ :)))

Các bạn thông cảm cho mình nha ~~~

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Phép Thuật - Magic School* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17

Hôm nay là ngày khảo sát về phòng thủ. Tất cả học sinh ai cũng dậy thật sớm ra sân thi đấu để bốc thăm chọn cặp. Mỗi lớp sẽ bốc thăm với nhau sau đó tùy vào sức mạnh của đội mà nhà trường ra đề. Nó và Musa đứng một góc nói chuyện chờ tới lượt mình bốc. Cả hai đều muốn chung đội với nhau, rồi lại bàn không biết mình có qua không, có chuyện gì xảy ra không.... bla bla.

- Đến hai người rồi kìa_ nhóm Kid đi đến nói với tụi nó
- Chúc hai đứa này may mắn đi_ nó nhìn vào hòm phiếu rồi quay ra nhìn tụi hấn cười
- Đứng đó, chúc đi_ Musa cũng a dua theo nó
- Chúc hai em thi tốt_ cười hiền, Jas đi lại chỗ nó xoa đầu làm rối lên vài lọn tóc
- Hai mà chỉ xoa một là sao ta_ thấy Jas xoa đầu nó, Musa nói câu trêu chọc
- Thế này được chưa?_ Mar lại chỗ Musa xoa mái tóc của cô rồi bù lên, cái tội chọc phá người ta là phải thế
- Nhanh nào Musa_ nó nắm tay Musa kéo đến chỗ bốc phiếu, còn Musa thì đầu đang rực lửa, rất muốn đánh cho Mar một trận thì lại bị Joy kéo đi đàm ra tức còn tức hơn. (Đoạn này hơi cộc nhì)

Hai người đưa tay bốc phiếu ở hai chiếc hòm. Rồi đi lại vị trí quy định đứng đợi nhà trường ra hiệu thì mở phiếu mà nhận đồng đội của mình.

Các học sinh đã đứng ngay ngắn. Mỗi lớp 2 hàng quay mặt vào nhau. Vừa có hiệu lệnh mở phiếu thì học sinh đồng loạt mở tờ giấy trên tay mình ra. Bên trong mỗi phiếu là một hình chấm tròn có màu sắc. Ai cùng màu với ai thì sẽ chung đội. Khi mở xong nhận được màu của mình thì tất cả cùng dơ phiếu lên và tìm bạn đồng hành của mình.

"Mình cùng đội với....Lazy"_ mặt nó ngạc nhiên đến tột độ "Ai không vào sao lại là Lazy, liệu cô ta có chịu phối hợp không"

- Cô ơi, em không tìm thấy ai phiếu trắng như em_ lúc đầu khi bốc được phiếu thấy trắng tinh thì Musa tưởng lớp cũng sẽ có một người như thế và mong đó là Joy bởi Musa luôn nghĩ Joy là người đặc biệt và mọi thứ dính dáng đến Joy đều đặc biệt. Nhưng sự thật đâu có giống với suy nghĩ của Musa, cái phiếu trắng đó không ai trong lớp có cả.

- A phiếu trắng là phiếu đặc biệt, vì vậy phải báo với nhà trường để tìm người bốc được như em_ giáo viên giải thích cho Musa hiểu

"Thôi tiêu mình rồi. Thi cùng lớp khác ư? Khó hòa nhập a~"

Thấy nó đứng im một chỗ, Musa thấy lạ nên lại hỏi

- Cậu không tìm được người cùng phiếu hả?
- Ờ... ờ có. Có tìm được_ bị tiếng của Musa kéo ra khỏi dòng suy nghĩ trở về với thực tại nó ấp a ấp úng trả lời.
- À thế cậu mau đến bên đội của mình đi. Trường cho 30p để tập luyện đó.
- Nhưng... đó là Lazy_ nó nói, nét mặt hiện sự lo sợ.

- Hả? Cậu không đùa chứ?_ như không tin vào tai của mình Musa cứ nghĩ là đùa. Vào ai không vào sao lại là Lazy, con nhỏ đó chắc chắn sẽ làm khó nó cho mà xem

- Chị gái, hôm nay chúng ta phải làm thật tốt cho ba mẹ xem chứ đúng không_ lại chỗ nó, khoanh tay trước ngực, giọng điệu kênh kiệu hất đầu về phía ba mẹ nó đang ngồi Lazy nói mĩa mai

- Đi Musa_ không thèm liếc mắt nhìn Lazy, nó kéo Musa đi thẳng đến sân sau của trường. Cả hai cứ đứng đó, không nói chuyện gì.

Nó chỉ biết đưa mắt lên nhìn bầu trời, có lẽ sẽ mưa đây. Mong rằng sau cơn mưa trời lại sáng. Nó muốn ba nó nhìn thấy nó thực hiện tốt phần thi này không biết liệu có được hay không đây?

Còn Musa, chỉ lẳng lặng đứng nhìn nó. Mặc dù không biết nó đang nghĩ cái gì nhưng cũng hiểu được lúc này nó chỉ muốn yên tĩnh, không muốn bị làm phiền.

Phía bên sân thi đấu, nhà trường thông báo có hai người bốc được phiếu trắng là Musa khối C và Mar một trong ba người đạt cấp King của trường. Khi nghe được thông báo đó, Mar rất vui liền bay đến lớp của nó để tìm Musa. Đến nơi không thấy Musa đâu thì Mar liền lo lắng đi tìm.

Chẳng mất bao lâu Mar đã tìm thấy Musa ở sân sau trường. Quá vui mừng vì tìm được Musa, Mar không để ý đến không khí nặng nề ở đây liền chạy đến nói

- Musa, chúng ta một đội đó. Mau đi chuẩn bị thôi.

Mar đến phá tan bầu không khí đó, Musa và nó đều giật mình quay lại. Thấy được gương mặt của hai người, Mar nhún mày

- Đã có chuyện gì à?

- A không, không có gì. Tụi mình đi thôi_ nghe Mar hỏi, Musa vội xua tay rồi chạy đến kéo Mar đi sau đó quay lại cười với nó. Nụ cười của hi vọng, của niềm tin.

Mar và Musa đã rời đi được một lúc thì nó cũng rời đi. Nó đi tìm Lazy

- Chị gái yêu quý tìm em có việc gì vậy_ Lazy nở nụ cười giả tạo, giọng ra vẻ ngạc nhiên hỏi nó

- Ta muốn người hợp tác với ta. Dù sao hai chúng ta đều phải vượt qua kì khảo sát này_ giọng nó chắc chắn, kiên định và quyết tâm

- Chị nghĩ tôi cần dựa vào chị ư? Một mình tôi cũng đủ rồi haha_ ghé sát vào nó, Lazy cười lớn rồi rời đi

- Mọi người hãy tập trung vào vị trí, kì khảo sát về phòng thủ sẽ được diễn ra ngay bây giờ_ nhà trường phát loa thông báo học sinh ổn định vị trí để cuộc khảo sát diễn ra suôn sẻ_ Cập đầu tiên Jas và Kid. Hai người sẽ đối đầu với rồng 8 đầu. Mời hai em vào sân thi đấu.

Jas và Kid là hai học sinh giỏi nhất của trường vì vậy ai cũng mong chờ phần thi của họ và ai cũng có thể đoán được người chiến thắng là ai.

30 phút trôi qua, Jas và Kid hoàn thành kì khảo sát trong nhàn hạ. Họ chỉ việc tạo một lá chắn vững chắc, một khi rồng 8 đầu bay tới sẽ bị thiêu hủy bởi ngọn lửa của Jas. Nhưng rồng 8 đầu cũng không phải vừa, nó bay lên trên đầu của Kid và Jas, vươn dài cái cổ của mình ra 8 phía và phun lửa vào lá chắn của họ. Sức gió từ miệng rồng tạo ra khá lớn vì thế lá chắn bị lung lay và lửa của Jas bị át đi phần nào. Như thế cũng đủ mạnh để kiến Jas và Kid phải ra sức hơn, họ bắt đầu kết hợp sức mạnh của mình tạo "lửa đen" ngọn lửa thiêu rụi mọi thứ mà nó đi qua. Nếu để hạ con rồng này thì họ chỉ việc phóng ngọn lửa đó về phía nó nhưng đây là khảo sát phòng thủ nên họ chỉ tạo vòng tròn lá chắn và ung dung ngồi bên trong mà xem rồng 8 đầu tấn công. Kết quả thì như mọi người đã biết chưa đầy 10 phút rồng 8 đầu đã kiệt sức và ngã gục. Jas và Kid ra khỏi sân với nụ cười kiêu ngạo, họ coi đây chỉ là chuyện còn con không đáng để họ tốn thời gian như vậy.

Qua màn khảo sát đầu tiên, họ sinh trong trường đã được chứng kiến "ngọn lửa đen" tất cả ai cũng trầm trồ khen ngợi. Đúng là hai học sinh xuất sắc của trường mà.

- Tiếp theo sẽ đến hai học sinh đã bốc được phiếu đặc biệt Musa và Mar.

Hai người ra sân thi đấu, lần này họ phải đối mặt với những con quái thú trong rừng. Mở màn là một đàn hồ lớn xông ra, nanh dài sắc vây quanh chỗ Musa và Mar. Cả hai thủ thế chuẩn bị ra đòn để xua đuổi con hồ đi. Họ dùng chiến thuật "giáp lưng" một chiến thuật mà người này hỗ trợ cho người kia. Khi Mar bắt đầu dùng phép để làm nổ đất, con hồ bắt đầu xông lên. Đợi đến khi con hồ ở giữa khe nứt thì một xoáy nước phun lên khiến nó bay đi xa. Những con khác cũng tấn công, Musa ở sau tấn công những con hồ khác để chúng không làm Mar mất tập trung. Chẳng mấy chốc những con hồ đó đã bị văng đi xa.

- Haizz, sao lại dễ như thế chứ_ Mar dựa tay vào kệ châu báu than thở

- Nay, nhìn xem còn dễ không đi_ húych tay vào eo Mar, Musa hất mặt về phía một đàn khủng long bay đang tiến về phía họ

- Muốn bắt chim thì dùng "vợt" để bắt thế thôi_ Mar không mấy tỏ ra quan tâm, có lẽ chúng không phải là trở ngại gì cho Mar

- Vợt?_ nghe Mar nói thế, Musa không hiểu gì cả. Đây là khủng long mà có phải chim đâu mà dùng vợt bắt

- Cậu chỉ cần tạo lưới để bọn chúng không lại gần được còn đâu để mình lo cho_ nhảy mất với Musa, Mar rời vị trí đi đến trước mặt Musa thù thế

Dù không hiểu Mar đang nói gì nhưng Musa cũng làm theo, tạo một tấm lưới nước, dù là nước nhưng những con khủng long kia cũng khó mà vượt qua. Giữ nguyên tấm lưới suốt 10p mà không thấy Mar có động tĩnh gì, Musa liền lớn tiếng

- Nà, không mau làm gì đi mình không giữ được nữa đâu.

- Rồi, rồi để mình tóm gọn chúng cho_ vừa dứt lời, Mar giơ tay lên trời nắm lại, tấm lưới nước của Musa bỗng nhiên co tròn lại tạo thành một quả cầu bằng nhốt bọn khủng long trong đó.

- A câu giỏi quá_ thu hồi phép thuật, Musa chạy đến chỗ Mar khen ngợi

- Haha, mình mà. Như thế đã là gì đâu_ Mar tự hào vỗ ngực nói

- A..._ do không chú ý, một con khủng long bay đã tấn công Musa khiến tay Musa rách mất một miếng. Khuyu đầu gối xuống, Musa ôm lấy cánh tay của mình. Nhìn Musa bị thương như vậy, Mar tức giận một đòn mà giết chết con khủng long đó.

Kết giới mở ra, Mar liền bế Musa lên đưa đến phòng y tế. Nó, hấn và Jas nhanh chóng có mặt tại phòng y tế để xem tình trạng của Musa. Cũng may mà vết thương không sâu lắm nên chỉ cần băng bó lại là được.

- Ai da, Mar thật quan tâm Musa mà, dám phá luật để đưa Musa đến phòng y tế_ nó lên tiếng reu rạc

- Thì mình chỉ lo cho Musa thôi mà_ Mar gượng ngao gãi đầu

- Haha, thôi hai cậu ở trong này mà tâm sự đi. Bọn mình ra ngoài trước_ cười lớn, nó nhảy mất với Musa rồi kéo Kid và Jas ra ngoài.

Vừa ra khỏi cửa nó đã để hai người họ ở đó mà di chuyển gió đi mất. Bên trong, Mar ngai ngùng hỏi thăm Musa

- Cậu... cậu không sao chứ?

- Mình không sao. Cảm ơn cậu nha_ Musa cười tươi trả lời Mar

- A thế thì tốt quá.

Rồi không khí trong phòng lặng xuống. Không ai nói câu gì. Được một lúc thì Mar lên tiếng phá vỡ nó

- Musa cậu...cậu làm bạn...bạn gái...mình nha

- Hử?... nghe Mar nói, Musa ngạc nhiên rồi mặt dần ửng đỏ

- Cậu...làm bạn gái mình nha_ lấy hết can đảm Mar nói lại lần nữa

- Ủ...m_ e then, Musa nói lý nhí trong miệng

- Ờ nói lớn lên coi_ Mar nghe câu trả lời của Musa rồi nhưng vẫn muốn nghe lại lần nữa cho chắc ăn

- Ủ...m_ Musa thấy ngượng khi trả lời câu hỏi đó. Nhưng nếu không trả lời nhờ Mar hiểu lần thì thực nguy

Đã nghe rõ câu trả lời, liền bế Musa lên xoay vòng vòng. Hai người thực hạnh phúc a~

Về phía sân thi đấu, các đội đang cố hết sức để hoàn thành phần thi của mình. Ai cũng mong muốn mình có một kết quả thật tốt

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Phép Thuật - Magic School* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18

Sau tất cả các đội khảo sát, đội nó là đội thi cuối cùng. Lúc chuẩn bị lên sân thi đấu, trời bắt đầu mưa lớn, vì có mái vòm nên khán giả không ảnh hưởng mấy, có chăng chỉ là mấy hàng ghế đầu. Người bị ảnh hưởng lúc này chính là đội thi. Dù đã có kết giới bảo vệ nhưng những hạt mưa vẫn có thể xuyên qua nó. Nhà trường không biết phải xử lý tình huống này ra sao nếu hoãn lại thì không được bởi còn nốt đội này là kết thúc nếu không hoãn lại thì sẽ ảnh

hướng đến phần thi của học sinh. Trong lúc đang khó xử thì đội nhiên Lazy đưa ra đề nghị sẽ lấy mưa làm chủ đề thi đấu. Đó cũng là một ý hay, nên nhà trường quyết định nghe theo Lazy, lấy mưa làm chủ đề thi đấu. Còn nó, thì chỉ biết đứng một chỗ đưa mắt nhìn Lazy không biết cô ta có ý gì nữa đây. Bước vào sân thi đấu, nó với khuôn mặt u buồn, đưa mắt nhìn xung quanh và dừng lại ở chỗ ba nó đang ngồi, chắc ba nó muốn xem phần thi của nó lắm, ông luôn tự hào về nó mà. Về phía Lazy thì cô chỉ nở nụ cười tinh quái, giống như đang lên kế hoạch gì đó và chắc chắn phần thắng về mình.

Cảnh vật trong sân dần thay đổi, những tảng băng dần hiện lên, bề mặt cũng được phủ một lớp băng dày. Nó chính là nơi lạnh lẽo nhất của Magic và chưa bao giờ có mưa ở đây. Con mưa ở thực tại chính là một vấn đề lớn, những hạt mưa khi rơi vào trong kết giới lập tức biến thành những mảnh băng nhỏ li ti nhọn hoắt đâm xuống chỗ bọn nó. Bị băng đâm chứng thật sự rất đau nên cả hai cùng tạo cho mình một lá chắn quanh người. Trước khi những con quái vật băng xuất hiện thì nó và Lazy đã tạo nên một lá chắn để bảo vệ kho báu, một lá chắn mà một nửa là gió, nửa kia là lửa. Quái vật băng xuất hiện, nó to như một người khổng lồ vậy khiến Joy nhìn mà khiếp sợ. Nhưng lúc này đây nó phải thật sự bình tĩnh, nó phải đánh bại con quái vật đó và phải chống lại những quỷ kế của Lazy.

Con quái vật tiến đến, nó dùng gió di chuyển lên trên cao tránh tầm với của quái vật băng còn Lazy thì sai cánh bay xung quanh để tạo sự rối loạn. Từ ngoài nhìn vào, hai người có vẻ rất ấn ý. Chớp thời cơ quái vật không để ý đến nó, Joy liền ra tay dùng gió hất văng con quái vật khiến nó va vào tảng băng mà vỡ vụn.

Tưởng rằng nó chết rồi, nó vui mừng và thầm cảm ơn Lazy đã giúp sức. Nhưng nào đơn giản vậy, sau khi vỡ vụn, những mảnh vỡ ghép lại với nhau thành một đội quân băng, tuy rằng chỉ nhỏ như bọn nó nhưng chúng rất đông.

- Chuyện gì vậy_ nhìn thấy thế, nó hốt hoảng kêu lên

- Cô nghĩ rằng chỉ với chút gió của cô mà có thể vượt qua kì khảo sát dễ dàng ư?_ khoanh tay trước ngực, liếc mắt nhìn nó Lazy kiêu ngạo nói

- Không lẽ chúng ta không thể giết chết con quái vật này?_ nghe Lazy nói, nó đưa mắt nhìn đội quân hùng mạnh đang tiến lại gần.

- Không phải chúng ta mà chỉ có cô thôi. Hiểu chứ?_ tiến về phía đội quân hùng mạnh đó, Lazy hất tay tỏa ra một làn khói đen, cả đội quân đều bị bao phủ bởi làn khói đó.

"Khói đen? Không lẽ...."_ từ đầu trận đấu, đã có một người đứng ở góc khuất quan sát tình hình

- Nè người làm gì thế, nhờ chúng...._ chưa kịp nói hết câu, nó đã bị văng đi đập vào trụ băng gần đó.

Sau làn khói đen đó, một con rồng băng bay ra hung hăng kè lửa về phía nó

"Rồng băng mà có thể tạo lửa? Không thể nào."_ đó chính là suy nghĩ của tất cả mọi người. đến nhà trường còn không tin vào mắt của mình. Chuyện gì đang xảy ra vậy?

Nhanh chóng bay lại chỗ nó, Lazy dùng đôi cánh đen của mình làm lá chắn lửa. "Không không thể nào, cô ta không bao giờ muốn giúp mình"_ mở to đôi mắt nó ngạc nhiên. Mọi người thì thầm thán phục sự dũng cảm của Lazy dám lấy thân mình bảo vệ cho đồng đội, khuôn mặt của nó cũng nín cười.

- Cô không sao chứ?_ thấy tình hình có vẻ ổn hơn, Lazy mở đôi cánh ra đứng lên đưa tay ra cho nó nắm để kéo lên

- Cô muốn gì?_ mặc dù đưa tay cho Lazy kéo mình lên nhưng nó không tin Lazy có thể thay đổi như thế

- Không phải cô nói muốn hợp tác với tôi sao?

- Nếu như cô chấp nhận lời yêu cầu đó thì mong cô hãy hoàn thành nó thật tốt.

- Đây, mắt lá chắn rồi không đau sao?_ khi bị văng vào trụ băng lá chắn của nó đã bị vỡ vụn, nhưng lúc đó toàn thân nó ề ề nên không cảm nhận được những mảnh băng nhỏ đang cắm vào người mình rồi dần tan chảy, khi che chắn cho nó, Lazy thấy quần áo của nó bị ướt nên nghĩ ngay là đã bị vỡ lá chắn

- Cảm ơn đã nhắc_ sau lời nhắc của Lazy nó mới cảm thấy người mình ề buốt nhìn xung quanh thì không còn thấy lá chắn nữa dơ tay ra chuẩn bị tạo một lá chắn mới. Ngay lúc nó tạo lá chắn, con rồng băng ở đâu xuất hiện chuẩn bị tấn công nó, cũng may Lazy kịp thời dùng phép đẩy nó ra nên không bị lửa của con rồng thiêu cháy.

"Cô ta lại cứu mình?"

- Cô làm ơn nhìn xung quanh đi_ ánh mắt thần thờ nhìn về phía nó, mái tóc đen dài tung bay trong gió. Xoay người, hướng thẳng về phía con rồng băng ánh mắt của Lazy lúc này trở nên sắc bén, nhìn cô trong tư thế chuẩn bị chiến đấu thật khác biệt với con người thường ngày. Một người con gái kiên định, chắc chắn, tự tin về việc mà mình sắp làm. Nó bất ngờ về con người trước mặt, không tin nổi vào mắt mình nữa.

- Không chuẩn bị chiến đấu đi. Tôi không cứu cô nữa đâu_ thấy nó cứ đứng ngê ngốc ra đấy, Lazy lên tiếng

- Ồ, ờ_ nó ậm ừ chạy lại chỗ Lazy lấy thể phòng thủ

- Không dùng lá chắn sao?

- Sẽ mất thời gian hơn, chịu đau một chút cũng được.

Con rồng gầm lên làm mặt đất rung chuyển, hung hăng xông về phía bọn nó. Lúc này Lazy dùng cánh bay lên cao đồng thời hướng về phía con rồng một quả cầu lửa để dụ nó đi theo mình. Còn nó ở dưới, chớp thời cơ con rồng không chú ý liền triệu hồi một con lốc lao thẳng về phía rồng băng. Bị lốc cuốn, rồng băng khó điều khiển mình, quần quai quẫy mình để thoát khỏi con lốc.

- Sắp hết giờ rồi đấy. Cố giữ chân nó đi_ hạ cánh xuống mặt đất, đặt tay lên vai nó Lazy cười nhếch môi rồi lại tăng băng gần đó nằm

Nó thầm cảm ơn Lazy đã giúp để vượt qua kì khảo sát. Tuy rằng không được tốt cho lắm nhưng chắc ba nó cũng sẽ không thất vọng đâu. Đúng đó, nó nhìn con rồng đang cố thoát khỏi con lốc thì tăng sức gió để con lốc lớn mạnh hơn. Tưởng chừng đâu sẽ suôn sẻ ngờ đâu cái địa hình thì này đã hại nó. Khi tăng sức gió thì gió ở nơi đây thổi lớn làm gió của nó mất phương hướng va vào con lốc tạo một sức ép lớn, con lốc bị phá vỡ rồng băng được giải thoát. Giận dữ nó gầm lên, mặt đất bị nứt vỡ buộc nó phải dùng gió bay lên.

- Còn chút nữa mà cô cũng làm hỏng chuyện_ cảm nhận được sự rung chuyển của mặt đất, Lazy kẻ mở mắt. Thấy mặt đất có hiện tượng nứt vỡ liền bung cánh bay lên quan sát tình hình

- Là gió, nó đã phản bội tôi_ ánh mắt của nó nhú lại, nó không nghĩ rằng chính gió đã làm cho tình hình xấu đi

- Di chuyển vòng tròn, kéo dài thời gian_ sau khi ra chiến thuật, Lazy lập tức di chuyển song song với nó, nó cũng hiểu ý, cả hai di chuyển đều nhau khiến rồng băng bối rối kè lửa lung tung.

- Cẩn thận_ Lazy hướng một đòn lửa về phía nó, nó quan sát nhanh chóng liền xoay người, đòn lửa đập trúng lưng nó tạo vết bỏng. Vừa lúc nó ngã gục xuống là một quả cầu lửa lớn thiêu rụi tăng băng trời.

"Là lần thứ ba"_ nhún hờ đôi mắt, nó thả mình xuống biển nước. Nước chữa cho vết bỏng của nó nhưng vì quá lạnh khiến thân thể nó giảm nhiệt nhanh.

Sau khi nó ngã xuống biển, Lazy cũng nhanh chóng khai triển phép, tạo xung quanh con rồng một vòng tròn lửa, lửa làm con rồng dần tan chảy.

Ring...ring...ring, khi mảnh cuối cùng của con rồng tan chảy chính là lúc hết giờ khảo sát. Cảnh vật trở về như cũ, nó nằm ướt nhèm trên sân. Lazy chạy lại dùng lửa hơi ấm cho nó.

Mọi người liền chạy đến xem tình hình của nó. Thấy rằng nó đã rất yếu nên đưa đến bệnh viện nơi Musa đang nằm nghỉ ngơi.

- Cậu có duyên với nơi này nhỉ_ thấy nó nằm im trên giường, Musa ngồi bên mà trêu trọc nhưng nước mắt cô đã lăn dài trên đôi má

- Sao lúc nào cũng xảy ra chuyện để người khác lo lắng vậy hả? Phải tự bảo vệ bản thân mình chứ_ như gào lên, Musa khóc thét gục mặt xuống giường

Mar thấy thế đến bên vỗ vai an ủi Musa, hân và Jas thì đứng ở góc phòng khoanh tay nhìn nó.

- Lazy cảm ơn con đã cứu Joy_ ba nó đứng đối diện Lazy, ánh mắt ông tỏ vẻ biết ơn đối với Lazy

- Cũng là trách nhiệm cả ba ạ_ nó rồi Lazy bỏ đi. Khuôn mặt cô lại nở nụ cười quý quyết

"Người thông minh hơn ta tưởng....":

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Phép Thuật - Magic School* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 19

Hôm nay là ngày thi cuối cùng, thời tiết có vẻ ủng hộ cho học sinh, trời trong xanh gió nhẹ thật là khiến người ta thấy dễ chịu. Sau khảo sát về phòng thủ, thì có lẽ hôm nay ai cũng hào hứng để bộc lộ tài năng của mình. Mọi người nỗ lực đến sân thi đấu ngồi chờ tới lượt mình. Lần này khảo sát về tấn công, mọi học sinh sẽ tập trung tại sân, khi nghe thấy tên mình thì bước vào sân thi đấu để tham gia khảo sát. Sự ghép cặp dựa theo năng lực của từng người. Vì thế sẽ không có chuyện bất công ở đây.

Khi hiệu lệnh vang lên chính là lúc bắt đầu cuộc khảo sát. Từng cặp học sinh bước vào trong sân, họ bắt đầu triệu hồi vũ khí của mình, sử dụng chúng một cách điêu luyện để tấn công đối phương hay là đỡ những đòn đánh trả của đối phương. Không khí tại sân thi đấu rất náo nhiệt, họ hồi hộp chờ đợi những đòn tấn công đẹp mắt của người thi đấu rồi lại reo hò sung sướng khi có người chiến thắng.

- Tiếp theo, mời Musa và Zit lên sân_ sau khi kết thúc một trận đấu, nhà trường thông báo một cặp khác lên.

Hôm nay, Musa đã hoàn toàn bình phục. Cô tự tin bước lên sân đấu, luôn hi vọng rằng mình sẽ giành chiến thắng. Quay đầu về phía ban giám khảo nơi Mar ngồi, nhận được ánh nhìn tin tưởng từ Mar, cô có động lực hẳn.

(trong kì khảo sát này, Mar, Jas và Kid sẽ làm ban giám khảo)

- Heiki xuất hiện_ cả Musa và Zit đều hô to triệu hồi vũ khí.

Dứt lời trước mắt Musa hiện lên thanh kiếm màu ngọc, còn Zit thì hiện lên cây thương bạc.

Cả hai đứng đối diện nhau, ánh mắt có vẻ lạnh lùng bởi trong chiến đấu là sự quyết liệt chứ không có nhân nhượng. Tiếng súng vang lên, cả hai cùng tung cánh ra.

Zit bắt đầu hành động, tiến nhanh về phía Musa dùng cây thương bạc phóng thẳng vào người cô. Musa thì vẫn đứng im không nhúc nhích. Cô đang tập trung cao độ để tìm cách né đòn mà lại dễ phản công giành thế chủ động.

Cây thương vừa lao đến cách người Musa chỉ vào xen-ti-mét, thì bất ngờ lại quay ngược đầu về phía chủ nhân. Zit hoang mang khi lần đầu gặp điều, liền dùng cánh bay lên để tránh. Nhân lúc Zit không đề ý liền tạo một tia nước lao thẳng vào cánh của Zit khiến Zit ngã lăn ra đất.

- Hú hú hay lắm, hay lắm_ học sinh ngồi theo dõi reo hò vì sự đập trả đẹp mắt của Musa, bây giờ cô hoàn toàn nắm thế chủ động, chỉ cần một đòn quyết định nữa là có thể chiến thắng.

Tiến lại phía Zit, dùng kiếm ngọc chĩa thẳng vào mắt Zit

- Giờ cậu chịu thua hay để tôi ra đòn?

- Tôi không thua cậu dễ dàng vậy đâu_ ngồi dậy, Zit có vẻ không can tâm về thất bại này của mình. Lập tức dùng thuật di chuyển tới chỗ cây thương bạc cầm lên và lao vào Musa như con hổ đói tìm được mồi ngon.

Cũng là chuẩn bị được tâm lý, Musa dễ dàng tránh được. Nhưng Zit cũng không phải người yếu kém nên đã đoán được hành động của Musa, di chuyển cây thương uyển chuyển khiến Musa khó lòng tránh đỡ. Tuy rằng bị cây thương trượt qua tay khiến nó rỉ máu nhưng đó không phải một vết thương lớn nên Musa có thể cầm cự mà ra đòn quyết định.

Một xoáy nước bao bọc quanh Zit, Zit điên cuồng cầm thương bạc chém quanh nhưng nước mà đầu thể tách làm đôi. Dần dần Zit bị xoáy nước làm kiệt sức và cuối cùng ngất đi.

- Người chiến thắng là Musa.

Bước ra khỏi sân đấu, Mar liền bay đến lấy băng go dán vào vết thương rỉ máu của Musa

- Cậu làm tốt lắm

- Cũng hên là gặp phải người yếu hơn hi hi, mà cậu trở về vị trí đi, sắp đến đội tiếp theo rồi_ Musa cười nhắc Mar về vị trí của mình

- Ok_ nói rồi Mar quay lại vị trí bkg, còn Musa thì cũng tìm cho mình 1 chỗ thích hợp để xem các trận thi khác.

Cung điện Magic

Mọi người đang lo lắng khi thanh kiếm băng bên đức vua đang lung lay mạnh.

- Đức vua, nữ thần chúng ta nên làm gì đây?_ một người nói

- Cho gọi Kid, Jas, Mar. Chúng ta sẽ cùng nghĩ cách_ giọng khản trương, nữ thần Kichi ra lệnh

- Nhưng... trường Magic School đang tổ chức khảo sát.

- Cứ tiếp tục, bkg thay thế là được.

- Tuân lệnh_ nghe lệnh, người đó lập tức bay đến Magic School.

- Kichi, nàng nghĩ sao về vị cứu tinh_ ngồi cạnh nữ thần, vua Gapit lo lắng hỏi

- Dù sao đi nữa thì chúng ta cũng phải chiến đấu vì thế giới này_ hướng mắt lên trời, nữ thần thầm cầu nguyện vị cứu tinh hãy mau xuất hiện để cứu giúp cho thế giới.

Kid, Jas, Mar đã có mặt tại cung điện Magic

- Nữ thần cho gọi có việc gì?_ cả 3 cùng nói

- Theo như tình hình hiện nay, lũ quỷ sẽ tấn công chúng ta bất cứ lúc nào. Các con hãy cùng ta nghĩ cách để đối phó chúng_ nữ thần Kichi nói
- Nếu chúng tấn công thì cần phải biết địa điểm để còn biết phòng thủ và tấn công_ Mar bước lên, ánh mắt cương nghị khác hẳn với mọi ngày
- Chúng sẽ tấn công trực diện, hãy triệu tập tất cả học sinh trường Magic School lại, họ sẽ góp sức bảo vệ cung điện. Một số người sẽ dẫn binh đi đến các vùng trọng yếu để đảm bảo an toàn cho người dân_ nói chắc nịch như thể Kid đã biết trước được tình hình và giờ chỉ cần bố trí sao cho hợp lý
- Kid, tại sao con lại nói như vậy? Nên nhớ, học sinh trường Magic School chưa có đủ kinh nghiệm để chiến đấu. Họ sẽ không đủ khả năng để bảo vệ nơi này. Nếu mất đi cung điện khác gì rắn không đầu?_ vừa nghe hẳn nói hết câu, nữ thần Kichi lập tức đứng dậy phản bác lại
- Thừa nữ thần, thần thấy hoàng tử nói rất đúng. Qua cuộc khảo sát, chúng thần cũng nắm bắt được phần nào sức chiến đấu của học sinh. Với số lượng như thế chắc chắn sẽ không làm phụ lòng chúng ta_ Jas cũng bước lên nói đỡ cho hẳn. Có lẽ Jas tin vào sự sắp đặt của hẳn. Hẳn sẽ mang lợi ích của nơi đây lên hàng đầu từ đó mà ra quyết định đúng đắn.
- Jas ta tin Kid chứ, nhưng cần phải theo thời thế mà sắp đặt. Con nghĩ những học sinh đó có thể đánh bại Quỷ chủ ư? Đây là cuộc chiến một mất một còn, cần phải có đội quân tinh nhuệ để chiến đấu chứ không phải...
- Chắc chắn sẽ thắng, thần lấy tính mạng của mình ra để đảm bảo, Lilit mau đi tập hợp học sinh trường Magic School đến đây_ chưa để nữ thần nói hết, hẳn đã hăng giọng chen ngang rồi ra lệnh cho Lilit - người thân tín bên cạnh vua Gapit đi triệu tập học sinh

Câu nói đó làm cho cả cung điện bất ngờ, Lilit thì e sợ nhìn vua Gapit, nhận được cái gật đầu đồng ý thì lập tức bay đến Magic School thông báo với toàn thể học sinh.

_____ Tại Magic School _____

Giờ là cuộc khảo sát cuối cùng giữa nó và Lazy. Cả hai đang bước vào sân thi đấu. Nó ngước mắt về phía ba nó đang ngồi cười nhìn nó rồi lại quay sang bên giám khảo, hơi bất ngờ khi không thấy 3 người bọn hẳn nhưng cũng bình tĩnh quay lại phía sân nhìn Lazy. Lazy thì nở nụ cười quỷ quyệt và tự tin phần thắng sẽ về mình.

- Và bây giờ là trận đấu cuối cùng của kì khảo sát này. Hai em hãy chuẩn bị tinh thần để bắt đầu cuộc đấu.

Trận đấu bắt đầu, kết giới từ từ bao quanh sân thi đấu. Nó và Lazy đứng đối diện nhau, mọi thứ đều đứng yên không chút động đậy.

Lazy bắt đầu bung đôi cánh ra, bay lên và cười với nó

- Này chị, không có cánh thì sao chị đấu được với tôi?
- Vậy sao không đấu ở dưới nhĩ? Heiki triệu hồi_ lập tức nó triệu hồi vũ khí, một cây roi gió hiện ra. Nắm chắc roi gió trong tay ngẩng lên nhìn Lazy nó nói tiếp_ còn không mau triệu hồi vũ khí?
- Heiki triệu hồi_ nghe nó nói, Lazy cũng lập tức triệu hồi, lần này là một thanh kiếm lửa. Từ từ hạ cánh, Lazy nhìn thẳng vào đôi mắt của nó.

Cũng như lần trước, hai cặp mắt xám tro đối diện nhau nhưng giờ là tự tin chiến thắng, xen chút kinh bi và quyết thắng. Tất cả cùng im lặng hồi hộp chờ đợi hành động của hai người họ. Lazy bắt đầu giờ kiểm lên, chuẩn bị xé tan cái không khí này thì nhà trường đột nhiên thông báo

- Vì một số lý do chúng ta buộc phải dừng trận đấu này lại. Tất cả học sinh theo sự hướng dẫn của giáo viên di chuyển đến cung điện Magic.

Nhận được thông báo, ai cũng bất ngờ trừ Lazy. Họ háo hức không biết cung điện ra sao, chắc chắn phải nguy nga lộng lẫy lắm. Tất cả học sinh trở về lớp của mình, theo chỉ dẫn của giáo viên mà lần lượt bay đến Magic

"Chúng hành động nhanh thật"

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Phép Thuật - Magic School* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 20

_____ Cung điện Magic _____ Trước cửa cung điện, tất cả học sinh trường Magic School xếp thành từng hàng thẳng nhau như một đội quân hùng mạnh.

Một công thần tung đôi cánh đen của mình bay lên, gây sự chú ý cho học sinh đồng loạt đọc lệnh

- Thế giới phép thuật của chúng ta đang đứng trước nguy cơ bị hủy diệt, chắc hẳn ai cũng đều biết rằng một khi Quỷ chủ xuất hiện thế giới sẽ lâm vào hiểm họa. Nay, trước sự nứt vỡ của thanh kiếm băng, nữ thần kêu gọi mọi người dân cùng chung sức chống lại lũ quỷ và học sinh trường Magic sẽ nhận trách nhiệm bảo vệ cung điện khỏi sự xâm lăng. Chỉ cần lo là, Quỷ chủ sẽ chiếm đoạt cung điện bất cứ lúc nào như thể ta chẳng khác nào rắn mất đầu, khó lòng giữ được thế giới. Vì vậy, trách nhiệm của chúng ta vô cùng lớn lao. Ta mong tất cả hãy góp sức mình vào trận chiến lập lại hòa bình thế giới_ dứt lời, công thần từ từ hạ cánh rồi bước vào trong.

Nghe được tin Quỷ chủ xuất hiện, học sinh ai nấy đều lo lắng. Những cuộc bàn tán sôi nổi cứ diễn ra phá vỡ bầu không khí của cung điện cách đây vài giờ - một không khí căng thẳng, lo lắng.

- Joy, cậu làm sao thế?_ thấy nó cứ đứng trơ ra 1 chỗ, mắt không rời khỏi cung điện Musa lo lắng hỏi

- Rất quen, mình đã từng thấy nó_ mỗi từ phát ra là một bước chân tới với cánh cửa cung điện. Nó giương mắt nhìn tòa lâu đài nguy nga tráng lệ, có một cái gì đó thôi thúc nó bước vào bên trong tòa lâu đài ấy. Nó không còn kiểm soát được mình nữa, đôi mắt xám vô hồn, đôi chân chủ động bước đi cứ thế cánh cửa lại gần với nó hơn. Nhưng nào có dễ như vậy, vừa bước đến bậc thang, binh lính hoàng gia lập tức chĩa mũi giáo về phía nó.

- Người ngoài không được bước chân vào trong cung điện mà không được sự cho phép_ lính hoàng gia nghiêm nghị nói

Những lời nói đó nó đều bỏ ngoài tai, mặc cho mũi giáo đang chĩa về mình, nó vẫn cứ bước tiếp đến cánh cửa.

- Cô gái, hãy rời khỏi ngay nếu không muốn bị thương_ đó là một lời nhắc nhở mang hàm ý đe dọa

Nó vẫn thế, bỏ câu nói của lính hoàng gia ngoài tai, tự mình bước tới cánh cửa cung điện.

- Cô muốn tạo phản ư?_ lần này không còn là lời đe dọa nữa, lính hoàng gia lập tức xông lên cầm chặt cây giáo chĩa mũi về phía nó mà đâm.

Cộp.... cộp.... cộp

Rầm... rầm... rầm

Tiếng bước chân của nó chậm rãi từng bậc, từng bậc một trái ngược hoàn toàn với những tiếng bước chân nhanh chóng, khẩn trương đang lao về phía nó

1 bậc.... 2 bậc.... 3 bậc.....4 bậc..... Binh lính hoàng gia đã ở trước mặt nó, họ chuẩn bị xử tử kẻ có ý định xâm phạm cung điện

- A dừng lại đi...._ Musa la lên, lao nhanh tới nấc bồng nó lên không trung

- Cô làm gì vậy_ tự nhiên Musa chen vào, lính hoàng gia nhanh chóng tung cánh bay lên chĩa thẳng mũi giáo về phía Musa nói

- Xin các vị bình tĩnh, Joy không cố ý làm vậy đâu. Đừng không hà Joy_ Musa hoảng hốt lên tiếng giải thích, rồi cúi mặt xuống nói với nó để chứng minh nó là thật

- Có vẻ cô ta sợ quá siu rồi. Phiền cô giao cô ta cho chúng tôi, nếu kháng lệnh buộc phải bắt cô theo cùng_ nghiêng mặt nhìn nó, nhận ra nó đã bất tỉnh từ lúc nào rồi, lính hoàng gia liền ra lệnh bắt giam nó.

- Nhưng mà....._ Musa còn lưỡng lự không biết phải xử lý ra sao

Thấy Musa trầm trù, lính hoàng gia hất mặt ra lệnh cho lính hầu bắt lấy nó giam vào nhà lao. Nhận lệnh, lính hầu liền bắt trói nó từ tay Musa rồi nhanh chóng giải đi. Musa vẫn còn bàng hoàng không biết mình đã làm gì chỉ biết đứng lơ lửng trên không trung.

Huyết... huyết.... huyết... Tiếng còi vang lên, tất cả học sinh tập trung lại thành hàng lối nghe theo chỉ dẫn của giáo viên. Hiện giờ ai cũng lo sợ không biết mình có làm được không, họ đang tự hào khi mình sắp cống hiến cho thế giới, họ sắp được hi sinh vì thế giới tươi đẹp.

- Mọi người tập hợp_ đứng trên đỉnh tháp, nơi có một chiếc chuông lớn Kid hô to

Tất cả đều quay về hướng phát ra tiếng nói

- Nhân danh hoàng tử của Thế giới phép thuật, ta yêu cầu tất cả những người có mặt tại đây hãy ra sức bảo vệ cung điện một cách chặt chẽ bởi ở đây mọi người là người có năng lực tốt nhất, có thể coi chúng ta là một đội quân tinh nhuệ. Với sự chỉ huy của 3 vị tướng giỏi Kid, Jas và Mar chúng ta quyết không nhân nhượng trước kẻ thù_ sau khi nhận được sự chú ý của mọi người, Kid lấy danh nghĩa là hoàng tử của Magic nói rõ nhiệm vụ của mọi người rồi rút thanh kiếm thất ngang lưng gươm cao lấy tinh thần quyết tâm.

Học sinh ai cũng ngạc nhiên khi biết Kid là hoàng tử, giống như một động lực nào đó họ hào hứng hưởng ứng với câu nói của Kid.

Sau đó, họ được chia thành từng nhóm đi bảo vệ xung quanh cung điện. Kid, Jas và Mar thì đang yên vị trước cổng thành chờ đợi sự tấn công của Quỷ chủ.

_____ Một giờ sau _____

Phía đông của cung điện xuất hiện một con bão kèm theo lốc xoáy, đi đến đâu nó càn quét mọi thứ đến đó. Mọi thứ bị thổi tung lên, bị cuốn theo chiều lốc xoáy rồi văng ra tứ phía.

Con bão chỉ còn cách cung điện 200 - 300m thì suy yếu dần, lốc xoáy dần dần tan biến để lộ người đàn ông với đôi cánh đen quý dị, từ đầu đến chân là một màu đen ma mị, mái tóc che đi nửa khuôn mặt, lộ ra một con mắt màu đỏ hủy diệt sâu thẳm khiến người ta nhìn vào mà run sợ.

- Khá khen cho các ngươi, dám đứng đây chờ đợi ta ư? _ tiến đến gần cung điện, bước qua kết giới một cách dễ dàng, người đàn ông đó nhếch môi cười.

- Bọn ta chờ ngươi lâu lắm rồi, hãy để hôm nay là ngày quyết định. Và ngươi sẽ không được toại nguyện đâu _ hướng thẳng về phía người đàn ông đó, Kid nói một cách thách thức có phần quyết thắng.

- Hahaha, bọn ngươi chỉ là quân tép riu mà thôi, ta đến đây chỉ muốn gặp nữ thần Kichi, sao không cho ả ta đến đây? _ cười man rợ, người đàn ông nói, hướng ánh mắt đỏ ngầu về phía 3 bọn hấn đồng thời phóng ra một dòng dung nham đỏ hồng.

Nhanh chóng né đi, 3 bọn hấn nhủ mảy nhìn về phía người đàn ông. Cùng lúc rút kiếm ra lệnh cho mọi người tạo phép kết thành một tấm lưới phép giăng bẫy Quý chủ.

Nghe lệnh, mọi người cùng tạo ra những dải phép thuật đan xen chúng vào nhau, những dải phép muôn màu muôn vẻ, mỗi dải là một sức mạnh riêng biệt nhưng khi chúng đan xen vào nhau lại tạo ra một sự hài hoà nhất định mang một sức mạnh đặc biệt. Lưới phép đã hoàn thành, dùng mọi năng lực của mình, tất cả cùng phóng lưới phép về phía Quý chủ.

Lưới phép bao quanh Quý chủ tạo một hình cầu, cứ thế mà co lại trói chặt Quý chủ bên trong.

- Hừ.... các ngươi. Giỏi lắm hahaha _ mặc dù đang bị lưới phép bao bọc, Quý chủ dùng sức vùng vẫy bên trong nhưng vẫn vang lên một tiếng cười ngạo nghễ khiến người ta phải bất ngờ.

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Phép Thuật - Magic School* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 21

Mọi người cảm cực phép thuật của mình mong rằng lưới phép đó sẽ giữ chân được Quý chủ lâu và làm cho năng lực của Quý chủ bị suy giảm một phần nào. Bên cạnh đó, Kid, Mar và Jas liên tục tạo những quả cầu phép thuật phóng về Quý chủ. - Phép thuật của các ngươi ta nắm trong lòng bàn tay, sao có thể hạ được ta chứ _ những quả cầu phép liên tục phóng về phía Quý chủ nhưng chúng chẳng may ảnh hưởng tới hấn. Dường như có ai đó điều khiển khiến những quả cầu đó không đi tới đích mà lệch sang hai bên.

- Phải làm sao đây _ Mar quay sang nhìn Jas và Kid, gương mặt hiện sự khó chịu

- E rằng cứ như thế này sẽ khó làm hại đến Quý chủ, mong rằng quân lính của ta cố gắng giết sạch những con quỷ thấp hèn nếu không sự việc ngày càng khó khăn _ đôi tay của Jas liên tục tạo ra những quả cầu lửa phóng về phía Quý chủ nhưng nó cũng như bao lần khác, không có tác dụng gì.

- Đổi chiến thuật _ ngừng mọi động tác, Kid rút thanh kiếm bạc ở thắt lưng ra chuẩn bị chiến đấu.

- Kid nếu dùng kiếm, lưới phép sẽ bị vô hiệu hóa _ thấy Kid rút kiếm, cả Jas và Mar liền ngăn cản

- Hãy làm theo mình _ đưa kiếm ra trước mặt, nhắm thẳng về phía Quý chủ, Kid kiên quyết nói

Từ lâu rồi, Jas và Mar đã coi Kid như là thủ lĩnh, mọi quyết định của Kid đưa ra đều có lý do và luôn là quyết định đúng đắn. Vì thế, Jas và Mar cũng không nghi ngờ gì nữa mà dừng lại việc phóng quả cầu phép, gờ tay ra trước mặt triệu hồi vũ khí. Ngay lập tức một thanh kiếm màu đỏ lửa hùng hục cùng một thanh kiếm màu xanh có hơi nước bao quanh tạo sự huyền ảo xuất hiện.

Ba chàng trai cầm trên tay ba thanh kiếm, mỗi thanh kiếm là một nguồn sức mạnh đặc biệt mà chỉ người sở hữu nó mới có khả năng điều khiển. Tách nhau ra, họ đứng đồng đều xung quanh vòng tròn lưới phép. Nhanh như chớp, họ bay xung quanh nó như một thứ vô hình nào đó chỉ chớp nhoáng không liền mạch nhưng thật đồng đều. Thanh kiếm trên tay họ phát sáng tạo màu như một dải phép trộn lẫn với nhau. Những người chiêm ngưỡng cảnh sắc đó thấy mình thật may mắn khi có thể biết đến được thứ phép thuật kì diệu này.

- Nhất phong hòa lục kiếm _ Kid bỗng hô to

Không trăn chừ, cả ba người cùng hướng thẳng Quý chủ mà đưa ra những nhát kiếm như xé toạc cả không trung. Lưới phép bỗng tan thành nghìn mảnh, mọi người ở dưới ai cũng bị hất văng ra mà ngã xuống nền đất. 3 nhát kiếm cùng chung đích đến, một đường thẳng tắp không siêu vẹo hướng thẳng tìm

Quý chủ. Chúng hòa với nhau tạo một sắc đen quý dị rồi bùng nổ trên không trung như một thảm họa. Gió bắt đầu rít mạnh, sấm chớp đùng đùng nghe đến rợn người. Làn khói đen kia cứ theo chiều gió mà tạo thành con lốc nhỏ.

Ba chàng trai vẫn đứng đó, thanh kiếm trên tay cầm thẳng song song với khuôn mặt. Gió làm tóc họ phất phơ, rối bù. Mọi người ở dưới thì kinh ngạc với sự diễn ra trước mắt, mọi thứ như xảy ra trong chớp mắt không kịp để họ quan sát. Quả thật rất nhanh rất khâm phục.

Từ từ hạ cách, cả 3 chàng trai cùng khụy gối xuống, họ như muốn ngã gục trước thế trận này. Tất cả cùng chạy về phía họ mà reo vang, tung hô.

Cuối cùng, nụ cười cũng được nở trên đôi môi họ, nụ cười của chiến thắng.

Gió vẫn thổi rít, sấm chớp vẫn đùng đùng, làn khói đen kia vẫn xoay quanh một chỗ. Nhưng không khí lúc này lại náo loạn, ai ai cũng sung sướng hơn hờ trước chiến thắng. Họ thực không ngờ chiến đấu với Quý chủ lại dễ dàng như thế. Đúng là câu nói của vua Gapit quả không sai "Đừng bao giờ đánh giá cao đối thủ khi chúng từng bị ta đánh bại".

Lính hoàng gia vui mừng vào báo tin cho nữ thần và đức vua đang đợi tin lành trong cung điện

- Thừa nữ thần và đức vua, Quý chủ đã bị tiêu diệt.

Nhận được tin, nữ thần Kichi bất ngờ liền đứng phắt dậy, gương đôi mắt to tròn nhìn về phía lính hoàng gia.

- Ngươi nói thật chứ?

- Thần đâu dám dối người.

- Nhưng... Không phải thanh kiếm bên ta vẫn chưa tan vỡ? Vị cứu tinh vẫn chưa tới? Vậy sao có thể chiến thắng? _ nữ thần vẫn con nghi ngờ, đặt ra một loại câu hỏi về truyền thuyết kia.

- Có lẽ truyền thuyết đó không có thật _ vua Gapit đứng lên, vỗ vai nữ thần nói.

- Vậy sao bên người nó đã vỡ ra khi lũ quỷ xuất hiện _ nữ thần đưa tay chỉ thẳng vào thanh kiếm bằng đã tan vỡ để lộ viên ngọc hồng đang tỏa ra những ánh sáng chữ thập

- Có lẽ là trùng hợp. Ta nên ra ngoài xem tình hình ra sao.

Nói rồi, cả 2 người cùng tung đôi cánh của mình bay ra ngoài cung điện.

Vừa xuất hiện, họ đã gây sự chú ý về phía mình. Cả người đức vua toát lên vẻ uy quyền với thân hình cường tráng, gương mặt chữ điền đôi mắt sắc bén đặc biệt là đôi cánh đen đầy quyền lực. Còn nữ thần cũng không phần thua kém. Vóc dáng người mảnh mai, gương mặt thon gọn sống mũi cao, đôi mắt tím mơ hồ thanh cao mà huyền bí và hơn hết là đôi cánh trắng hiếm ai có được toát lên vẻ lạnh lùng của 1 nữ vương, thanh lịch nhã nhặn của một cô gái tuổi trưởng thành. Hai người họ khiến ai nhìn vào cũng ngưỡng mộ mà tôn kính.

- Xin chia vui cùng tất cả khi đã giúp ta đánh bại được Quý chủ mang lại cuộc sống êm đẹp cho thế giới _ giang đôi tay sang hai bên, nữ thần nói. Giọng nói thanh thoát, nhẹ nhàng mà đầy quyền lực

Những đám mây đen trên bầu trời dần tan biến để lộ ánh mặt trời chói chang khiến người ta phải nheo mắt lại mà nhìn, gió đã dịu nhẹ mon mơn trên mái tóc xanh lùa vào những chiếc lá trên cành rì rào reo. Mặt hồ trong xanh phẳng phất bóng những chú chim đang bay lượn hót ca chào đón sự yên bình trở lại. Không khí dịu đi, trong lành dễ chịu. Một cảnh sắc đẹp chào đón sự chiến thắng tại Magic.

Nhưng, cảnh sắc ấy sẽ tuyệt hảo hơn khi đám khói đen kia tan biến vào không khí. Đám khói ấy không mờ đi chút nào, vẫn cứ xoay tròn đều.

- Ta cũng muốn chia vui cùng các ngươi, haha _ từ trong đám khói, một giọng nói phát ra. Những câu từ như những sự chết chóc, cười mà như không. Giống như một gã đàn ông đang bị khàn tiếng mà hét thật to.

- Ngươi... Quý chủ?

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Phép Thuật - Magic School* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22

Nữ thần kinh ngạc trước tiếng nói phát ra từ đám khói đen, nghi ngờ hướng đôi mắt tím huyền bí về phía nó mà thốt lên.- Haha, ta chờ ngươi lâu lắm rồi _

lại là điệu cười ấy vang lên, làn khói đen cũng dần biến mất như con ốc xoay kia rồi lại là một người đàn ông bước ra. Đó chính là Quý chủ

- Không lẽ này giờ ngươi... già bộ?_ vẫn là ánh mắt đỏ của nữ thần hướng về Quý chủ.

- Không không, ta chưa thể chết nhưng cũng mất đi một phần năng lực, 3 tên nhóc đó cũng khá đó chứ_ khoanh tay trước ngực, đôi môi bắt giác nhoeo lên một đường cong tuyệt mỹ.

- Vậy tại sao ngươi không phản kháng lại?_ nghi hoặc nữ thần tra hỏi Quý chủ.

- Muốn gặp nữ thần cao quý đây e thật khó. Ta buộc phải dùng kế sách thôi. Mà này, nghe nói quân của ta đang đói khát tiến thẳng về phía cung điện đây. Cuộc vui sắp bắt đầu rồi_ tự mãn với câu nói Quý chủ di chuyển nhanh tới phía nữ thần, trong không trung ta chỉ thấy một vệt đen dài mà không thể thấy người tạo ra nó. Nâng cằm nữ thần lên hai đôi mắt đối diện với nhau, cả 2 cùng kiên quyết không chút nhún nhường.

- Bỏ tay ra khỏi vợ ta_ đứng ngay cạnh nữ thần, chứng kiến tất cả những gì Quý chủ làm với vợ của mình, vua Gapit giận giữ hất tay Quý chủ ra sẵn sàng thủ thế để chiến đấu.

- Nào nào, ta đâu muốn đánh nhau với ngươi. Chỉ là quan tâm chút tới nữ thần Kichi đáng mến này thôi_ Quý chủ nói như muốn bốn cọt với nhà vua

- Nữ thần, bọn quý đang tiến tới đây_ từ đâu một tên lính chạy vào hét hải báo cáo.

Ngoài kia, bọn quý đang lần áp binh lính để xông vào bên trong. Lũ quý đông như kiến khiến binh lính khó lòng xoay sở, cứ tiến được một thì lại lùi 2 tình hình vô cùng nguy cấp.

- Thế nào, vui chứ? Còn chờ gì nữa. Mau lại đây_ lùi về chỗ cũ, nụ cười nửa miệng xuất hiện. Quý chủ dang rộng đôi tay thách thức vua Gapit và nữ thần Kichi

Không thèm đáp lại một câu, cả hai cùng triệu hồi song kiếm Bích Nguyệt Thủy một loại kiếm chỉ dành cho người cai quản thế giới. Phối hợp đồng đều với nhau cả 2 cùng xông vào chiến đấu với Quý chủ.

Ở trên là như thế còn ở dưới, lũ quý đã ập vào, Kid, Jas và Mar chỉ đạo mọi người chiến đấu với quý. Tiếng binh khí va chạm vào nhau leng keng leng keng. Máu bắt đầu tràn lan khắp cung điện, xác người thì rải rác khắp nơi. Hai bên như ngang sức ngang tài không phân thắng bại.

- Hợp hoàn song kiếm_ chạm hai mũi kiếm vào nhau, vua Gapit và nữ thần cùng hô to sau đó xoay người tạo thế trận phóng phép thuật về phía Quý chủ.

Giương đôi cánh của mình ra trước mặt để bảo vệ, đôi cánh đen ấy hứng chịu tất cả tia phép dẫn đến cháy xém mất 1 đoạn, lông đen tả tơi rơi xuống bãi chiến trường đầm máu.

- Hắc dị nhân_ ẩn mình trong đôi cánh, Quý chủ đột nhiên phóng ra một quả cầu màu sắc pha trộn giữa đen hắc ám, tím kì bí, xám cô độc về phía 2 người họ. Quả cầu ấy mang một sức mạnh khủng khiếp khi mà vừa chạm tới là chấn 2 người tạo ra đã gây ra tiếng nổ long trời nổi đất, khiến cho trời đang yên lặng bỗng nổi cơn giông, mặt nước bị gió cuốn xô lên bờ tạo sóng đánh chìm cây cối, người dân và lũ quý đang hoành hành cũng bị cuốn trôi. Còn nơi xảy ra, nữ thần và đức vua bị văng ra xa một đoạn, trên người đã xuất hiện những vết thương ứa máu không cầm cự được hai người rơi tự do trên không trung. Bên dưới dường như không ảnh hưởng gì, có chăng chỉ là vài người bay mạng vì trúng phải tia phép phóng ra.

Thấy tình hình nguy cấp, Kid, Jas và Mar liền bay lên yểm trợ cho nữ thần, đức vua. Họ đỡ 2 người xuống mặt đất ra lệnh cho người bảo vệ rồi lên chiến đấu với Quý chủ.

Cả ba bay quanh Quý chủ, lập thế trận để phong ấn tầm nhìn, nhanh như chớp cả 3 lao vào thả kiếm. Mỗi nhát kiếm là một đường cắt dài trên người Quý chủ, 3 nhát kiếm là 3 đường dài, chúng ứa máu ra thấm đẫm vào bộ y phục màu đen kia rồi cô đọng lại. Một màu đen hòa chung với màu đỏ máu, bộ y phục như biến sắc một màu đen sẫm. Trên khuôn mặt kia bắt đầu xuất hiện những nét giận giữ, trông mất đỏ một màu máu tươi.

- Các ngươi...."Triệu hồi Meiku"_ những nhát kiếm đó đã động đến con giận của Quý chủ, lập tức triệu hồi vũ khí, một thanh kiếm Nhật dài, không sáng như những thanh kiếm khác, thanh kiếm này có màu máu khô, một loại màu sắc khó phân định.

Xông thẳng vào 3 người họ, Quý chủ sử dụng kiếm một cách điêu luyện. Liên tiếp sử dụng kiếm để hạ sát hoặc chống đỡ. Kỹ thuật ấy khó ai sánh nổi.

Dù rằng là 3 người nhưng việc làm thương Quý chủ một lần nữa là điều rất khó. Họ chỉ biết liên tiếp xông vào đưa ra những đường kiếm hiểm hách nhưng không tài nào đụng vào người Quý chủ được.

Tạm ngưng, ba người họ bay lại gần nhau tìm cách đối phó

- Chúng ta phải làm gì?_ Jas hỏi

- Sao không kết hợp việc dùng kiếm với phép thuật?_ Mar đưa ra ý kiến

- Nếu sơ sẩy, rất khó bảo toàn tính mạng_ Kid nói

- Không thử sao biết_ nhếch môi, Mar tự động xông thẳng vào Quý chủ, đưa lưỡi kiếm đi ngang qua người hấn kết hợp phép thuật của mình, một lưỡi kiếm được tạo ra từ nước liền xuyên qua người Quý chủ gây một vết thương lớn ở vùng eo.

Chưa để Quý chủ lấy lại khí thế, Mar bay lên tạo xoáy nước rồi dùng sức kiếm đẩy xoáy nước về phía Quý chủ, xoáy nước như dẫn ra tạo thành một sợi dây trói lấy Quý chủ.

Nhận thấy cách tấn công này có hiệu quả, Kid, Jas liền lên ứng trợ cho Mar. Liên tục những sợi dây được tung ra để trói lấy Quý chủ, rồi tiếp đến là những đường kiếm phép chém mạnh vào Quý chủ. Da thịt bị đường kiếm làm cho ứa máu, Quý chủ như con thú dữ gầm lên, dùng Hắc kiếm chém ngang một đường dài khiến 3 người họ bị thương ngã lăn xuống đất.

- Hừ, giỡn đủ rồi. Giờ ta chính thức làm vua của nơi này.

Bay vào bên trong đại sảnh, ngắm nhìn những thứ xung quanh "Đáng nghề nơi này phải thuộc về ta từ rất lâu rồi"

- HA..HA...HA_ ngửa mặt lên trời, Quý chủ đứng giữa sảnh cười lớn.

- Ta sẽ không cho người đụng đến cung điện của ta đâu_ từ ngoài bay vào, cầm chặt Bích Nguyệt Thủy trên tay, nữ thần liều chết xông vào chiến đấu với Quý chủ

- Sức người không xứng với ta_ cười khinh bỉ, giờ Hắc kiếm lên, Quý chủ chém một nhát thẳng về phía nữ thần. Nhát chém ấy có nội lực rất mạnh, nó xé toang không khí ra lao thẳng về phía nữ thần.

- Yaa..._ không tránh né, nữ thần cũng chém một nhát kiếm khiến sức nóng không khí tăng lên.

Hai nhát kiếm va chạm nhau rồi bùng nổ, cả nữ thần và Quý chủ đều bị ảnh hưởng bởi nó. Hai người bị đẩy lùi lại về hai bên

- Ta quyết sinh tử cùng người_ ánh mắt giận giữ, nữ thần lao thẳng về phía Quý chủ. Vẫn đứng đó, chờ thời cơ thích hợp, Quý chủ giờ kiếm chém ngang người nữ thần

- A...a..a_ đau đớn, nữ thần hét lên rồi rơi xuống nền nhà nằm bất động. Máu bắt đầu lan chảy, bao quanh người nữ thần

- Kết cục cho kẻ không biết lượng sức_ nhếch môi, Quý chủ tiến lại ghế của đức vua cười điệu cười man rợ, đắc thắng mình đã giành được cả thế giới phép thuật này.

- Joy, Joy hãy nghe ta nói. Con chính là vị cứu tinh của thế giới này. Hãy lấy viên ngọc hồng được đính trên ghế của nữ thần, viên ngọc phát ra 5 luồng ánh sáng tượng trưng cho Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ. Hãy sử dụng những năng lượng đó một cách thành thạo. Ta tin ở con.

"Chuyện gì thế này, sao mình thấy nhức đầu vậy"

Boong.... boong.... boong

Ba hồi chuông vang lên làm thức tỉnh cô gái trong ngục tối. Mở to đôi mắt xám tro của mình, cô như nhận thức được điều gì đấy. Phá tan cánh cửa sắt giam cầm, điều khiển gió bay ra ngoài. Theo một lý trí nào đấy, cô tự dẫn thân mình đến trước đại sảnh của cung điện. Trước mặt cô là một người phụ nữ ăn mặc quyền quý đang nằm giữa vũng máu đỏ tươi.

Trợn tròn mắt ngạc nhiên, định chạy lại gần người đó thì cô nghe được tiếng nói khàn khàn

- Khá khen cho người dám vào đây một mình chiến đấu

Quay người tìm nơi phát ra giọng nói, ngay trước mặt cô một người đàn ông toàn thân màu đen đang ngồi vắt chân trên ghế của vua Gapit

- Người là.... Quý chủ?

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Phép Thuật - Magic School* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23

Bóp.... bóp.... bóp Tiếng vỗ tay vang lên, rời khỏi chiếc ghế của mình Quý chủ từ từ tiến đến gần nó, từng bước, từng bước tiến về phía nó.

Lập tức, nó thủ thế phòng thủ nhìn thẳng vào Quý chủ đang đi về phía mình.

- Ta đâu làm hại gì người? Có sao phải phòng thủ?

Không quan tâm tới lời nói đó, nó triệu hồi vũ khí.

Gió - bao quanh người rồi nhấc bổng nó lên, mái tóc nâu đỏ được thổi bay trong không trung. Từ không trung một cây roi gió hiện ra, sợi dây dài ngoằng bao lấy thân thể nhỏ bé kia rồi dần dần tỏ ra thành một sợi dây dài suôn thẳng.

- Haha, người là ai mà mạnh mẽ vậy? Không sợ như đám người ngoài kia sao?

- Đừng nhiều lời, ta - Joy sẽ không khiêm nhường trước người đâu.

- Oh, thì ra là cô bé Joy. Haha, ta rất muốn biết sức mạnh của người như thế nào_ khi biết kẻ to gan dám đối đầu với mình là Joy - người Lazy nhờ trừ khử thì Quý chủ cười phá lên, giọng điệu thử thách muốn xem Joy như thế nào mà một cô gái như Lazy phải nhờ mình tiêu diệt.

- Vậy sao không thử luôn đi_ quất roi vào không trung, sợi roi dài uốn lượn đi thẳng tới chỗ Quý chủ.

Nhanh chóng né tránh, đôi cánh đen bị cháy xém một phần được bung ra, di chuyển lên không trung, liếc nhìn nó Quý chủ như muốn thách thức

- Nếu vậy thì ta không khách sáo_ ngay lập tức, một quả cầu đen đã ngự trị trên tay Quý chủ và chỉ chờ xác định mục tiêu là nhanh như cắt nó đi thẳng đến đích ngắm và bùng... sẽ có một vật gì đó không còn tồn tại trên thế giới này.

Quả cầu ấy được phóng ra, mục tiêu là nó. Cũng như thường lệ, khi mình gặp nguy hiểm thì phải biết cách tránh né. Gọi gió, nó được nhấc bổng lên không trung, tránh được quả cầu kia. Nhìn lại nơi quả cầu đáp xuống, một vết cháy đen trên thảm đỏ, không còn một vết tích nào cho thấy nơi ấy từng xuất hiện một màu đỏ quuyến lức.

Hoi hoang mang nhưng cũng trấn tĩnh được tinh thần. Lấy hết can đảm, nó phóng ra một luồng gió đủ để thổi bay những thứ nó đi qua. Luồng gió còn cách Quý chủ 10cm thì bỗng biến mất, thật không ngờ chỉ cần một cái gảy tay của Quý chủ lại dập tắt được sự tấn công của nó. Dù thế nhưng nó vẫn quyết tâm đánh bại được Quý chủ, nó lao thẳng về phía Quý chủ tấn công trực diện.

- Quả là can đảm. Nhưng không đúng chỗ_ câu nói đó quả rất đúng. Với một người mạnh như Quý chủ thì nó có sử dụng phép thuật đến kiệt sức cũng không thể làm tổn thương đến Quý chủ.

Dùng roi gió, nó quất mạnh vào Quý chủ, những âm thanh vun vút của lực roi chạm vào không khí vang lên nghe đến là vui tai. Rồi còn những tiếng va chạm giữa roi gió và người Quý chủ đen đét. Nó như người điên loạn liên tục tung roi vào mục tiêu mà không cần chú ý bất kì thứ gì khác. Còn Quý chủ, hần chỉ đứng đó, không buồn né tránh mà hứng trọn những lần roi của nó vung ra.

Hắn không tránh né không phải vì không thể tránh mà là do hắn muốn thách thức nó. Một cô gái đến tung cánh bay lên mà không làm được lại có ý chí quyết tâm đến vậy. Còn điều đặc biệt là một cô gái yếu như vậy thì tại sao Lazy biết rằng quý rất nguy hiểm lại mạo hiểm tới nhờ giúp đỡ. Cô thật đặc biệt. Hắn muốn coi thử cô giữ được cái tinh thần như thế này đến bao giờ.

30 phút sau, một quãng thời gian không dài không ngắn, nó đã mệt dần. Một phần do không biết điều chỉnh sức, một phần do vết thương của hôm khảo sát Phòng thủ vẫn chưa lành. Lực roi dần yếu nhưng ý chí đánh bại Quý chủ của nó không hề giảm đi.

- Người không thấy mệt sao?_ chiếc áo khoác trên người lại thêm những vết cắt, máu cũng đã chảy ra nhưng Quý chủ vẫn đứng đó không quan tâm. Chỉ chú ý vào người con gái đang nỗ lực đánh bại mình mà nhếch môi cười.

- Ta... ta phải giết người_ dứt câu nó là một lực roi mạnh quất vào Quý chủ làm rách phần cầu vai áo, da thịt ở cầu vai đỏ lên rồi sưng tấy.

Buông roi, nó ngã khụy xuống đất.

- Chịu thua rồi sao?_ hạ cánh xuống, bước lại gần nó Quý chủ nói

Nó đã kiệt sức rồi. Nó phải buông xuôi, nó rất hận. Hận vì tại sao mình không thể hạ gục Quý chủ. Hắn đứng yên cho mình tấn công mà, tại sao? Tại sao chứ? Gào thét lên trong lòng rồi nó ngã gục trên nền nhà lạnh lẽo.

- Haizz thật đáng thương. Vậy ta sẽ giúp người lần này_ từ trong áo, Quý chủ lấy ra một chiếc lọ thủy tinh đen_ Thứ này sẽ giúp người trở thành con người ban đầu và tất nhiên sẽ không có phép thuật. Như vậy người sẽ không phải chiến đấu để bảo vệ nơi này. Hahaha.

Khi Lazy đến gặp Quý chủ, cô có kẻ: Joy là một con người bình thường. Không hiểu sao, một ngày nọ Joy bỗng có sức mạnh và sau đó được chuyển đến ngôi trường Magic School. Nghe thế, Quý chủ liền đưa Lazy lọ thủy tinh đen. Chiếc lọ ấy sẽ giúp Lazy làm cho nó mất hết sức mạnh và như thế, nó dễ dàng bị hạ gục bởi Lazy.

Không có phép thuật? Nó có nghe nhầm không? Nếu không có phép thuật khác nào nó phải trở về cuộc sống trước kia. Nó thực sự không muốn....

Đưa lọ thủy tinh đen về phía nó, thứ nước trong lọ dần chảy vào miệng nó. Nó thấy có cái gì rất lạ, người nó nóng bừng lên, đầu nó bị rối tung bởi những kí ức xa lạ.

"Chuyện gì vậy? Mình mình không... không thể"

- A...a...a_ một tiếng hét vang lên làm rung động cả đại sảnh. Nó ngất lịm đi.

Quý chủ nhìn gương mặt nó, nét mặt sợ sệt, những giọt mồ hôi lăn dài trên má khiến những lọn tóc bết dính lại trên khuôn mặt kia. Rồi quay người hướng về phía chiếc ghế của vua Gapit cười lớn

- Haha, dù sao đi nữa, chiếc ghế này mãi là của ta.

Bên ngoài, lũ quý đang ồ ạt xông vào. Dẫm đạp lên những người đang bị thương nặng nằm la liệt ở trước cung điện.

Một tên chạy vào báo với Quý chủ

- Chủ nhân, bọn họ đã được xử lý hết rồi.

- Tốt, giờ hãy mang chúng đi. Tước hết phép thuật của chúng để chúng phục vụ cho loài quý chúng ta.

- Rồi.

Nhận lệnh, tên quý đó chạy ra ngoài lệnh cho những tên còn lại mang những người bị thương về nơi chú ẩn để lấy phép thuật của họ.

Từng người từng người bị đưa đi, chẳng mấy chốc, cung điện vắng tanh không một bóng người. Bên trong chỉ còn 2 con người đã ngất lịm đi và không biết bao giờ tỉnh lại.

"Joy, nghe ta nói. Hãy dậy đi. Con cảm nhận được chứ? Hãy trở về là con đi. Ta kì vọng vào con. Joy, hãy dậy đi" lại là những âm thanh đó. Một người nào đó đang cố gắng làm nó tỉnh dậy.

"Minh, mình chưa chết? Vậy là sao? Mình phải đứng lên. Phải..." dần lấy lại ý thức, nó quyết tâm chống lại Quý chủ đến hơi thở cuối cùng. Nhưng đó chỉ là suy nghĩ của nó. Nó vẫn không thể cử động, đôi mắt của nó không thể mở ra. Đang lạc trong dòng suy nghĩ, bỗng nó thấy một khoảng không trắng xóa, những hình ảnh ở đâu ủa về, nó không hề biết đó là gì, tại sao lại ở trong đầu của nó. Đau, nó đau lắm...

Từ nơi nó nằm bỗng lạnh lẽo một cách lạ thường, nền nhà dần bị băng bao phủ. Nhanh chóng, băng đã lấn chiếm cái không gian to lớn của cung điện này.

- Chuyện... chuyện gì vậy?_ Quý chủ ngạc nhiên khi thấy hiện tượng kì lạ này. Cả căn phòng bị đóng băng hết. Chỉ để lại chỗ 2 thanh kiếm kia và viên ngọc hồng vẫn đang lấp lánh.

"Lạnh, lạnh quá. Chuyện gì thế?" Cả người nó đột nhiên bùng sáng. Ánh sáng ấy chiếu rọi khắp căn phòng, phản chiếu qua những mảnh băng lấp lánh. Ánh sáng này? Như một ánh kim cương vậy. Lấp lánh, lấp lánh là chói mắt người nhìn.

Cơ thể nó được nhắc bổng lên, có thứ gì đó đang biến đổi. Mái tóc nó đang dài ra, trong sự bao phủ của ánh sáng, mái tóc nâu đỏ dần dần chuyển sang màu trắng, màu của sự lạnh lẽo. Bộ đồng phục của trường bị lấp đi bởi ánh sáng lấp lánh rồi dần lộ ra một bộ váy công chúa màu tím nhạt thanh thoát đến kiêu sa.

"Sao mình thấy nhẹ quá?" Được nâng lên không trung, nó thấy cơ thể mình nhẹ một cách lạ thường. Dần mở mắt, ánh sáng kia cũng dần tắt theo. Đôi mắt ấy được mở hết ra, trông mắt không còn là màu xám tinh nghịch nữa, thay vào đó là màu đỏ máu, màu mắt mang sự chết chóc. Nhìn xung quanh mình, nó thấy mình thay đổi hoàn toàn. Và có cái gì đấy đang lan tỏa trong con người mình. Là sức mạnh, đúng vậy là sức mạnh. Cái cảm giác này, nó thấy một nguồn sức mạnh dồi dào, nó muốn... muốn bùng nổ đôi cánh của mình ra.

Nhớ lại lời giáo viên nói, nó dồn sức mạnh tại một điểm và tập trung. Vù... đôi cánh của nó được bung ra. Một đôi cánh tím đậm hơn màu váy, làm nổi bật lên mái tóc trắng dài kia. Thật đẹp!

"Minh... mình đã làm được"

Chứng kiến từ đầu đến cuối sự thay đổi của nó, Quý chủ tròn mắt lên nhìn

- Không phải ngơoi.. đã mất hết phép thuật sao?

- Quý chủ?

Có một sự lặp lại không hề nhẹ

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Phép Thuật - Magic School* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24

Không hiểu chuyện gì vừa mới xảy ra, thấy Quý chủ đang tròn mắt nhìn mình thì nó ngạc nhiên. Đưa mắt nhìn xung quanh, tất cả đã đóng băng "Quen, quen quá, cảnh tượng này hình như đã thấy một lần rồi thì phải". Dừng mắt tại vị trí một người phụ nữ đang bị băng bao phủ quanh người. Ngơ ngác nhìn, dường như có một cái gì đó đang ùa về trong kí ức của nó. Tiến lại gần, vừa mới chạm tay vào người phụ nữ đó, nó cảm nhận được một cái gì đó lạnh, rất lạnh bên trong và trong phút chốc... người phụ nữ đã hóa thành những mảnh băng li ti bay vào trong không khí. Lần này, nó như xác định rõ được một phần kí ức nào đó. Đúng, đúng vậy, trong giấc mơ nó đã từng thấy, một người phụ nữ ôm lấy đứa bé và cả hai đã hóa thành băng. Không tin vào điều xảy ra trước mắt, nó ôm chặt đầu mình, cố gắng để quên đi những kí ức kia và quên đi những điều đã xảy ra trước đó. - Ngươi... là ai?_ giống như nó, không tin vào điều xảy ra trước mắt Quý chủ nghi ngờ hỏi

- Ta... là ai? Một câu hỏi ngớ ngẩn_ khoanh tay trước ngực, nó cười khẩy ánh nhìn khinh bỉ

- Sức mạnh của ngươi từ đâu mà có?

"Sức mạnh? Có phải thứ mà mình cảm nhận được khi này?"

- Ngươi không cần biết điều gì cả, hãy lên giao chiến đi. Ta quyết không thể thua ngươi_ kiên quyết nói, ánh mắt của nó đột nhiên trở nên sắc bén, đôi cánh tím được nâng lên đưa chủ nhân của nó bay lên không trung một cách nhẹ nhàng.

- Hừ, ngươi quá tự kiêu chẳng? Với ta ngươi không là gì cả_ cũng như nó, đôi cánh đen chấy xém được nâng lên, Quý chủ bay ngang tầm với nó.

Không chán chừ, nó bắt đầu triệu hồi vũ khí

- Heiki triệu hồi_ lại là một con gió bay quanh người nó, mái tóc trắng được gió thổi lên uốn lượn mượt mà. Chiếc váy công chúa cũng được thổi phồng lên tạo dáng thanh thoát ôm trọn con người nhỏ bé kia. Nhưng có một điều khác lạ, không có một thứ gì hiện ra cả, tất cả chỉ là gió. Đến rồi lại đi mà không để lại một điều gì. Bất ngờ trước điều vừa xảy ra, nó không tin mình không thể triệu hồi vũ khí. Lập tức làm lại một lần nữa, và cũng như vậy, chỉ có gió, đến rồi lại đi.

- Chuyện gì xảy ra với ngươi vậy? Không có vũ khí để chiến đấu ư?_ ánh mắt đỏ ầu liếc nhìn nó, chất giọng khàn khàn tỏ ra thương hại rồi lại bật cười vì thích thú.

"Joy, nghe ta. Con không thể triệu hồi vũ khí, vì thế hãy tự sử dụng phép thuật của mình. Con có thể làm được" giọng nói ấy, lần nữa lại vang lên.

Nó không biết phải làm gì, phép thuật ư? Nhưng nó đã biết làm gì đâu.

"Như những gì con học được. Hãy sử dụng chúng"_ như đọc được mọi suy nghĩ của nó, giọng nói ấy liên tục chỉ bảo cho nó những gì nó phải làm.

Đưa tay ra trước mặt, tập trung hết phép thuật vào đôi tay của mình, một quả cầu đang xoay chuyển trên đôi tay của nó. Nó cũng ngạc nhiên lắm, trước kia chỉ là một màng chắn mỏng thôi giờ là một quả cầu phép thuật, như cảm nhận được quả cầu ấy chứa một sức mạnh rất lớn. Nhưng quan trọng hơn hết là đánh bại Quý chủ vì thế nó không bận tâm lắm vì sao mình lại làm được như thế này.

Quả cầu ấy ngày một lớn đến khi nó thấy được phép thuật đã đủ để làm hại Quý chủ thì lập tức nó phóng quả cầu ấy đi. Như một tia lửa điện, quả cầu lao thẳng về phía Quý chủ, ma sát với không khí mà ngày càng nóng lên. Còn Quý chủ cũng đã lường trước được tình thế mà di chuyển với vận tốc ánh sáng để tránh né. Ban đầu chỉ là thế, về sau liên tục xuất hiện những quả cầu khác hướng về phía mình, Quý chủ di chuyển nhanh hơn, gọn hơn và chỉ tránh né chứ không hề phản công.

Cảm thấy như Quý chủ đang trêu đùa mình, lại dùng hết sức mà tạo ra những quả cầu mạnh hơn nữa phóng thật nhanh về phía Quý chủ. Cứ thế không một lần nào thành công mà nó gần như là kiệt sức, gương mặt hiện rõ sự tức giận, gắng gượng để đánh trúng Quý chủ dù chỉ một lần.

"Joy, không nên làm thế, con sẽ kiệt sức mất. Hãy sử dụng những gì con có. Khả năng của con còn hơn thế này nhiều" giọng nói ấy lại vang lên chỉ dẫn cho nó.

Nó đã mệt rồi, nó không biết mình phải làm gì nữa. Vũ khí không có trong tay, sức mạnh mới có được nó chưa biết nên khám phá như thế nào. Giọng nói ấy lại liên tục xuất hiện trong đầu của nó, giờ đây nó hoang mang, muốn chiến thắng Quý chủ sao mà khó vậy? Phải làm gì đây?

Là những câu hỏi, nó chẳng muốn bị bất lực trước tình thế hiện tại. Chẳng muốn suy nghĩ thêm nữa, lao thẳng về phía Quý chủ mà chiến đấu. Lại là sự trêu đùa với nó, không thèm đánh trả, Quý chủ chỉ né tránh, như thế nó càng điên tiết hơn, sức chiến mạnh hơn nhưng tỉ lệ trúng mục tiêu lại giảm đi. Có lẽ Quý chủ muốn làm nó mất bình tĩnh trong chiến đấu, đợi đến thời cơ thích hợp thì sẽ ra tay nhanh gọn lẹ để hạ gục nó một cách dễ dàng.

Gió, thổi vào trong sảnh, những mảnh băng bị nhuộm màu hoàng hôn, một màu vàng dịu. Bầu trời đang chuẩn bị rơi vào khoảng lặng để nghỉ ngơi thư giãn, một bầu trời êm ả như không có chuyện gì xảy ra. Còn dưới mặt đất là một sự hoang tàn lạnh lẽo, rất nhiều nơi bị tàn phá thảm hại. Nơi nào đó, hàng nghìn con người đang tập trung lại, những con quỷ đang cho họ uống một thứ gì đó rồi họ gào lên như một con thú đang lên cơn giận dữ sau đó họ ngất đi và bị nhốt lại trong một cũi sắt lớn. Khi tỉnh lại chẳng hiểu chuyện gì đang xảy ra nữa, cố gắng sử dụng phép thuật mà không thể đành ngồi lại với nhau trong chiếc cũi lớn đó mà hoài niệm về những chuyện trước kia hay lo lắng không biết số phận mình sẽ đi về đâu.

Quay lại với đại sảnh của cung điện Magic, nó giờ như bị tàu hỏa nhập ma điên cuồng lao vào Quý chủ, giọng nói ấy liên tục khuyên ngăn nó nên tiết chế lại không nên làm như vậy nhưng nó nào có nghe, lý trí của nó như bị mất đi đẩy xa giọng nói ấy ra khỏi đầu của mình. Còn Quý chủ mặc nhiên cho nó

tấn công dồn dập còn mình thì tránh né, ánh mắt đỏ máu đặc trứ, khóe miệng nhếch lên thích thú, đôi cánh đen liên tục di chuyển từ chỗ này sang chỗ khác. Bất ngờ, đôi cánh ấy dừng lại, để nó lại gần đánh thẳng vào, lông đen lần nữa rơi xuống nền nhà, đôi cánh bị trọc mất một phần. Nó cười như một con quỷ hạ gục được một con mồi béo bở, cứ thế làm vang động cả sảnh.

"Joy, nghe ta. Con không được dẫn thân vào nó. Trờ lại đi!"

- Giờ đến ta _ nhưn mi nhìn nó, nụ cười đắc thắng của nó chưa được bao lâu thì Quý chủ đã dập tắt bằng một lưỡi kiếm đâm xuyên qua người. Máu từ miệng ứa ra, hai bàn tay nắm lấy lưỡi kiếm kia, đôi mắt đỏ ngược nhìn lên chủ nhân của thanh kiếm, khóe miệng giật giật, lại là một giọng cười. Một giọng cười ghê rợn. Rút thanh Hắc kiếm ra, giọng cười của nó tắt hẳn. Từ khoảng không rộng lớn, đôi cánh tím xòe rộng từ từ đưa nó hạ đất một cách an toàn. Máu bắt đầu chảy ra từ vết thương, lan rộng trên nền băng. Giống như có một sức nóng gì đó, băng từ từ tan chảy.

"Là ta đã sai? Ta sai thật rồi. Giờ ta sẽ phải sửa sai, ta sẽ để con trở lại là con, người con gái sở hữu sức mạnh cấp Roi duy nhất của thế giới"_giọng nói ấy nghe ngạo như cổ kim nên để không khóc, giọng nói ấy như đang tự trách và giọng nó ấy còn có cái gì đó thể hiện sự quyết tâm sửa đổi.

Cả sảnh bị bao trùm bởi màn đêm, không khí trong sảnh lạnh dần, băng bắt đầu tan tạo những giọt sương lạnh, nơi nó gã xuống, những ánh lấp lánh đang hòa vào giọt sương lạnh mà bốc hơi đi. Máu nó không còn chảy nữa, như một phép màu, vết thương của nó lành lại, nó lại được hồi sinh. Và như lần đầu tiên, cả người nó được nâng lên không trung tỏa sáng, ánh sáng xua đi màn đêm tối, bao trùm lên mọi ngõ ngách. Cả cung điện sáng bừng lên giữa bầu trời đen, từ nơi bọn quỷ đang tập trung, chúng cũng phải ngỡ ngàng trước ánh sáng mà cung điện tỏa ra, ánh sáng ấy làm chúng lóa mắt, những người đang bị nhốt trong cũi bỗng thấy trong người mình có cái gì đó rất lạ, họ cảm nhận được phép thuật đang quay về với mình và họ cảm nhận được có một nguồn năng lượng thúc đẩy họ chiến thắng trong cuộc chiến giữa đêm tối này. Họ bắt đầu phá cũi, triệu hồi vũ khí sẵn sàng cho trận chiến.

Ba người Kid, Jas và Mar đã tung đôi cánh của mình lên. Dưới sự phân công của vua Gapit, 3 người họ chỉ huy mọi người chiến đấu đánh bại lũ quỷ hèn hạ kia. Thần dân của Magic phản công giành lợi thế về phía mình.

Trong cung điện, nó đã hồi sinh. Đứng giữa không trung, đôi mắt đỏ máu lạnh lùng nhìn xung quanh, mái tóc trắng bay phất phơ, đôi cánh tím được đang rộng, tay nó chấp vào eo tạo dáng uy quyền.

- Sao ngươi có thể hồi sinh? _ Quý chủ một lần nữa ngỡ ngác nhìn người con gái giữa không trung, lần này ngoại hình của nó không hề thay đổi nhưng khi chất bên trong đã thay đổi hoàn toàn, cả người nó tỏa ra sự uy lực, khuôn mặt toát lên vẻ kiêu ngạo.

- Ngươi đâu phải bận tâm về điều đó. Hôm nay, với danh nghĩa là công chúa của thế giới phép thuật này, ta tuyên bố sẽ đánh bại ngươi, mang lại hòa bình cho Magic_ đưa đôi mắt đỏ máu về phía Quý chủ, từng chữ nó phát ra mang âm điệu khí thế đầy quyền lực của một người thuộc dòng dõi hoàng gia.

- Ngươi? Công chúa?

- Đúng vậy, xin giới thiệu với ngươi. Ta.... công chúa Joy, người thừa hưởng sức mạnh cấp Roi của nữ hoàng Jioy.

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Phép Thuật - Magic School* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 25

Sau lời giới thiệu của nó, Quý chủ lập tức tròn mắt nhìn. "Đó là công chúa Joy? Con của nữ hoàng Jioy? Vậy không lẽ....." một suy nghĩ bất chợt hiện lên trong đầu Quý chủ. Cô quan sát kĩ nó một lần, chợt Quý chủ nhận thấy, nó trông thật quen. Đúng thế, đôi cánh tím là đôi cánh của nữ hoàng Jioy, chỉ có ai đạt tới cấp Roi mới có thể sở hữu nó và còn đôi mắt đỏ máu kia, không phải là được thừa hưởng từ Quý chủ hay sao? Nó chính là con của nữ hoàng và Quý chủ. Một đứa con không ai mong muốn nó ra đời. "Từ xưa, khi nữ hoàng Jioy còn cai trị thế giới phép thuật này, lúc đó con người và loài quỷ chung sống hòa bình với nhau. Đến một hôm, khi mà loài quỷ bất ngờ nổi dậy muốn chiếm đoạt cả thế giới cho riêng mình, nữ hoàng Jioy đã chỉ đạo đội quân tinh nhuệ để chiến đấu với chúng, sau một tháng trời cuộc chiến cuối cùng đã kết thúc. Loài quỷ bị đẩy ra khỏi thế giới, phải sống trong những góc tối tăm nhất. Nhưng sau một tháng đó, nữ hoàng Jioy đã phải lòng Quý chủ - lúc đó Quý chủ chỉ là một tên lính quen e dè. Không muốn vì mình mà thế giới bị tổn hại nên người đã nhường ngôi lại cho nữ thần Say. Sau khi nhường ngôi, người vẫn sống trong cung điện nhưng không tham gia việc triều chính nữa, hàng ngày nữ hoàng lên núi đi gặp Quý chủ, không lâu sau nữ hoàng đã có con với Quý chủ. Tưởng rằng Quý chủ sẽ rất vui khi biết tin này nhưng nào ngờ hẳn lại bắt nữ hoàng bỏ đứa bé đi và dọa sẽ giết nếu không nghe theo, vì không muốn đứa con của mình giết bỏ nên nữ hoàng đành mang đứa con của mình đi gửi tại một nơi gọi là Trái Đất. Sau vài năm, nhờ những thông tin của nữ hoàng, Quý chủ đã chỉ huy loài quỷ tấn đánh thế giới phép thuật. Biết tin, nữ hoàng Jioy tự trách mình mu muội trong tình yêu, không lường trước được những việc như thế mà khiến thế giới đi vào cuộc chiến tranh nên đã giam cầm mình trong phòng kín. Một năm sau khi không còn nghe những tiếng động lớn từ bên ngoài, nữ hoàng bước ra khỏi phòng, cảnh tượng giờ đã hoang tàn, cả cung điện không một bóng người, đầu đó nữ hoàng nghe thấy tiếng khóc của một đứa trẻ. Lần theo tiếng khóc, nữ hoàng đến đại sảnh thì thấy một đứa bé đang ngồi đó khóc, nhận ra đứa bé ấy chính là người con đỡ đầu của mình, nữ hoàng đã chạy đến ôm đứa bé ấy vào lòng rồi ngồi nghe đứa bé ấy kể lại chuyện đã xảy ra. Rất hối hận, nữ hoàng đã dùng sức mạnh của mình để phong ấn Quý chủ lại và nói cho đứa bé biết tất cả sự thật mong nhận được sự tha thứ."

- Người là con của nữ hoàng Jioy? Vậy người biết mình đang đối đầu với ai không?_ nở nụ cười khinh miệt, Quý chủ nói
- Ta cần biết ư?_ nhún mày, nó kiêu ngạo trả lời
- Câu hỏi hay, haha. Đứa con không mong muốn của ta.

"Đứa con không mong muốn? Là sao?" nghe đến đó, nó chợt nhíu mày không hiểu Quý chủ đang nói cái gì. Nhưng nó cũng không có ý định hỏi lại. Nó biết vị trí của mình và việc mình đến đây để làm gì. Không buồn giằng co với Quý chủ nữa, nó bắt đầu tấn công.

Ánh mắt sắc lạnh, như thể muốn ăn tươi con người trước mặt kia, tay phải chợt đưa ra, thứ gì đó đang xuất hiện, là thanh kiếm bạc không nó không phải thanh kiếm bạc, nó là một thanh kiếm gần giống với thanh kiếm bạc nhưng sắc bén hơn, chạm khắc tinh xảo, ở phần chuôi cầm có một lỗ hồng, đó chính là nơi viên hồng ngọc được đặt vào. Thanh kiếm ấy phát ra thứ ánh sáng huyền ảo, lấp lóe.

Lao như tên về phía Quý chủ, tiếng gió như tiếng xé... vun vút. Đưa kiếm theo một đường thẳng ngang người Quý chủ, do quá nhanh, quá bất ngờ nên Quý chủ không kịp chống đỡ đã hứng chịu cả đường kiếm đó. Vừa chạm người Quý chủ, như một cơn gió lớn thổi bay Quý chủ ra xa, máu bắt đầu chảy.

Ôm lấy vết thương ngang bụng, mái tóc phát phơ để lộ một nửa khuôn mặt còn lại. Quý chủ, quả rất đẹp. Vẻ đẹp tựa như thần chết, máu lạnh và huyền bí. Biết là nguy hiểm nhưng tại sao người ta vẫn muốn đến gần để khám phá. Chắc cũng vì thế mà nữ hoàng Jioy mới phải lòng hắn. Đôi mắt đỏ máu trau lại nhìn con người trước mặt, trên tay đã xuất hiện thanh Hắc kiếm từ bao giờ. Từ từ đứng dậy, ánh mắt vẫn không rời khỏi con người kia. Hai cặp mắt đỏ nhìn nhau, một trên một dưới, cả hai đều sắc lạnh, đều rực lửa và đều có quyết tâm đánh bại người kia.

Đôi cánh đen được bung ra, không còn lạnh lặn nữa, nó đã bị cháy xém mất phần nào. Một đường thẳng, lao nhanh đến chỗ nó, Hắc kiếm chém liên tiếp va chạm với thanh kiếm của nó - Phong Ngọc Kiếm. Những âm thanh vang động cả sảnh của lâu đài, kẻ ra người đỡ cứ thế mà hòa vào nhau thành một. Một cuộc độ kiếm khốc liệt vào một đêm không sao tối đen như mực.

Một ngày mới bắt đầu, hôm nay không phải một ngày mưa gió cũng chẳng phải một ngày tươi đẹp. Bầu trời được bao phủ bởi những đám mây xám xịt, không một cơn gió nào được thổi qua nhưng mùi tanh của máu đã lan tỏa khắp nơi, phải chăng là máu rất nhiều?

Nơi nào đó, hàng trăm nghìn cái xác được chất thành đống, máu đã chảy thành sông. Nơi đó là nơi chiến đấu của những người dân thế giới phép thuật và bọn quỷ. Sau một đêm dài dằng dặc, với sự chỉ đạo tài tình của vua Gapit và 3 bọn hắn cuối cùng mọi người đã tiêu diệt được đám quỷ nhưng cũng không ít người đã ngã xuống hi sinh. Tất cả cùng nhau nhanh chóng quay về cung điện để giải thoát cho nữ thần Kichi và đánh bại Quý chủ.

Cung điện lúc này vẫn không ngớt âm thanh do hai thanh kiếm tạo nên. Có vẻ như cả hai đều ngang sức ngang tài. Cho đến khi, ánh sáng của Phong Ngọc Kiếm chiếu lên viên hồng ngọc, ánh sáng ấy được phản chiếu lại làm chói mắt nó, nhân lúc đó, Quý chủ thừa cơ mà trả thù cho vết thương hôm qua. Không kịp phản ứng, nó bất ngờ ngã xuống sàn nhà. Nhưng có vẻ như nó không đau, không cảm thấy khó chịu, khuôn mặt nó lúc này lại hiện lên vẻ trầm tư cứ như nó đang suy nghĩ điều gì đó.

"Viên hồng ngọc đó? Viên hồng ngọc? Có phải thứ mình đang tìm kiếm?"_ khi thấy viên hồng ngọc được gắn trên chiếc ghế của nữ thần Kichi phản ứng với ánh sáng mà thanh kiếm của nó tỏa ra, nó lập tức nghi ngờ. Lần tìm trong kí ức, nó nhớ đã có lần, ai đó nói với nó nếu lấy được viên hồng ngọc đó, nó sẽ giải cứu được thế giới.

Không cần biết điều nó nghĩ có phải đúng không, nếu cứ để tình hình như thế này chắc cuộc chiến sẽ kéo dài mãi, như thế khó lòng để thế giới được bình yên. Vì thế nó quyết định thử một phen, mặc vết thương đang rỉ máu, đôi cánh tím được dâng lên lao nhanh đến gần viên ngọc. Chỉ còn cách viên ngọc khoảng 1m, nó đưa tay ra với nhưng lại bị thân hình to lớn của Quý chủ che mất.

- Định lấy viên ngọc này sao?_ đôi mắt đỏ máu cúi xuống nhìn nó, nét mặt đầy ý hỏi
- Tránh ra_ đứng thẳng người, tay cầm thanh Phong Ngọc Kiếm vung ra trước mặt Quý chủ
- Ta đầu ngu, nếu làm vậy ta sẽ thiệt mạng.
- Vậy ta sẽ tự thân lấy nó.

Đôi cánh tím linh hoạt đưa nó di chuyển trong không trung, tay nhanh chóng đưa ra những đường kiếm chuẩn xác chém vào Quý chủ hông đùi Quý chủ ra xa. Quý chủ cũng không vừa, tránh đỡ những đường kiếm vô cùng điêu luyện và bảo vệ viên hồng ngọc rất cẩn thận không để nó có cơ hội tiến gần.

Sau một chặng đường dài, cuối cùng mọi người cũng đã đến được cung điện. Từ bên ngoài, họ đã nghe thấy tiếng của hai thanh kiếm va chạm vào nhau. Trong đầu ai cũng xuất hiện một suy nghĩ "Nữ thần Kichi thật kiên cường". Để mọi người bên ngoài, vua Gapit, Kid, Jas, Mar cùng xông vào trong để trợ giúp cho nữ thần. Vừa bước vào trong, ai cũng bất ngờ khi thấy đôi cánh của nữ thần là đôi cánh tím. Không lẽ.... đó là nữ hoàng Jioy?

Khi đánh nhau với Quý chủ, nó không để ý tới có ai đến mà chỉ chú tâm vào viên hồng ngọc, quay lưng với những người đằng sau. Mái tóc trắng dài phát phơ trong không trung, đôi cánh tím điêu luyện ôm trọn lấy con người nhỏ bé kia di chuyển nhẹ nhàng. Bốn người họ hết sức ngạc nhiên và tự đặt cho mình câu hỏi "Tại sao nữ hoàng lại ở đây? Tại sao nữ hoàng lại chiến đấu với Quý chủ?"

- Haha, chúng ta có khách sao?_ tình ý, Quý chủ thấy được 4 người con trai đang đứng trước cửa cung điện nhìn hai người giao đấu liền cất tiếng

Nghe vậy, nó liền quay đầu lại xem đó là ai. Vừa quay đầu lại, 3 người Kid, Jas, Mar liền sững người lại, đó là khuôn mặt của Joy, nhưng sao đôi mắt lại

chuyển màu vậy?

Thừa cơ hội, Quý chủ đưa kiếm qua người nó, cũng may vì chỉ là xướt qua eo nhưng nó bị tấn công bất ngờ, không kịp định hình mà rơi xuống. Thấy vậy, Kid và Jas lập tức tung cánh bay đến đỡ nó, vua Gapit và Mar thì bay đến chỗ Quý chủ mà tấn công.

- Joy, em không sao chứ? _ nhẹ nhàng cướp mắt nó từ Kid, Jas đỡ nó mà hỏi.

Định hình lại được, nó nhú mày nhìn người con trai trước mặt. Lạnh lùng lấy tay mình hất tay Jas ra, đôi cánh tím di chuyển lên không trung.

- Ta không quen người.

Trở lại với vị trí của mình, nhân lúc Quý chủ đang bị hai người kia tấn công, nó nhanh chóng đến bên chiếc ghế và lấy đi viên hồng ngọc. Viên hồng ngọc trên tay nó, phát sáng. Thanh kiếm cùng hồng ngọc bay lên hòa vào nhau phát ra 5 tia sáng, nó bay lên nắm lấy thanh kiếm trên tay. Ánh sáng dần dịu đi lỗ hổng của thanh kiếm đã được lấp bởi viên ngọc. Nó cảm thấy... sức mạnh của mình tăng lên đáng kể.

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Phép Thuật - Magic School* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 26

Không gian nơi đây yên tĩnh lạ thường, sức nóng của không khí tăng lên. Những ánh mắt khó hiểu nhìn về phía nó, họ không hiểu chuyện gì vừa xảy ra, riêng Quý chủ ánh mắt đầy kinh ngạc nhìn thanh kiếm trên tay nó. Thanh kiếm đó chính là thứ để tiêu diệt Quý chủ mãi mãi. Nhân lúc mọi thứ chưa ổn định, Quý chủ tính chạy đi sẽ tu luyện sức mạnh thêm nữa. Nhưng nào được, với đôi mắt sắc bén của nó, nó dễ dàng quan sát thấy Quý chủ đang có ý định chạy về phía cửa liền một kiếm chém ngang người Quý chủ. Ánh mắt hiện rõ sự khinh bỉ dành cho một kẻ tàn ác có ý định thống trị thế giới mà lại định bỏ chạy như một con chuột tham sống sợ chết chỉ dám chui rúc đầu đó đợi thời cơ sẽ lộ diện. Thẳng tay mà vung kiếm, ánh sáng của thanh kiếm lóe lên làm chói mắt mọi người, không ai thấy đường kiếm đi cả, chỉ nghe thấy tiếng ma sát với không khí rõ ràng. Chỉ sau vài tích tắc, tiếng hét của Quý chủ vang lên chấn động cả cung điện. Tiếng hét đau đớn, tiếng hét của sự không phục, tiếng hét ấy chỉ cất lên được một lần liền tắt lịm trả lại không gian yên tĩnh trước đó. Mùi máu tanh bắt đầu xộc lên, máu lan ra khắp sàn của cung điện, bao bọc lấy vật thể đen đang nằm co ro trên nền lạnh lẽo. Vật thể ấy đang chảy máu, rất nhiều máu chảy ra lập tức hóa đen như màu của chủ thể nó. Khuôn mặt ấy, nét mặt bất ngờ, hoảng loạn, bàn tay co rúm lại vào, thân người co gập lại lộ vết hờ lớn trên ngực. Đôi cánh đen kia dần lụi tàn như đang có một ngọn lửa nào đó thiêu cháy nó tạo tro hòa cùng gió lộng vào trong rồi cuốn đi mất hút. Năm cặp mắt hướng về con người đang nằm kia, thực rất mất duyên. Nhếch môi cười, nó đã làm tròn trách nhiệm của mình - giết chết Quý chủ. Giờ chỉ cần xóa sổ hẳn khỏi nơi này, coi như là xong. Đưa tay lên cao, một luồng hàn khí xoáy bên trên, cả sảnh bắt đầu lạnh dần, thân xác của Quý chủ dần đóng băng, một bước trượt băng rất hoàn mỹ. Máu đen nổi bật trên nền băng trong suốt như một tấm kính phản chiếu chân dung một con người. Nắm bàn tay của mình lại, mọi thứ như sụp đổ tất cả đều tan ra lấp lánh trong ánh mặt trời.

Quý chủ đã bị tiêu diệt mãi mãi, thế giới một lần nữa thoát khỏi hiểm họa. Giờ đây, cảnh tượng hoang tàn một cách không tưởng. Cứ như cả thế giới đã sụp đổ vậy, không còn một sự sống nào nữa, không còn gì cả, tất cả trở thành cát bụi như ban đầu. Đó là một sự kết thúc cho một thế giới cũng đồng nghĩa với sự bắt đầu. Trải qua những ngày lo sợ trước sự sống của thế giới, giờ mọi người có thể yên tâm mà sống mà xây dựng lại thế giới ngày một đẹp. Và cũng chẳng vất vả gì lắm, họ dễ dàng sử dụng phép thuật của mình để tạo dựng lại những công trình hay những khu rừng đã bị tàn phá. Chẳng bao lâu, tất cả sẽ trở lại vẻ ban đầu của nó.

___ Trường Magic School ___

Tất cả học sinh đã có mặt đông đủ tại sân trường tạo cảnh tượng náo nhiệt. Tiếng nói chuyện, tiếng cười rôm rả vang động khắp trường.

- Xin chào các em _ thầy hiệu trưởng bước lên bục, chỉnh lại bộ vét đen tuyền của mình ngay ngắn rồi nói. Nghe tiếng, mọi hoạt động của học sinh đều được dừng lại, trường bỗng im lặng ai cũng chú ý lên trên khán đài.

- Hôm nay, thầy ở đây xin được tuyên dương các em đã có công trong việc bảo vệ hòa bình của thế giới này. Và thầy xin đặc biệt tuyên dương những học sinh dũng cảm có công rất lớn là Kid, Jas, Mar cuối cùng không thể thiếu Joy _ nghe đến đây, đáng nhẽ phải là những tràng pháo tay nồng nhiệt nhưng không, thay vì những tràng pháo tay nó lại là những lời bàn tán xôn xao. Khi ba cái tên nổi tiếng của trường vang lên thì ai cũng hiểu đó là lẽ tự nhiên nhưng còn Joy, một con người đến tự tung đôi cánh của mình ra còn không làm được thì sao có thể có công lớn trong việc bảo vệ thế giới?

___ Cung điện Magic ___

Cả một không gian rộng lớn nhưng chỉ có vòn vẹn 5 người tạo một cảm giác trống trải. Cả 5 cùng im lặng nhìn nhau một hồi lâu rồi mới có người lên tiếng.

- Tại sao gọi ta đến đây? _ người con gái vẻ mặt kiêu ngạo, ánh mắt đôi phần khó chịu nói

- Ta muốn hỏi, người là ai? Có quan hệ gì với nữ hoàng Joy? _ ngồi trên ngai vàng của mình, vua Gapit nghiêm giọng hỏi

- Ta là công chúa Joy, người con gái của nữ hoàng Joiy_ không kiên nhẫn vai vế, nó tự cho mình vẻ kiêu ngạo mà trả lời

Nghe được câu trả lời của nó, vua Gapit cũng phần nào hiểu được lý do mà nó có ngoại hình và sức mạnh đó. Có vẻ như những gì nó đang sở hữu là sự hòa quyện giữa nữ hoàng và Quý chủ. Còn về 3 người kia, họ vô cùng ngạc nhiên trước câu trả lời của nó. Thật không thể ngờ rằng, một cô gái tưởng chừng không có gì nhưng lại là người mà cả thế giới phải kính trọng.

- Joy, em nói em là con gái nữ hoàng? Vậy còn công chúa Yoou là ai chứ?_ bước lại chỗ nó, hai con mắt đối diện nhau, ánh mắt của Jas u buồn, đau thương còn nó thì cứng nhắc, bất cần. Dường như không thể tin được vào tai mình, rõ ràng trước kia anh luôn tin nó chính là công chúa Yoou sao đột nhiên lại trở thành công chúa Joy, con của nữ hoàng? Vậy người con gái anh yêu trước kia đâu rồi?

- Ta sao biết_ có phần khó chịu khi người khác nhìn thẳng mình, nó thì sao mà biết được công chúa Yoou là ai. Nó mới chỉ hồi sinh thôi mà.

- Không phải. Chắc chắn em biết_ hít lấy một hơi thật sâu dường như để chấp nhận câu trả lời đó nhưng Jas nào chịu yên, đưa tay nắm chặt đôi vai bé nhỏ của nó, bắt nó nhìn thẳng vào mắt của anh mà lớn giọng nói.

Bất ngờ bị nắm lại, rồi còn bị người kia quát lên, nó thấy bức mình nhưng khi tĩnh lại mà nhìn vào gương mặt của Jas, nó thấy có cái gì đó thật đau thương. Cái khuôn mặt ấy dường như làm rung động tâm của nó. Đáy mắt đã dao động không còn kiêu ngạo nữa. Nhưng dù sao đi nữa nó cũng không thích vậy, vội hất tay Jas ra mà lùi xa vài bước

- Ta làm sao mà biết được chứ.

- Jas, không nên kích động. Dù sao đây cũng là công chúa, con của nữ hoàng sau này cô ấy sẽ cai trị thế giới, người cư xử như vậy thật không phải lẽ_ thấy Jas quá kích động, vua Gapit liền lên tiếng.

- Tại sao người lại có mặt ở cung điện?_ sau một hồi đứng im lặng trầm ngâm, cuối cùng Kid đã lên tiếng. Tưởng chừng là những lời hỏi han hay quan tâm gì đó nhưng thật bất ngờ, hần lại đối với nó như một con người xa lạ, giống như hần coi nó và Joy của trước kia là hai người hoàn toàn khác, không chút rung động.

- Ta được hồi sinh lại. Mẹ ta đã hi sinh cho ta_ khi nghe Kid hỏi thế, nó cảm thấy có cái gì rất lạ. Hần đang điều tra mình ư? Hay hần muốn làm gì? Mà cái cảm giác vừa rồi là sao? Tại sao lại thấy hụt hẫng như vậy?

Người con gái với đôi mắt đỏ máu đang rộng đôi cánh của mình giữa không trung. Cô đứng đó như một người vô hồn, chỉ nhìn thẳng vào con người đang nằm dưới nền đất đang dần tan biến mà không chút biểu hiện. Khi tất cả trở lại bình thường, nhẹ như một cơn gió cô rơi tự do trên không trung.

Cái cảm giác vừa muốn xa lánh vừa muốn gần gũi là sao nhỉ? Nó thật mơ hồ. Khi cô còn đang chiến đấu dũng mãnh tại sao lại trông đáng sợ đến thế, không phải là sự gay gắt, yếu đuối, không có cười đùa mà chỉ là sự kiêu ngạo với vẻ lạnh lùng mà ngoại hình cô vốn có. Còn lúc cô ngắt đi, sao cô lại yếu đuối vậy? Hệt như người con gái nào đó năm lần bảy lượt bị thương mà phải vô phòng y tế dưỡng thương. Có cái gì đó đang đối nghịch trong cô, muốn khám phá nhưng lại sợ rồi phải xa lìa. Những cảm xúc, suy nghĩ hỗn độn bắt đầu xuất hiện trong hần. Giờ hần thật khó xử không biết nên đối với nó như thế nào.

- Vậy giờ con tính sao? Sẽ kế vị của mẹ con hay trở lại trường học?

- Tạm thời ta sẽ đi học, người cứ cai trị vương thế giới này đi.

- Joy, không nên nói vậy với đức vua_ Mar thấy nó không tôn trọng vua Gapit liền lên tiếng nhắc nhở

- Không liên quan người. Giờ ai sẽ đưa ta đến ngôi trường mà ta sắp theo học đây?_ lời đi sự nhắc nhở của Mar, nó quay lại với chủ đề chính

- 3 người họ sẽ đưa con đi. Hãy cố gắng học tốt để trở thành nữ hoàng của thế giới này.

Nói rồi nó theo 3 bọn hần đến trường, hiện giờ mọi người đang học trong lớp nên chẳng ai biết sự hiện diện của 4 người. Cứ lặng lẽ mà họ đến phòng hiệu trưởng lấy thông tin lớp và phòng kí túc xá rồi rời đi.

Đến nay, mọi chuyện đã ổn định. Vua Gapit đưa lệnh tuyên bố với toàn thể người dân của Magic tin nữ thần Kichi đã hi sinh trong cuộc chiến với Quý chủ và đề công chúa Joy xuất hiện trước mọi người với vai trò là người sẽ cai trị thế giới sau này. Được chiêm ngưỡng vẻ đẹp của công chúa, ai cũng trầm cảm phục sắc đẹp nghiêng nước nghiêng thành kia. Đúng là con của nữ hoàng, không chỉ có tài mà còn có sắc, sau này chắc chắn sẽ là một vị nữ hoàng xứng đáng.

"Mọi việc có vẻ không thuận lợi như dự tính ban đầu"

A~ phải nói sao nhỉ? Hình như truyện ngày càng liên miên rồi. Mong mọi người đừng thấy nó nhảm quá nha ^^

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Phép Thuật - Magic School* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 27

Hôm nay, ngày nó bắt đầu đến trường. Không quan tâm đến những gì xảy ra xung quanh mình, nó cứ ngang nhiên dang rộng đôi cánh tím tuyệt đẹp mà hiện giờ chỉ có mình nó sở hữu ra bay vào trường. Ngay từ cổng, nó đã gây sự chú ý đến mọi người, ai cũng cố gắng tìm được vị trí thích hợp để chiêm ngưỡng được vẻ đẹp của nó. Thực sự ai cũng bất ngờ, những tiếng bàn tán lại bắt đầu nổi dậy.- Oa, đẹp quá trời. Không ngờ công chúa lại đẹp như vậy.

- Nhìn kia, đôi cánh tím huyền thoại đó. Trước nay chỉ có mình nữ hoàng Joyy mới có thôi.

- Đúng là nghiêng nước nghiêng thành mà.

- Nhìn xem, cả người cô ấy thoát ra cốt cách quý phái, cao sang chưa kia.

-....

Những lời bình luận đều là tán thưởng nó và hầu như mọi người đều coi nó là một công chúa, không còn quan tâm đến quá khứ trước kia của nó nữa. Tuy là vậy, ở đâu cũng sẽ có người thích và người ghét, đã có những lời bình luận không tốt về nó như:

- Dù sao trước kia cũng không làm được trò trống gì.

- Nhìn kiêu ngạo vậy. Coi mình là công chúa muốn làm gì thì làm à?

-

Dừng chân tại cửa lớp khối A dành cho những học sinh cấp King, thực ra sức mạnh của nó là đạt cấp Roi nhưng trường chưa có một ai đạt cả, nếu có thì thật rất hiếm nên nó đành theo học khối A. Phải nói những người đạt cấp King rất ít, vì thế lớp rất vắng vẻ. Vắng vẻ vì do ít người, vắng vẻ còn do lớp rất rộng. Khối A là khối được quan tâm nhiều nhất vì thế mà cơ sở vật chất nó cũng sẽ hơn các khối khác. Bước vào lớp, tự chọn cho mình một chỗ ngồi. Nó đủ thông minh để biết chỗ nào còn trống, chỗ nào đã có người ngồi vì thế không lạ gì việc nó tự chọn chỗ cho mình mà không cần sự giúp đỡ của người khác. Với việc đi học, nó nghĩ mình chẳng cần phải học gì cả với lại thời gian học trên lớp cũng rất ít, một là sẽ ra ngoài thực hành, hai là tự học nên nó mặc nhiên chọn cho mình vị trí xa nhất với giáo viên. Có thể tránh được ánh nhìn, cũng có thể tận hưởng sự yên tĩnh. Một chỗ ngồi lý tưởng chứ nếu như ngồi trong góc?

Khi tiếng trống vang lên, GVCN bước vào lớp giới thiệu hai bạn mới. Họ lần lượt lên giới thiệu

- Chào, ta công chúa Joy_ nó nói như khẳng định địa vị của mình, có ý nhắc mọi người biết mà sử dụng sao cho đúng.

- Chào, mình là Lazy. Rất vui được học cùng mọi người_ nở nụ cười tươi, Lazy cúi đầu chào rồi đi về chỗ.

- Này, đó không phải người mà trước kia mình nói là sẽ chuyển lên cho Jas à?_ khi Lazy vừa về chỗ, Mar liền quay xuống nói với Kid

- Hử? Từ khối E mà sau 2 tháng học đã lên được A sao?_ thấy Mar nói, Jas ngạc nhiên quay sang hỏi.

- Chắc lại nhân vật đặc biệt giống cô công chúa_ hẳn bắt cần nói. Có vẻ đúng, nếu không thì cũng chẳng còn lý do nào khác.

- Vậy cô ấy là ai?

Giờ ra chơi đã đến, nó bay đến canteen mua cho mình một bánh sandwich và một ly trà sữa loại lớn mang lại một góc gần cửa sổ ngồi xuống ăn. Cái chỗ mà nó ngồi chính là chỗ trước kia hay cùng Musa đến. Không biết là nó có nhớ gì không hay chỉ là một thói quen hoặc một sở thích nào đó. Sau đợt chiến đấu với Quý chủ, Musa và Mar đã công khai tình cảm của mình cho hai người kia biết, vậy là Musa cũng đã như một thành viên trong nhóm của 3 chàng trai. Cả bốn người cùng nhau xuống canteen mua đồ ăn như hàng ngày, chỉ tội mình Mar phải đi bê đồ cho 3 người kia, cũng là do anh không muốn cô người yêu bé nhỏ của mình chịu khổ mà thôi. Trong lúc Mar đi lấy đồ ăn thì 3 người cùng nhau lại chỗ bàn mà nó đang ngồi. Khi đến nơi, thấy nó ngồi đó cả 3 đều sững sờ, Musa thì đã sắp khóc thành tiếng, nhìn thấy nó bây giờ mái tóc nâu đỏ đã chuyển thành mái tóc trắng dài, đôi mắt xám tro tình nghịch cũng được chuyển đổi thành đỏ máu. Thực sự, bây giờ nó rất đẹp, đẹp đến nỗi Musa không tin vào mắt mình rằng lại có một người như nó. Vội chạy đến ôm, vừa nức nở Musa vừa nói

- Joy, cậu đẹp quá. Mình...mình nhớ cậu quá.

Nhưng đáp lại Musa chỉ là cái gầy tay phớt lờ. Nó thấy khó chịu khi đang chuẩn bị cho miếng sandwich vào miệng thì lại có một cô gái ở đâu chạy đến ôm lấy mình rồi còn khóc nữa.

- Người có bị làm sao không? Khi không lại tự nhiên đến ôm ta.

Bất ngờ trước phản ứng và câu nói của nó, đồng tử của Musa dần ra hết cỡ. Chuyện gì vậy? Đây có phải là Joy mà cô từng quen biết không? Tại sao lại trở nên lạnh nhạt với cô như vậy?

- Joy, là mình nè, Musa đây. Người bạn thân của cậu đây_ nắm lấy tay nó, giọt nước mắt của Musa vẫn lăn dài nhưng cô cố nở nụ cười thật tươi nhìn nó, cô mong rằng nó sẽ nhận ra cô và ôm lấy cô mà nói "Ừm, mình biết rồi"

- Ta không có bạn thân là cô_ ánh mắt khinh khỉnh dò xét Musa một lượt, không nhận thấy bất kì điều gì quen thuộc nó liền hất tay Musa rồi nói một câu khiến Musa bị tổn thương nặng nề chỉ biết đứng trơ ra đó mà khóc nức lên.

Mar khi đi mua đồ về, khuôn mặt anh rất vui vẻ nhưng khi thấy chỗ mọi người ngồi có gì đó bất ổn thì liền vứt đồng đồ ăn ở lại mà chạy ngay đến. Cảnh tượng anh quan sát thấy là Musa đang khóc nức nở, hai bên Jas và Kid chỉ đứng đó mà thần thờ còn nó thì ánh mắt tỏ rõ vẻ khó chịu, ngồi xuống chiếc ghế gỗ nâu đất mà ăn sandwich.

- Chuyện gì vậy?

- Joy, cậu ấy thay đổi rồi_ quay ra ôm lấy Mar, gục mặt vào ngực của Mar Musa khóc.

- Ngoan, không khóc nữa. Giờ cô ấy không phải là Joy của chúng ta nữa rồi_ lau đi nước mắt cho Musa, Mar an ủi cô.

- Ra chỗ khác đi. Các người có biết là đang làm phiền bữa ăn của người khác không?

- Joy à, mình... mình xin lỗi vì đã.. đã.._ muốn nói lời xin lỗi đã làm phiền đến nó nhưng nước mắt cứ tuôn ra, cảm xúc lại dâng trào khiến Musa không thể nào cất lên lời.

- Muốn nói thì để khóc xong rồi nói. Giờ thì đi đi.

- Joy, mình muốn nói chuyện với cậu_ có vẻ như Mar bức mình trước thái độ của nó, chẳng kiên nhẫn gì nữa liền cầm lấy tay nó lôi đi trước ánh mắt hoảng hốt của mọi người.

Sau khi đưa nó đến sân sau của trường nơi mà trước kia nó với Kid thường tập luyện.

- Nói đi_ khoanh tay trước ngực, nó nói

- Mình biết giờ cậu không phải là cậu của trước kia nhưng làm ơn đừng đối xử với Musa như vậy.

- Ta đối xử như vậy có gì sai?

- Cậu không thấy Musa đã khóc vì cậu sao? Cậu đối xử với một người lo lắng cho cậu như vậy mà được à?

- Thì sao?

- Cậu...

Lúc này, Musa, Kid và Jas đã đuổi kịp họ. Thấy tình hình không ổn nên Musa đã chạy đến ngăn cản Mar, để Joy đi. Vì thương Musa nên Mar đành nghe theo nhưng đã để lại cho Joy một câu nói

- Hãy trân trọng những gì cậu đang có, đến lúc mất đi rồi sẽ chẳng tìm lại được đâu.

Câu nói đó, nó dường như có tác động rất mạnh đến nó. Dù là tỏ vẻ không quan tâm nhưng thấy được qua hành động của nó. Làm gì nó cũng có bị phân tâm không chú ý. Nó chẳng biết nó đúng hay sai nữa. Họ hình như rất quan tâm nó nhưng mà tại sao nó chẳng cảm thấy gì cả, cứ như nó là người vô hồn vậy.

Trở về kí túc xá, căn phòng của nó không phải là căn phòng trước kia nữa thay vào đó là một phòng rất rộng rãi, đầy đủ tiện nghi và đồ dùng ở đây chủ yếu là đồ trong cung điện do vua Gapit sai người mang đến. Đến bên chiếc giường lớn, vứt cặp sách một chỗ rồi nó nằm xuống một cách bất lực. Nó muốn ôm cái thân thể mà nó đang sở hữu quá, vì trước kia mẹ nó đã hiện hữu trong đó. Nó thấy thật trống trải, xung quanh nó dường như không có một ai để nó nương tựa vào. Là thật hay là nó nghĩ vậy nó cũng chẳng biết. Nó muốn có thật nhiều bạn bè cùng cười vui nhưng nghĩ lại mình là một công chúa cần phải hành xử đúng đắn, không nên giao tiếp với quá nhiều người. Nghĩ ngợi nhiều nên nó đi vào giấc ngủ lúc nào không hay. Nó thấy mình trong mơ, nhưng lại là hình dáng của trước kia, những hình ảnh liên tục thay đổi, lúc thì Jas ân cần chăm sóc nó, lúc thì nó và Kid gây gỗ với nhau, lúc lại là Musa cười đùa bên nó và hình ảnh cuối cùng nó thấy là lúc Musa bất lực đứng nhìn nó đang bị giải đi bởi lính hoàng gia. Hình như mọi kí ức đang ùa về với nó, hình như những kí ức ấy muốn nói cho nó biết nó nên làm thế nào. Khi tỉnh dậy, nó nửa muốn chấp nhận nửa không, nó biết phải làm sao bây giờ.

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Pháp Thuật - Magic School* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 28

- Nếu như con muốn đoạt lại tất cả. Việc đầu tiên hãy chia rẽ bọn họ ra. Khi chỉ còn lại một mình, công chúa sẽ không phải mối lo ngại lớn_ ánh mắt sảo quyệt nhìn vào cô gái trong chiếc gương lớn, người phụ nữ mỉm cười độc địa. - Làm cách nào?_ cô gái trong gương hỏi.

- Ngay cả chuyện này còn không biết làm thì sao có thể thống trị thế giới_ vừa nghe cô gái nói, người phụ nữ lập tức quay người lại, trừng mắt gắt gỏng.

Cô giật mình khi đột nhiên bị mắg như vậy. Chỉ biết im lặng mà rời đi.

Ngày hôm sau, vẫn trong vẻ kiêu hãnh nó sải rộng đôi cánh của mình bay tới lớp học. Đi lướt qua mọi người với vẻ không quan tâm bước vào bàn học, vừa lúc ngồi xuống thì tiếng trống vào lớp bắt đầu. Cả buổi học chỉ có những lý thuyết vớ vẩn khiến nó phát ngán, lúc nào cũng chống tay lên cằm mà nhìn ra ngoài cửa sổ để ý những khối lớp khác đang thực hành phép thuật rồi tự nghĩ "Sao mình lại không được như vậy?"

- Công chúa Joy, công chúa có thể cho biết khi chỉ còn đơn lẻ thì phép thuật sẽ như thế nào?_ thấy nó chỉ nhìn ra ngoài cửa sổ, giáo viên rất không hài lòng nhưng với sự tôn kính của một thần dân dành cho nữ hoàng tương lai thì không thể quát tháo, giáo viên chỉ biết đưa ra câu hỏi để nó chăm chú vào bài.

- Không có sự thay đổi_ nghe đến tên mình, câu hỏi được đưa vào đầu nó một cách nhanh chóng, không buồn đứng dậy vẫn tư thế đó nó hời hợt trả lời.

- Công chúa nghĩ mình có thể đánh bại được một đội quân khi chỉ có một mình?_ giáo viên tiếp tục đặt câu hỏi.

- Có thể.

- Vì?

- Ta mạnh nhất.

"Sẽ sớm thôi, kẻ mạnh nhất như ngươi sẽ phải gánh chịu hậu quả."

Khi nghe câu trả lời của nó, giáo viên cảm thấy chán nản, tự tin như thế là tốt nhưng hình như công chúa đang tự tin thái quá. Từ sự kiêu hãnh của một vị hoàng tộc trở thành kiêu ngạo của một người vô nhận thức.

- Ai có ý kiến khác của công chúa không?_ giáo viên hỏi. Cả lớp im phắc, được một lúc thì có cánh tay của Mar giơ lên.

- Nếu như chỉ đơn lẻ thì chắc chắn phép thuật của người mạnh nhất sẽ chẳng đánh bại được đội quân đoàn kết. Cứ coi mình là nhất thì chẳng bao giờ tiến xa được hơn_ vừa nói, Mar vừa nhìn về phía nó dò xét thái độ. Thái độ của nó vẫn vậy, nghênh ngang thờ ơ trước tiết học của lớp. Nhưng trong đầu nó đã có sẵn câu trả lời cho từng câu chữ của Mar và nó không muốn nói ra.

Kết thúc một buổi học chán ngán, nó một mình bay về kí túc xá, lúc đi ngang qua bên kí túc xá khối C nó thấy cô bạn hôm qua đang khiêng đồ linh khinh cười vui với một cô bạn cùng lớp.

- Làm phiền bạn quá, khi không lại đến ở cùng mặc dù mình học khối A_ Lazy vừa kéo va li vừa cười ngượng với Musa.

- Không có gì, dù sao mình cũng ở một mình với lại bên kí túc xá khối A cũng không còn phòng trống mà.

- Bạn tốt quá.

- Thật chẳng ra làm sao_ nó thấy khó chịu khi nhìn cảnh trước mặt. Không biết có phải nó đang ghen tị với Lazy hay không vì khi sáng nó có bước qua mặt Musa nhưng dường như thái độ của Musa đã khác không coi nó là bạn nữa mà coi như người dưng. Nó thấy có gì đó hụt hẫng không nói thành lời.

Sau một tuần ở chung với Musa, Lazy đã trở nên thân thiết với cô bạn cùng phòng hơn. Hai người rất vui vẻ hòa đồng. Nhiều khi còn cùng với nhóm Kid xuống canteen mua đồ ăn nữa. Nếu theo quan sát của mọi người trong trường thì Lazy đang dần chiếm lấy chỗ của nó trước kia và nó thì giờ chỉ đơn độc một mình, luôn tỏ ra vẻ khó gần với mọi người.

- A, công chúa, người làm gì vậy?_ cả canteen đang ngồi ăn thì bỗng nghe thấy tiếng hét phía góc bàn gần cửa sổ liền tò mò quay ra thì thấy trên người Musa dính đầy tương ớt và trên tay nó là một lọ tương ớt đã bị bật nắp. Lại là những lời bàn tán "Liệu có phải công chúa muốn trả thù?"

- Không phải ta_ một câu trả lời khiến mọi người thấy phần nộ, rành rành là nó làm, mọi người xung quanh có thể làm chứng vậy mà nó còn phủ nhận được.

- Joy, bạn nên tự nhận lỗi đi. Dù bạn là công chúa nhưng cũng phải biết đúng sai là như thế nào_ lúc đầu không muốn quan tâm đến việc đó vì Musa không muốn chạm mặt với nó sợ rằng khi nhìn vào nó Musa sẽ cảm thấy đau lòng nhưng khi chứng kiến thái độ nghênh ngạo của nó thì Musa thật rất thấy không công bằng cho người bạn cùng phòng.

- Không phải ta_ đập mạnh chai tương ớt xuống bàn khiến nó văng tung tóe khắp người Musa, nó bỏ đi trong những ánh nhìn không tốt của mọi người.

Thấy Musa bị bắn tung tóe tương vào người, Mar vội lấy khăn lau đi những vết đỏ, Lazy cũng lại hỏi thăm. Đáp lại chỉ là những giọt nước mắt của Musa "Joy, cậu thật quá đáng."

"Chuyện gì đang xảy ra vậy? Rõ ràng không phải mình làm vậy tại sao tất cả mọi người lại đổ lỗi cho mình? Còn cô bạn kia nữa, quyền gì mà lại lớn tiếng với mình chứ?" _ vừa bước đi, nó vừa suy nghĩ về chuyện hồi này. Khi nó bước qua chỗ Lazy, chai tương trên tay nó đột nhiên bị bật ra tiếp theo đó là tiếng hét của Lazy, khi nó quay ra nhìn thì trên áo của Lazy đã dính đầy tương ót. Nó không có làm mà sao lại trách nó. Còn cô bạn tên Musa đứng lên bảo vệ Lazy thì nó thấy thật kì quái, cô ta là ai mà lại không kính nể vị công chúa này chứ. Nhưng mà nghĩ vậy, trong đầu nó vẫn có cái gì đó khúc mắc tại sao không giận mà lại là sự hụt hẫng.

Tại phòng thay đồ nữ

- Cậu có sao không?_ thấy Musa bước ra khỏi cửa, Lazy liền hỏi.

- Có phải cậu có ý?_ không trả lời câu hỏi của Lazy, Musa chuyển sang một câu hỏi khác.

- Mình không hiểu,_ nhìn vào ánh mắt của Musa, Lazy thấy có vẻ như cô đã biết được chuyện gì đó nhưng lại giả ngây coi như mình vô tội.

- Lúc trước, mình và Joy đã giao đấu với cậu, lúc đó cậu đâu phải người hiền lành tốt bụng như thế này. Và lại, tuy rằng kí túc xá A đã hết phòng vậy tại sao bạn không quay lại phòng cũ của bạn mà lại chuyển đến nơi mà Joy đã ở. Cậu muốn trả thù ư?_ Musa đâu phải con ngốc hay là mất trí nhớ gì đâu, cô còn đủ tỉnh táo để mà suy đoán. Nhưng cô nghĩ con người có thể thay đổi, nếu vậy tại sao không cho họ một cơ hội? Dù vậy, vẫn phải hỏi rõ ý định của Lazy.

Bất ngờ trước câu hỏi của Musa, tưởng rằng đã chiếm được lòng tin của Musa sau một tuần vất vả diễn xuất nhưng ngờ đâu lại bị Musa vạch mặt ngay khi cô đứng đó làm suy giảm tâm can giữa Musa và Joy. Không biết trả lời ra sao, Lazy chỉ biết áp ứng:

- Mình.. mình...

- Nếu làm bạn thì có thể nhưng để trả thù, làm tổn hại đến Joy thì đừng trách mình_ biết rằng Lazy có điều khó nói nên Musa mở lời trước. Câu nói đó một phần để Lazy bớt lo một phần là lời cảnh cáo.

"Chỉ là con rối mà dám ra lệnh cho chủ nhân. Định rằng sẽ cho người sống tốt đẹp mà lại không thể nữa rồi."

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Pháp Thuật - Magic School* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29

Tại căn phòng khách rộng rãi, bốn người gồm 3 nam 1 nữ ngồi với nhau nói chuyện. - Joy ngày càng quá đáng. Tốt nhất chúng ta đừng có quan hệ gì với cậu ấy nữa_ không chịu nổi những việc mà nó đã làm với Musa, Mar tức giận đứng lên nói.

Không một tiếng hồi âm nào, cả ba người còn lại chỉ biết im lặng. Kid thực sự không muốn thấy nó bây giờ, hẳn muốn nó là nó của trước kia, người đã làm hắn phải rung động không biết vì lý do gì. Jas vẫn còn hoang mang khi nó không phải công chúa Yooou mà là công chúa Joy, giờ đây anh không biết phải đối với nó như thế nào. Là yêu ư? Anh không thể bởi anh đã hứa trong lòng anh chỉ có mình công chúa Yooou. Còn về phía Musa, cô rất đau lòng khi thấy người bạn thân của mình lại vô tâm hững hờ như vậy, thực muốn quay lại mà sợ rằng mình sẽ bị tổn thương.

- Sao vậy? Sao không ai nói gì?_ thấy mọi người im lặng, Mar liền nói tiếp.

- Cô ấy đâu phải Joy, cô ấy là công chúa vị nữ hoàng tương lai. Chúng ta sao có thể với tới _ trầm ngâm một lúc, Kid lên tiếng, câu nói ấy vừa mang ý bác bỏ việc không giữ quan hệ với nó vừa mang ý nên tránh xa nó thì tốt hơn. Thực chất, hắn cũng rất mong nó trở về là nó của trước kia, luôn tỏ ra mạnh mẽ nhưng lại tự làm mình bị thương không biết bao nhiêu lần. Nếu nó là nó của trước kia thì chắc chắn 5 người họ sẽ chơi với nhau rất thân còn giờ thì nó đã tự tạo cho mình một khoảng cách với mọi người.

- Không phải cậu ấy là Joy ư? Nữ hoàng thì đã sao chứ?_ Musa lên tiếng bác bỏ ý của Kid.

- Nếu là nữ hoàng thì cô ấy không nên cho mình quyền tự kiêu như thế. Việc đó ắt ảnh hưởng đến việc trị vì thế giới sau này_ không khí trong căn phòng này ngày một nóng lên, câu từ được phát ra rõ mồn một khiến người ta không thể không chú tâm nhìn vào người con gái bước vào từ cửa, khí chất tỏa ra từ trong cô là khí chất của người hoàng tộc, cả 4 người trong phòng đều cảm thấy rõ.

- Lazy....._ nhìn vào người con gái mặc bộ đồ đen, mái tóc đen được xõa dài, đôi mắt xám tro đầy tự tin họ không thể không ngạc nhiên.

- Có phải mọi người đang thắc mắc vì sao mình lại ở đây đúng không? Thực ra mà nói, điều này có lẽ là vội vàng nhưng mình muốn cho các cậu biết sự

thật về thân phận của mình. Mình là.....công chúa Yoou. Và chính nữ hoàng Jioy đã khiến cho mình mất trí nhớ , đẩy mình và mẹ mình đến Trái Đất. Cũng may mắn rằng tuy mẹ mình mất hết sức mạnh nhưng trí nhớ của bà vẫn còn. Bà đã tìm đến nơi mà công chúa Joy đang ở với hi vọng sẽ tìm được đường về lại với thế giới phép thuật. Cuối cùng mình muốn các cậu giúp mình lật đổ công chúa Joy bởi công chúa mà lên ngôi nữ hoàng chắc chắn thế giới này sẽ đại loạn_ bước về phía bốn người họ, Lazy kể tóm tắt lại thân phận của mình và câu chuyện mà nữ hoàng đã gây nên cho mình.

- Sao có thể tin? _ Jas lúc này lên tiếng. Hỏi tại sao ư? Không phải vì công chúa Yoou đang ở trước mặt anh ư? Nhưng liệu có phải là công chúa thật không hay chỉ là một kẻ giả mạo muốn trêu đùa tình cảm của anh? Khi tin rằng Joy chính là công chúa, anh rất hạnh phúc sau bao năm tìm kiếm nhưng đáp lại anh chỉ là sự hụt hẫng khi sự thật phơi bày.

- Không phải mình cũng đặt biệt hay sao? Vượt qua được rất nhiều người để đạt đến cấp King trong một thời gian ngắn. Và chính ngoại hình của mình càng khẳng định mình là công chúa Yoou._ Lazy giải thích.

- Tại sao phải lật đổ Joy? Không phải mình đã nói nếu bạn làm hại Joy thì mình sẽ không tha thứ cho bạn sao?

- Vậy bạn muốn thế giới này gặp nguy?

- Nhưng.....

- Cô về đi. Chúng tôi sẽ tự bàn._ Kid đuổi Lazy ra khỏi phòng.

Tại một chốn hoang vắng

- *Bốp* Ai cho con nói ra thân phận của mình?_ người phụ nữ tức giận, trợn mắt lên mà quát.

- Nếu thế không phải mọi việc sẽ tiến triển nhanh hơn ư?

- Nếu thất bại, con sẽ là người gánh hậu quả.

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Phép Thuật - Magic School* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 30

chát một bạt tay đau điếng in đậm năm ngón tay lên má đỏ ửng của Lazy. Người phụ nữ đứng đối diện cô về mặt rất tức giận, đôi tay nắm chặt lại để kiềm chế bản thân. - Mẹ, con xin lỗi_ Lazy một tay ôm má, một tay vịn lấy tay người phụ nữ kia khuôn mặt lấm tấm vài giọt nước mắt cầu tha thứ.

- Đứng dậy. Ta không chấp nhận một kẻ yếu đuối_ hất tay Lazy ra, người phụ nữ nói.

Không nói gì nữa, Lazy chỉ biết cúi đầu mà đứng lên. Tự trách bản thân sao quá ngu ngốc để cho công chúa Joy phát hiện ra bí mật.

- Nếu muốn chiến thắng, hành động ngay đi.

Nói rồi người phụ nữ đó bỏ đi. Rồi khỏi căn phòng tối ấy, bước ra ngoài thì ra người đó cũng rất đẹp chứ. Khí chất cơ thể thanh cao, ánh mắt kiêu kì thực rất đẹp dù đã tầm tứ tuần. Chúc bỏ bộ đồ đen trên người, người phụ nữ bước tới cánh cổng nơi giao nhau giữa hai thế giới trở về ngôi nhà của mình.

Mọi chuyện trong trường bây giờ thật rất yên bình, từ ngày nó nói hãy tránh xa thì Musa cũng không muốn làm phiền đến nó nữa, nó thì ngày nào cũng cúp tiết đi đâu đó, Kid thì xin nghỉ 1 tháng lý do không rõ. Giờ chỉ còn 3 con người Mar, Jas và Musa có lẽ là cả Lazy nữa. Tất cả đều mang tâm trạng buồn buồn, Mar ít quan tâm đến Musa hơn, thỉnh thoảng biến mất rồi lại bất ngờ xuất hiện vì thế Musa đã đi với Lazy nhiều hơn. Còn Jas, giờ anh chẳng biết mình muốn gì nữa, cứ im lặng mà quan sát hành động của nó.

Tại gốc cây phong đỏ, có lẽ đã quá lâu rồi không có ai đến đây. Từ khi anh nhìn thấy khuôn mặt của nó khi ngủ, lòng anh đã nhận định rằng nó chính là công chúa mà anh đang tìm kiếm, giờ nó nói nó không phải công chúa, nó nói ngày nào đó anh sẽ nhận ra công chúa. Ngồi dưới gốc phong đỏ, mái tóc anh được nâng niu bởi những cơn gió nhẹ, bờ công anh nở rộ cũng theo gió mà bay đi tìm vùng đất mới. Ánh nắng nhẹ nhàng xuyên qua khe lá rơi vào khuôn mặt anh. Nheo mắt lại, ngắm nhìn ánh nắng, ngắm nhìn cây phong đỏ rang rộ tán lá của mình. Anh muốn lưu giữ lại khoảnh khắc yên bình này bởi anh biết sẽ không lâu nữa đâu anh sẽ không sống trong cảnh yên bình này nữa, sẽ có sóng gió xảy đến với cuộc sống của anh.

Ánh mắt anh dịu dàng nhìn ngắm lại cảnh vật một lượt như đang tiếc nuối điều gì đó rồi đứng dậy rồi đi. Phía cánh cổng khu vườn, đã có một người con gái đứng đó ngắm nhìn anh, khi thấy anh vừa đứng dậy lập tức rời đi.

"Nếu như tôi còn là công chúa, tôi sẽ yêu anh. Nhưng giờ tôi không phải công chúa, yêu anh là không thể bởi tôi đã có người khác. Làm ơn, quên tôi đi."

Người con gái mặc bộ đồ đen đi ra từ ngôi nhà hai tầng trong con ngõ nhỏ. Trước khi đến, căn nhà tràn ngập tiếng cười bởi sự bí ẩn của đứa con nít đang học phép mà cha mẹ nó dạy, sau khi đi cả căn nhà như lại tàn trở nên cô độc, lạnh lẽo, mùi máu tanh tưởi tỏa khắp nơi.

- Musa, em ra gặp cô một chút được chứ? _ giờ ra chơi, khi cả lớp đang chơi đùa vui vẻ thì đột nhiên cô giáo cho gọi Musa đi, ai cũng tò mò nhìn theo vì muốn biết chuyện gì đang xảy ra mà cô lại lên vào giờ ra chơi.

Cô giáo dẫn Musa đến một nơi yên tĩnh, rồi nói:

- Cô mới nhận được thông tin, gia đình em đã bị ám sát vì thế em hãy trở về nhà một chuyến xem sao.

Nghe cô nói xong mà người Musa như hóa đá, cứ đứng đần ra đó không nói một câu.

- Em có sao không? _ thấy Musa đứng im đó, cô giáo lo lắng hỏi.

Không trả lời, Musa lập tức bung đôi cánh của mình lao hết sức về nhà. Lòng cô đã nặng trĩu rồi, chuyện ở trường chưa nguôi mà giờ lại đến việc cả nhà cô bị ám sát. Tự hỏi tại sao cô lại bất hạnh như vậy?

Dừng chân tại một ngôi nhà hai tầng được sơn màu hồng nhạt, đẩy cửa bước vào. Bóng tối dường như đang bao phủ lấy tầm nhìn của cô, tất cả chỉ là máu và máu. Cả căn nhà nhỏ nhắn, đồ đạc sắp xếp gọn gàng không có dấu hiệu lực lay hay chống cự. Nó là gì chứ? Tại sao cả nhà cô lại bị giết?

- BỐ....MẸ....._ quỳ xuống nền nhà lạnh lẽo, Musa gào lên. Hàng nước mắt cứ thế tuôn trào.

"Nếu như biết được ai đã hại gia đình tôi, tôi nhất định sẽ sống chết với kẻ đó. Tôi nhất định sẽ trả thù cho mạng sống của cả gia đình tôi."

Cảnh vật không biết tại sao lại buồn như thế, gió hiu hiu thổi, những chiếc lá vàng nhẹ nhàng bay xuống làm động mặt hồ phẳng lặng. Con người đó cứ ngồi nhìn vào một khoảng không vô định. Là cô đang chờ người ta tìm ra kẻ đã giết chết gia đình cô. Đã 3 ngày rồi, cô không ăn uống gì, chỉ ngồi trên chiếc ghế đá lạnh lẽo ngắm nhìn cảnh vật, đôi mắt mơ hồ tưởng nhớ về những tháng ngày vui vẻ trong cuộc sống của cô mong sẽ tìm cho mình một nụ cười. Cũng là 3 ngày cô ngồi chờ kết quả nhưng rồi sao, không có một hồi âm gì. Vậy là cô muốn..... tự mình điều tra.

Quay về căn nhà đáng sợ đó, cô muốn tìm kiếm thứ gì đó có thể là bằng chứng để cô tìm ra tên sát nhân kia. Lăn tìm khắp nhà, cô không thấy một cái gì đặc biệt. Vết máu đỏ tươi của ba mẹ và đứa em trai nhỏ của cô đã cô đọng trở thành màu đen trên nền nhà, nhìn nó mà Musa cảm thấy mình thật vô dụng, không thể bảo vệ hay đến tìm ra kẻ giết chết ba mẹ cũng không làm được. Trong lúc tuyệt vọng như vậy, chợt có thứ gì đó mà Musa nhìn thấy, cúi xuống nhặt nó lên, thì ra là một chiếc lông màu tím đã nhuốm máu quá nửa.

Là tím, không phải chỉ có mình Joy có thôi sao? Vậy tại sao, tại sao chứ? Chẳng thiết nghĩ gì nữa, Musa muốn tìm được câu trả lời, một câu trả lời thích đáng cho hành động nó gây ra. Đôi cánh xám của Musa lại được dang rộng, nhanh thoắt thoắt, Musa bay về trường tìm đến khu KTX khối A. Tưởng rằng sẽ một mạch bay đến hỏi nó được nhưng nào ngờ lại bị Người bảo hộ ngăn lại vì cô không thuộc người ở khu A này.

- Em không được vào đây.

- Em xin lỗi.

Dứt câu, Musa liền phóng một tia nước về phía người giám hộ. Tuy là phép thuật của Musa không được mạnh nhưng theo cô biết người giám hộ chỉ giỏi về khả năng bảo vệ còn về chiến đấu thì họ cũng bình thường vì thế cô tin mình có thể đánh bại.

Tia nước kia của Musa đánh mạnh vào người giám hộ, khiến người giám hộ bay đi một quãng xa rồi ngã lịm. "Không phải chứ? Mình thấy phép thuật của mình tăng lên nhiều"

Khi đã vượt qua được người giám hộ, Musa lập tức đến phòng của nó, không buồn gõ cửa mà xông vào. Thấy nó đang nằm trên giường đọc những câu truyện cổ tích, Musa càng cảm thấy tức giận hơn. Tại sao giết người xong lại bình thản như thế?

- Là cậu làm phải không? _ nhìn chằm vào nó, đưa chiếc lông tím ra, Musa hỏi.

- Phải thì sao? _ thấy phòng mình có tiếng động, nó bỏ quyển truyện đang cầm xuống, nhíu mày nhìn chiếc lông mà Musa đưa ra rồi lại nhìn Musa một cách khó hiểu. Nó muốn biết chuyện gì xảy ra nhưng lại không muốn Musa biết mình đang quan tâm đến nên đành nói một câu không phải phủ nhận cũng không phải thừa nhận để biết được tình hình.

- Phải thì sao ư? Cậu đã giết cả gia đình tôi mà cậu có thể nói câu đó ư? _ nghe được câu trả lời như muốn trêu ngươi mình, sống mũi Musa cay cay, cổ họng nghẹn nghẹn. Thì ra đây không còn là Joy thật rồi, cậu ấy đã bị một con người lạnh lùng tàn nhẫn chiếm đoạt cơ thể. Vậy thì còn có lý do gì để cô lưu luyến chứ.

Nó không nói gì, chỉ hơi bất ngờ rồi trở lại trạng thái bình thản.

- Tôi sẽ liều mạng với cậu _ thái độ ấy làm Musa quá đỗi bức tức, liền lao lên nhanh như gió mà tấn công nó. Nó thì cảm thấy quá ư bình thường, phẩy tay một cái lập tức một làn gió liền cuốn Musa đi xa. Nó làm vậy là để không gây tổn thương cho cô và cũng muốn cô hiểu lầm nó thật nhiều. Nếu làm thế chắc chắn cô xem không bao giờ lại gần nó.

___Khu vườn trong cung điện___

- Hãy báo với Mar rằng giờ Musa không được ổn. Hãy quan tâm cô ấy nhiều hơn là dành thời gian điều tra mấy việc linh tinh.

Từ sau lần giúp nó gặp Musa, Mar đã nghi ngờ nó đang làm điều mờ ám gì đó vậy nên đã âm thầm điều tra. Nhưng sự việc không có tiến triển là mấy vì không thể nghe ngóng được gì hay khi đang theo dõi nó hoặc Kid thì liên mất dấu. Nhưng Mar quyết không dễ yên, nhất định phải tìm cho ra vì thế thời gian anh giành cho Musa ngày càng ít. Hay đơn giản là 3 hôm nay khi không thấy Musa, anh rất lo lắng nhưng vẫn quyết tìm bằng được bí mật của nó.

- Musa bị làm sao?

- Gia đình cậu ấy đã bị hại. Và kẻ thù của cậu ấy đang là tôi.

- Vậy là do phù thủy?

- Không phải chỉ có mình cô ta là được thừa hưởng đôi cánh tím từ mẹ tôi sao?

- Cuộc chiến đang tới gần ư?

- Đúng. Rất gần.

Kết thúc cuộc trò chuyện, hai người lại cùng nhau tập luyện. Họ đang gấp rút cho kế hoạch sắp tới. Kế hoạch một mất một còn. Kẻ thắng làm vua kẻ thua làm giặc.

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Phép Thuật - Magic School* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 31

Sau khi bị nó đưa ra ngoài, Musa quay về phòng của mình. Tâm trạng của cô hiện giờ rất bất ổn. Cứ đứng giữa tình cảm mà mình dành cho Joy và mối thù mà Joy nợ mình. Bây giờ mọi thứ là 50:50, nếu có hơn chắc chỉ là một phần rất nhỏ.

Lazy thấy Musa về phòng, liền chạy lại hỏi han.

- Musa, cậu đi đâu mấy ngày hôm nay vậy?

Musa im lặng, đi về phía giường của mình liền nằm dài ra suy nghĩ về mọi chuyện. Thấy Musa như thế, Lazy cũng đi theo đến bên cạnh, cầm tay của Musa, ánh mắt đượm buồn như thấu hiểu lòng của Musa bây giờ.

- Sao cậu mạnh lên nhanh vậy? _ đang nằm suy nghĩ, Musa liền nhớ tới việc chỉ sau một thời gian ngắn mà Lazy từ một kẻ không có phép thuật liền tăng cấp lên A. Musa cũng muốn như vậy, cũng muốn được tăng cường sức mạnh nhanh như Lazy.

- Thật ra là có một người khác dạy cho mình. Vì biết mục đích của mình là trả thù nên người đó liền đồng ý.

- Trả thù? Trả thù ai?

- Chuyện đó...Mình nói, cậu phải tin mình nha _ Lazy ấp úng nói, sau khi nhận được cái gật đầu của Musa thì liền kể.

- Mình và Joy là hai chị e, chắc cậu cũng biết rồi đấy. Vì mình chỉ là con của người thứ hai còn Joy là con của người vợ đầu tiên nên Joy luôn được ba yêu chiều hơn cả, chính vì thế mà Joy luôn ức hiếp mẹ con mình. Cũng may mà mình được gửi đến đây, mình đã cố gắng học tập để có thể chống Joy.

- Vậy là sao? _ Musa thắc mắc, rõ ràng Joy đâu phải một người thích bắt nạt kẻ khác?

- Cậu không tiếp xúc với Joy nhiều như mình nên cậu không hiểu Joy. Joy luôn giả tạo trước mặt người khác, trước mặt ba cũng vậy, Joy luôn tỏ ra mình là người bị ức hiếp. Mình thực muốn vạch mặt con người giả tạo ấy cho mọi người cùng biết. Cậu giúp mình nha.

Nghe Lazy nói, Musa cũng có chút cả tin. Nhớ lại những ngày gần đây đúng là Joy khác hoàn toàn khi trước. Có lẽ Lazy đã nói đúng, Musa nghĩ mình quá ngây thơ để bị Joy gạt. Lần này cô quyết tâm hợp tác cùng Lazy để chống lại Joy. Dù sao, Joy cũng là kẻ thù giết chết cả gia đình cô. Một mình cô có lẽ không đủ sức, nhưng nếu có sự giúp sức của Lazy có lẽ cô sẽ thực hiện được ước nguyện. Vậy là từ 50:50 giờ đã thành 100% rồi, giờ tâm trí của cô hoàn toàn chống lại Joy rồi.

Nhìn cái gật đầu của Musa, Lazy liền nở nụ cười nơi khóe miệng. Musa đúng là ngây thơ, trong lúc tâm trạng bất ổn, chỉ cần vài câu chuyện bịa đặt liền

tin tưởng. Cuộc chiến lần này của Lazy có vẻ thuận lợi hơn nhiều khi đã có trong tay quân át chủ bài-Musa.

Gọi Musa là con át chủ bài quả cũng đúng, bởi cô chính là sự liên kết duy nhất giữa Lazy và nó. Nếu có Musa trong tay chẳng khác nào Lazy đang thao túng được một phần của nó. Lazy có thể cũng hiểu được với Musa nó không hẳn là từ bỏ hoàn toàn mà vẫn còn chút gì đó không nở. Vậy không phải Musa chính là khiên chắn tốt nhất của Lazy hay sao?

Sau ngày hôm đó, Lazy và Musa gần như mất tích hoàn toàn. Hai người họ luôn đi cùng nhau và thường xuyên lui tới nơi mà Lazy nói là nơi dễ Lazy học phép thuật. Musa quá ngây thơ và hấp tấp mong muốn mình có được sức mạnh nhanh chóng nên đã không nhận ra được phép thuật mà mình đang theo học đây thuộc về phù thủy- một sức mạnh không nên tồn tại trên thế giới phép thuật này.

_____ Một tuần sau _____

Mar điên cuồng tìm Musa, từ khi anh nghe được tin gia đình Musa bị thảm sát, anh lập tức đi tìm Musa nhưng sao lại không thể thấy bóng dáng của cô. Chỉ vì anh quá chuyên tâm vào chuyện của nó, không để tâm nhiều đến Musa nên lúc Musa tuyệt vọng nhất, cần người ở bên nhất thì anh lại biến mất. Mar thấy mình thật tệ hại mà, đến người mình yêu còn không bảo vệ thì có điều gì có thể bảo vệ được nữa.

Trong cung điện, trên tay nó là bức thư khiêu chiến. Là của Lazy, chỉ sau một tuần mà Lazy đã chuẩn bị sẵn sàng để chiến đấu. Trong thư, Lazy có viết "Gửi công chúa kính mến của Thế giới phép thuật. Thật vinh dự cho tôi nếu được công chúa chấp thuận khiêu chiến. Hẹn công chúa vào lúc XX tại YY. Mong công chúa không dùng quyền lực của mình để ức hiếp kẻ như tôi. Trận chiến này là của chúng ta, những người hỗ trợ chắc chỉ là phần nhỏ. Mong được diện kiến."

- Có phải, những người hỗ trợ là quân át chủ bài của cô ta?_ nó nói, nếu đó không phải quân át chủ bài thì việc chuẩn bị không thể nhanh như vậy được. Nó đã dự tính phải một tháng sau, mọi việc của thế giới phép thuật mới đi vào ổn định, lúc đấy là lúc sự đề phòng mất cảnh giác nhất, như thế phù thủy mới đứng dậy đòi lại quyền cho mình.

- Người hỗ trợ có thể là ai?_ hần nghi hoặc hỏi, người hỗ trợ làm át chủ bài thì có thể là ai được chứ? Là át chủ bài nhưng chỉ là hỗ trợ thì chắc chắn thân phận của người này không phải nổi bật nhưng cũng không tầm thường.

- Liệu có phải là nữ thần Say?

- Sao có thể?

- Nếu là phù thủy chắc chắn phải mang trong mình dòng máu của phù thủy.

- Như vậy, nữ thần còn sống?

- Không khẳng định. Nếu có thể, ta được mượn sức mạnh từ cậu?

- Còn 2 người kia?_ hần thắc mắc. Không phải nếu thêm hai người kia thì tỉ lệ thắng sẽ cao hơn ư?

- Tôi không muốn Mar liên quan tới vì Musa, còn Jas nếu biết cô ta là công chúa mà hần tìm kiếm liệu hần còn đủ mạnh mẽ để chiến đấu hay lại chống lại tôi?_ nhìn ánh mắt đỏ máu của nó thật lạnh lùng và đầy quyết đoán nhưng đầu biết, sự thấu hiểu mà nó được thừa hưởng từ mẹ luôn tồn tại trong nó. Lời nói mang hàm ý nếu cho hai người ấy tham gia liệu có được việc nhưng thực chất nó không muốn Mar-người đang có ác cảm với nó phải tham gia trận chiến của nó, còn Jas nó càng không muốn anh biết đến cuộc chiến này bởi nếu anh tham gia anh sẽ phải đối đầu với người mà anh luôn tìm kiếm. Sẽ ra sao nếu chứng kiến người mình tìm kiếm bao lâu nay trở nên khác lạ như vậy? Liệu anh có chịu được và trở nên suy sụp hơn bây giờ.

Tại khu vườn, Jas đang trói buộc mình bên cây phong đỏ. Bỏ công anh hiện đang nở rộ, chỉ cần một cơn gió thoảng qua cũng đủ để chúng cất cánh đi tìm vùng đất mới cho mình. Những cánh bồ công anh bay vào không trung làm trắng xóa cả một vùng trời. Jas nhìn nó, màu trắng tinh khiết, anh ước kí ức của mình như cánh bồ công anh đó, chỉ cần một chút gió là bay đi không lưu luyến gì nơi cũ. Cả một khu vườn đầy ắp kí ức đẹp của anh mà giờ đây chỉ anh ngồi lại hoài niệm. Tâm trạng không thể diễn tả, cứ có cảm giác hụt hẫng, trái tim cứ đau nhói. Người con gái anh yêu cứ từ bỏ anh mà đi, không chút lưu luyến. Bỗng một luồng gió mạnh thổi ngang qua, lá phong đỏ rơi là tả, mái tóc của anh được gió thổi rối tung lên. Cả khu vườn bị gió làm lộn xộn. Chỉ với một tác động mạnh đó mà khu vườn đã không yên ả như trước. Chợt Jas nhận ra được mình trong đó, chỉ là sự thay đổi nhanh chóng của nó mà anh trở nên rối bời, muốn trốn tránh mọi thứ. Giờ phút thức tỉnh của Jas cũng chính là giờ phút trận chiến giữa hai người con gái anh yêu, một hiện tại, một quá khứ đang giáp mặt nhau chuẩn bị chiến đấu.

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Phép Thuật - Magic School* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 32

Tại ngọn đồi cách trường học một khoảng xa, ba con người đứng nhìn nhau. Nó cảm thấy ngạc nhiên khi Lazy chỉ có một mình, trợ thủ của cô ta đâu?

- Không ngờ cô chỉ mang theo Kid, ngạc nhiên đấy_ theo như suy nghĩ của Lazy thì Joy sẽ mang theo cả 3 người Kid, Jas và Mar nhưng không ngờ rằng

chỉ có mình Kid đến, không phải nó quá xem thường khả năng của cô chứ?

- Với người, mình ta là đủ_ nó đáp trả lời của Lazy đầy tự tin.

- Hừ, có lẽ người tự cao quá đấy. Người chưa biết gì về phép thuật của ta mà.

- "Phép thuật của ta" thứ mà phù thủy các người sử dụng không có quyền đánh đồng với phép thuật được_ nghe đến hai từ phép thuật mà Lazy phát ra, nó lập tức chau mày, kiêu ngạo khẳng định rõ ràng. Trong thế giới phép thuật không tồn tại phù thủy chính vì thế, sức mạnh mà phù thủy sử dụng không thể một lời mà nói là phép thuật, sẽ không ai công nhận nó. Nó tồn tại trên thế giới này chỉ làm cho thế giới trở nên hỗn loạn mà thôi.

- Dù sao sau ngày hôm nay, ta cũng sẽ biến nơi này tràn ngập sức mạnh của phù thủy mà thôi_ với Lazy bây giờ, phần thắng thuộc về cô là một điều dễ dàng. Chỉ cần cô đánh thắng vị công chúa đầy kiêu ngạo với sức mạnh tự cho là hơn tất cả này thì việc lên ngôi là một điều dễ dàng vì mẹ Lazy là nữ thần mà mọi người từng mến mộ, cô là một công chúa đã được tất cả người dân chấp thuận. Chuyện đánh thắng Joy Lazy nghĩ không quá khó. Nó được thừa hưởng sức mạnh từ nữ hoàng Joy và Lazy cũng được thừa hưởng một phần, đặc biệt là đôi cánh tím mà Lazy mới sử dụng một lần. Ngoài ra, Lazy còn được thừa hưởng sức mạnh phù thủy từ mẹ, loại sức mạnh mà nó chưa tiếp xúc bao giờ vì thế ưu thế cư nhiên thuộc về Lazy rồi. Nhưng có lẽ Lazy không lường trước được nhược điểm của mình trong lúc này chính là hấn-Kid. Người mà Lazy đã đem lòng yêu thương.

Khi thấy Kid, trái tim Lazy như đập loạn xạ lên. Trong lòng có chút đau vì Kid không cùng phe với mình, Kid giờ sẽ là đối thủ của mình. Tuy đó là nhược nhưng cũng là ưu để Lazy quyết thắng với nó. Thắng nó Lazy không chỉ giành lại vương quyền của mình mà còn có thể giành lại hấn. Lazy chưa có dịp để bày tỏ tình cảm của mình cho hấn biết, Lazy chỉ dám đứng nhìn hấn mà không hiểu sao, chỉ cần nhìn thấy thôi cũng đủ mãn nguyện rồi. Nếu lần này thắng, sẽ không là đứng nhìn nữa mà sẽ trực tiếp đối diện, bày tỏ lòng mình.

Nó đứng đó, nở nụ cười khoe miệng. Lazy đứng là tự tin quá thái rồi, nghĩ rằng sẽ thắng được nó ư? Nó là công chúa, hiện nay là người có địa vị cao nhất. Sẽ chẳng dễ dàng để nó ra quyết định tham gia cuộc chiến giành vương quyền. Mọi sự nó đã chuẩn bị xong, sẵn sàng quyết chiến với một sức mạnh chưa từng được thử sức bao giờ- sức mạnh phù thủy.

Chẳng cần biết Lazy có động thái gì, nó đưa tay triệu hồi vũ khí.

- Keiki triệu hồi_ một luồng gió xuất hiện trước mắt nó, bên trong là Phong Ngọc Kiếm đang phát ra 5 nguồn ánh sáng, mặc cho bây giờ ánh sáng mặt trời đang chói chang thì ánh sáng từ Phong Ngọc Kiếm vẫn lóe lên làm sáng rực cả một vùng như ánh sáng phát ra trong đêm tối. Gió tan, nó đưa tay nắm lấy thanh kiếm, đôi cánh tím liền được bung ra, như tên lao vút về phía Lazy tấn công.

Nhận thức được tình hình, Lazy liền né tránh. Không hiểu tại sao Lazy không cần bung cánh vẫn có thể di chuyển nhanh chóng trên không trung, lẽ nào là sức mạnh của phù thủy?

Đã bắt đầu trận chiến, Kid này giờ đứng quan sát đối phương và không gian xung quanh để nắm rõ tình hình liên lập tức triệu hồi vũ khí của mình.

- Kaze triệu hồi_ thanh kiếm bạc lập tức xuất hiện, cầm thanh kiếm trên tay, dùng cánh lao lên không trung hỗ trợ nó.

Lazy không triệu hồi vũ khí, chỉ dùng nghĩ quả cầu ma thuật đánh về phía hai người, vừa đánh, vừa đỡ. Hai người liên tiếp tấn công, những nhát kiếm chém thẳng về phía Lazy, lao trong không khí vun vút, độ ma sát với không khí tăng cao, sức nóng lớn, không khí như muốn giãn nở rồi bùng nổ. Tiếng hai vết chém va vào nhau tạo nên một sức ép lớn, xé tan bầu không khí đi thẳng qua ngọn cây làm chúng rơi tả tơi, không gian có phần hoang tàn.

- Gì vậy, hai người mà không thể đánh trúng ta ư?_ cười lớn, Lazy đắc thắng khi đỡ được tất cả các đòn mà hai người họ ra. Không phải là cô đang rất mạnh à?

Tạo cho mình một quả cầu phép bao bọc lấy thân, ngồi trong đó, Lazy niệm chú.

- Ta mượn sức mạnh từ ngàn vì tinh tú, sức mạnh của người là tuyệt đối hãy nhắm thẳng vào con người kia, công chúa Joy của thế giới phép thuật.

Vừa dứt lời, từ bầu trời xanh thẳm, một nguồn sáng dội thẳng xuống chỗ nó, chớp nhoáng xoẹt qua rồi vụt tắt. Chỉ trong tích tắc thôi mà người nó tả tơi, những vết thương trên cơ thể xuất hiện nhiều, máu ứa ra thấm đẫm quần áo. Chưa kịp định hình, thứ sức mạnh kia đã tan biến để lại hậu quả của nó - một con người bị nó làm cho trọng thương. Cả nó và hấn đều bất ngờ về đòn tấn công vừa rồi, chỉ hứng chịu mà không kịp phòng thủ. Nhìn nó vết thương đầy mình, hấn liền lại gần xem xét.

- Có đau không?_ nhìn những vết cắt mảnh, máu cô đọng lại trên người nó mà hấn thấy đau xót, sao lại không kịp phán đoán để có thể bảo vệ nó. Nhìn nó lúc này, cả người đang run lên, yếu đuối, hấn cảm nhận thấy con người trước kia trong nó, cô gái luôn bị thương tích, gắn bó với phòng y tế.

- Một chút_ cả người toàn là vết thương, nhưng nó đang cố chịu đựng, nó không muốn phải thua ngay từ lúc bắt đầu. Lòng kiêu hãnh của một vị công chúa không cho phép nó được nhụt trí.

- Hãy nghỉ ngơi, tôi có thể chiến đấu một mình_ lo cho sự an toàn của nó, hấn khuyên nó nên nghỉ ngơi một chút rồi hãy tiếp tục, một mình hấn cũng sẽ là tốt được việc chiến đấu với Lazy.

Không nói gì, nó đẩy hấn ra xa rồi từ từ thu đôi cánh lại bao bọc quanh mình. Đôi cánh tím ấy không chỉ thể hiện sức mạnh mà còn có khả năng trị thương thần kì. Được đôi cánh bao bọc, vết thương trên cơ thể nó từ từ hồi phục lại. Đôi cánh được mở ra, ánh mắt đỏ máu sặc sụa, lạnh lùng hướng thẳng về phía Lazy. Không một động thái, đôi mắt ấy cứ nhìn thẳng một phía khiến cho người nhìn vào nó phải run lên sợ hãi. Đôi mắt ấy không phải thể hiện sự quyền uy cũng không phải thể hiện sự cao quý mà đôi mắt ấy mang cái nhìn chết chóc, một cái nhìn lạnh lẽo, vô hồn, chỉ có một mục tiêu duy

nhất. Đôi mắt ấy chính là sự thừa hưởng từ Quý, loài máu lạnh.

Lazy không dám nhìn thẳng vào nó, chỉ cúi đầu bắt đầu niệm thần chú. Khi đôi môi của Lazy bắt đầu nhấp nháy, nó lập tức lao đến dùng Phong Ngọc Kiếm xé tan quả cầu ma thuật bảo vệ Lazy. Từ chỗ của Lazy, quả cầu bị xé tung, Lazy bất ngờ bị rơi xuống.

Kid chứng kiến tất cả hành động của nó, hành động quyết đoán. Trước khi tham gia trận chiến này, nó đã giao cho hắn nhiệm vụ quan sát đối phương để có thể chọn thời cơ thích hợp tấn công. Kid đã rất tập trung quan sát mọi thứ, từ cử chỉ của Lazy để chọn lúc tấn công phù hợp nhưng phải bất ngờ về sự nhạy bén của nó, chỉ trong tức khắc, nó nắm bắt được thời cơ nhằm lúc đối thủ không đề phòng nhất liền lao vào tấn công không chút phòng bị. Lúc đầu hắn cứ nghĩ vai trò của mình trong trận chiến này không phải là trợ thủ mà sẽ là người song song chiến đấu cùng nó. Nhưng qua đây, hắn mới nhận thấy rõ ràng giữa cấp King và Roi có sự khác biệt quá lớn. Hắn sẽ phải luyện tập nhiều hơn sau trận chiến lần này.

Vì một chút sơ xuất, Lazy đã bị phản công. Tức giận, Lazy bật thẳng dậy, bung đôi cánh của mình ra, đôi cánh màu đen mà cô đã dùng thần chú che đậy. Đưa tay triệu hồi vũ khí.

Khi ánh sáng trên nền trời xuất hiện, nó thu hút sự chú ý của người dân thế giới phép thuật. Jas và Mar hai người đều nhận thấy sự kỳ lạ trong ánh sáng đó. Ánh sáng phát ra nguồn sức mạnh rất lớn nhưng không thể xác định được nó là sức mạnh gì, từ đâu mà có. Cả hai liền nghi ngờ, theo ánh sáng đó để tìm ra sức mạnh lạ thường đó. Càng gần nơi ánh sáng phát xuống, nguồn sức mạnh ở đó càng tăng lên. Cả hai đều nhận rõ sức mạnh to lớn nào đó đang ở rất gần, cứ men theo nguồn sức mạnh, cả hai tìm đến ngọn đồi nơi cuộc chiến đang diễn ra.

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Phép Thuật - Magic School* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 33

Sau một hồi theo dấu, Mar và Jas cũng đã tìm đến được ngọn đồi đang diễn ra cuộc chiến. Khung cảnh lúc này không còn tươi xanh như thể ban đầu vốn có của nó. Giờ đây là một khung cảnh hết sức hoang tàn, không cần phải đặc biệt quan sát người ta cũng nhận ra được ngay đã có một trận chiến rất khốc liệt ở đây. Nhưng không ai biết được cuộc chiến ấy đã kết thúc hay chưa bởi xung quanh đây đã được bao bọc bởi một kết giới rất mạnh, khó có thể vượt qua.

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Phép Thuật - Magic School* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.